

குடும்பம் ஒரு கதம்பம்

திருமணம், குடும்பம், பெற்றோரியம் ஆகியவை சார்ந்த
உளவியல் மையக் கட்டுரைகள்

கோகிலா மகேந்திரன்

குடும்பம் ஒரு கதம்பம்

கோகிலா மகேந்திரன்

திருமணம், குடும்பம், பெற்றோரியம்
ஆகியவை சார்ந்த
உளவியல் மையக் கட்டுரைகள்

நூல்	: குடும்பம் ஒரு கதம்பம்
விடயம்	: திருமணம், குடும்பம், பெற்றோரியம்
ஆசிரியர்	: கோகிலா மகேந்திரன்
முதற்பதிப்பு	: 2023 ஆனி
பதிப்புரிமை	: பேராசிரியர் ம. பிரவீணன்
அட்டைப்படம்	: நன்றி இணையம்
வெளியீடு	: ஜீவநதி, கலைஅகம், அல்வாய்
பக்கம்	: 118 + viii
விலை	: 600.00
அச்சுப்பதிப்பு	: பரணீ அச்சகம், நெல்லியடி.

ISBN : 978-624-5881-96-3

ஜீவநதி வெளியீடு - 275

வாழ்ந்து காட்டுதலினூடு சிறந்த பெற்றோரியத்தை
எனக்குக் கற்பித்த எனது
மாதாவுக்கும் பிதாவுக்கும்...

Letter

Mother,

I have always admired your work ethics and how hard you work. Many times I marvelled at your ability to keep going with a tedious work such as writing something when I would have needed many breaks.

You are a great teacher and you put your heart and soul into teaching. You can be an especially good teacher to children and can teach them seamlessly without them even knowing they are being taught. Children learn a lot when they are around you .Being a teacher therefore is part of your personality more than it was your profession. This is part of you who you are and it is very admirable.

You have tutored or academically helped many students free of charge.

Similarly you have provided psychological counselling to many without fees.

You consistently honour your parent's memory-especially your father's. The things I mentioned above are not about your I.Q, or your various talents, skills and abilities which are indeed very many and well known, but these are things about your personality about who you are and always had been...

Prof.M.Piraveenan.
University of Sydney.

முன்னுரை

யாதானும் நாடாமால் ஊராமால் என் ஒருவன்

சாந்துணையும் கல்லாதவாறு

என்று வள்ளுவர் கேள்வி கேட்கிறார். மனிதர்கள் பலரும் ஏன் இறப்பு வரும் கணம் வரை கற்காதிருக்கிறார்கள் என்று அவருக்குப் புரியவில்லை. அல்லது புரிந்தும் வியப்படைகிறாரா? ஒரு வேளை கோபமடைகிறாரா?

உடலும் மனமும் எப்போதும் இயங்கு நிலை யில் சுறுசுறுப்பாக இருப்பது ஆரோக்கியத்தின் முக்கியகூறு என இப்போது மருத்துவ நிபுணர்கள் தெளிவாகச் சொல்கிறார்கள். உலகம் முழுவதிலும் மிக அதிக அளவில் இனம் காணப்பட்டு வருகின்ற “மறதி நோய்” (Dementia) வராமல் தடுக்கும் வழி எதுவெனில், புதிய விடயங்களைத் தொடர்ந்து வாசிப்பது, படிப்பது, பிரயோகிப்பது என ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன. ஒருவர் தனக்கு விருப்பமான துறையில் வாசிப்பது மகிழ்வையும் தருவது.

சீர்மியம் எனக்கு விருப்பமான துறை. ஏனைய பல துறைகளைப் போலவே அதிலும் புதிது புதிதாகச் சேர்ந்து வரும் அறிவு என்பது பெரும் கடல். ஒருவர் தன் வாழ்நாளில் கற்று முடிக்க முடியாத அளவு தொடர்ந்து ஆய்வுகளும் முடிவுகளும் பிரயோக அநுபவங்களும் வந்து குவிந்து கொண்டே இருக்கின்றன.

மனித நரம்புத் தொகுதி என்பது புரிந்து கொள்வதற்குக் கடினமான விடயம் என்பதாலோ என்னவோ, அதைப்பற்றி, வகுப்பில் கற்பிக்கப்படுவதற்கு மேலாக மேலும் தேடித்தேடி வாசிக்கும் பழக்கம் எனக்குக் க.பொ.த உ/த படிக்கும் காலத் திலேயே இருந்தது. எங்கள் விலங்கியல் ஆசிரியர் ச.பொ.கனகசபாபதி அவர்களின் பிரமிக்க வைக்கும் அறிவும், அவர் மாணவர் எல்லோரிலும் காட்டும் அக்கறையும் இந்த வாசிப்பிற்கான பிரதான தூண்டற் காரணி எனில் தவறில்லை. நரம்புத் தொகுதியினுள் சென்று சேர்ந்த விடயங்களை எனது மொழியில் எழுதும் பழக்கம் க.பொ.த சா/த படிக்கும் போது தொடங்கியது எனினும் உளவியல் தொடர் பான எழுத்துக்கள் 1980களின் ஆரம்பத்தில் வெளிக்கிளம்பின. (தொண்டன், ஈழநாடு). சீர்மியத்தை முறையாகக் கற்றது 1990களின் ஆரம்பத்தில்தான். 1996 முதல் இத்துறையை மற்றவர்களுக்கு - குறிப்பாக ஆசிரியர்களுக்கு - கற்பிக்கும் தேவை ஏற்பட்டது.

விரலுக்குத் தக்கது தானே வீக்கம்! ஆகவே கற்பித்தலை

மேம்படுத்தும் பொருட்டு இன்னும் இன்னும் படிக்கலானேன். 2000ம் ஆண்டில், “எங்கே நிம்மதி” என்ற எனது நூல் வெளியிடப் பட்டது. 2002 இன் பின் உளவளத்துணை சார்ந்த பயிற்சிக்கை நூல்கள் எழுதுவதிலும் ஆசிரிய உளவளத்துணையாளர்களைப் பயிற்றுவிப்பதிலும் ஒரு பிரதிக் கல்விப் பணிப்பாளராக முக்கிய பங்கெடுக்க வேண்டியதாயிற்று. வாசிப்பது, கற்பிப்பது, எழுதுவது, வாசிப்பது, எழுதுவது, கேட்பது, கற்பிப்பது என்று தொடர்ந்த இந்த “நேர் வட்டம்” பணிநிலை ஓய்வுக்குப் பின்னரும் தொடர்ந்தது. அவுஸ்திரேலியாவில் வாழ்ந்த போதும் அவ்வாறே ஆகியது.

2014 இல் இங்கு வந்தபோது, கல்வித்துறையினரோடு இணைந்து சீர்மியத்தில் அக்கறை கொண்ட ஆசிரியர்களுக்கு CBT கற்பிக்க ஆரம்பித்தேன். பின்னர் அது கல்வித்துறை சாராதோருக்கு மென விரிந்தது. CT, ACT, DBT, MBCT ஆகியவற்றைக் கற்பித்த பின்னர், அவ்விடயங்களின் எழுத்து வடிவத்தினைச் “சோலைக்குயில் அவைக் காற்றுகளாம்” என்ற எமது அமைப்பினூடாக “சீர்மியத்தில் சிறப்பு முறைகள்” என்ற நூலாக 2020 இல் வெளியிட்டோம்.

அதன் பின் “குடும்ப உளவளத்துணை”, “நுண்ணறிவுத் தளத்தில் பெற்றோரியம்” ஆகிய விடயங்களைக் கற்பித்தேன். இந்த நேர்வட்டத்தில் வாழும் போது குறிப்பாகக் கற்பிப்பது, எழுதுவது ஆகியவற்றைச் செய்யும் போது வாழ்வில் வேறு என்ன நெருக்கீடுகள் இருந்தாலும், அவை தொடர் பான மறை எண்ணங்கள் இடையில் புகுதல் கடினம். ஏனெனில் மனித மூளை ஒரு கணப்பொழுதில் ஒரு விடயத்தை மட்டுமே செய்யும். அது இயற்கை எமக்களித்த கொடை. ஆகவே நெருக்கீடுகளைக் கையாளுவதில் இந்த “நேர்வட்டம்” பெரிதும் உதவும் என்பதும் எனக்கு நிச்சயம்.

எழுதுவது ஒரு பழக்கம். சில காலம் செய்யாது விட்டு விட்டால் பிறகு மொழி அழகாகவும், சரியாகவும் வர மறுக்கப் பார்க்கும் - குறிப்பாக முதுமையில்! அதே சமயம், புலன் அங்கங்கள் இடர் கொடுக்க முனையும் முதுமையில் மொழிவளம் பெரும்பாலும் மங்கிவிடாதிருக்கும் என்றும் விஞ்ஞான உலகு சுட்டுகிறது.

தமிழ் மொழியில் நான் எழுதும் விடயங்களால் பலர் நன்மை பெறுகிறார்கள் என்பதற்குச் சான்றாக, எனது மனம் திருப்திப்படு மளவுக்குப் பின்னூட்டல்களைப் பெற்றிருக்கிறேன் என்பதும் நினைவுக்கு வராமல் இல்லை.

எமது சமூகத்தில் மட்டுமல்ல, உலகம் எங்கணுமே இன்று குடும்பம் என்ற அமைப்பின் வலிமை மெல்ல மெல்லச் சரிந்து வருகிறது. மனிதன் “சுதந்திரம்” என்ற கருத்தேற்றத்தால் உந்தப்பட்டு, தனி ஒருவராக வாழவே விரும்புகிறான். இயற்கை மனிதரைச் சமூக விலங்காகப் படைத்திருப்பதால், இந்தப்போக்கு மனித குல மேம் பாட்டுக்கு நன்மை பயக்காது. குடும்பம் என்ற அமைப்பு ஸ்திரப் படுத்தப்பட வேண்டும். அதற்காகவுந்தான் குடும்ப உளவளத்துணை, பெற்றோரியம் ஆகிய விடயங்களைக் கற்பிக்கவும்

எழுதவும் தொடங்கினேன்.

எழுத்தாளர்களும் மனிதர்களே. அவர்களுக்கும் உணர்வு களும் உணர்ச்சிகளும் உள்ளன. சீர்மியர்களும் அவ்வாறே. அந்த உணர்ச்சிகள் கொதி நிலைக்குப்போக முயலும் சந்தர்ப்பங்களில் மடைமாற்றம் செய்து எழுத்து வடிவிற்குக் கொணர்ந்து ஒரு செய்தியை வாசகரிடம் விட்டுச் செல்வது அவர்களின் வழமை. அதற்காகவும் தான் நான் தொடர்ந்து எழுதுகிறேன்.

ஜீவநதி சஞ்சிகை தொடங்கியகாலத்தில் இருந்தே ஆக்கங்கள் தரும்படியான கோரிக்கை எனக்கு விடப்பட்டிருக்கிறது. ஆயினும் இடையிடை தான் எனக்கு வழங்க முடிந்திருக்கிறது. இப்போது “தொடர்” ஒன்று தரும்படியான கோரிக்கைக்குச் சாதகமாகத் தலை அசைத்தேன். ஞாயிறு வகுப்பில் முழுக்க, முழுக்க விஞ்ஞான ரீதியாகக் கற்பிப்பதை, ஜனரஞ்சகப் படுத்தி, எளிமையாக்கி ஜீவநதியில் ஒரு தொடர் எழுதி வந்தேன். இச்செயற்பாடு சமூக ரீதியாகவும் என்னைச் சுறுசுறுப்பாக வைத்திருக்க உதவுகிறது. புதிய எழுத்தாள நண்பர்கள் உருவாகியிருக்கிறார்கள்.

இப்போது ஜீவநதி, அடுத்த ஒரு படிநிலையாக, “குடும்பம் ஒரு கதம்பம்” என்ற இந்நூலை வெளியிடுகிறது. தலைப்புச் சிறிய மாற்றம் பெற்றாலும், உள்ளடக்கம் பெரும்பாலும் ஜீவநதியில் வந்த தொடர் தான்.

ஜீவநதியின் பிரதம ஆசிரியர் க.பரணீதரன், பதிப்பாசிரியர் கலாநிதி த.கலாமணி ஆகியோரின் குடும்பத்துடன் எமது குடும்பம் இருபது வருட காலத்துக்கு மேற்பட்ட உறவைக் கொண்டது. விரிக்கின் பெருகும். துணை ஆசிரியர்களில் ஒருவரான ப.விஷ்ணுவர்த்தனி எனது உளவியல் வகுப்புக்கள் சிலவற்றில் படித்தவர். இவர்கள் யாவருக்கும் என் மனமார்ந்த நன்றி உரியது.

நூல் தொடர்பான பக்க வடிவமைப்புச் செய்வதிலும், ஒவியங்கள் தொடர்பான செயற்படுத்தல்களிலும் பெரிதும் உதவியவர் மகாஜனக் கல்லூரியில் எனது மாணவரும், இப்போது பிரபல ஒவியருமான V.P வாசுகன்.

இவருக்கும் எனது விசேட நன்றி. இத் தொடர்கள் கற்பிக்கப்படும் போது வகுப்பில் கலந்து கொண்டவர்களும் - அவர் களில் பலர் கலைஞர்கள், எழுத்தாளர்கள் - என்னிடம் குடும்ப உள வளத்துணை உதவி பெற வந்தவர்களும் என் நன்றிக்கு உரியவர்களே. அவர்கள் என் சிந்தனைக்கு உரமூட்டியவர்கள்.

எனது குடும்பத்தினர் எப்போதும் எனக்கு ஆதரவு தருபவர்களே. அனைவருக்கும் நன்றி.

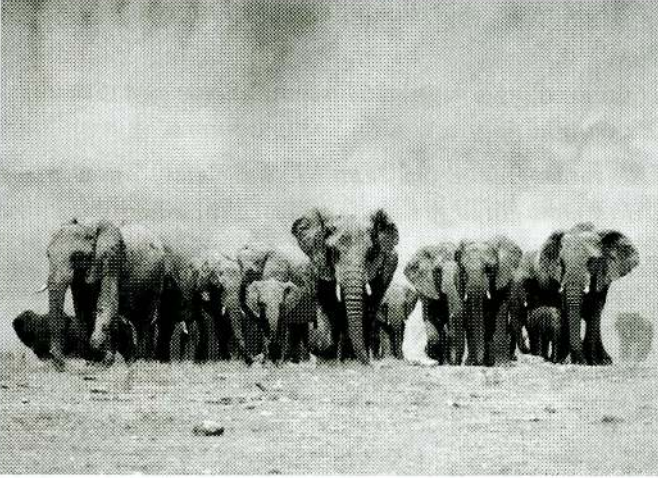
குடும்பம் என்பது ஒரு விளக்கு மாதிரி. கணவனும் மனைவியும் சேர்ந்து ஏற்றினால் மகிழ்வு என்ற வெளிச்சம் வரும் என்று எங்கோ வாசித்தேன். நாங்கள் பலர் சேர்ந்து ஏற்றியுள்ள இந்நூலின் வெளிச் சத்தை இனி நீங்கள் தரிசிக்கலாம்.

கோகிலாமகேந்திரன்
முத்துச்சிப்பி, விழிசிட்டி
தெல்லிப்பழை
17.07.2023

உப்பிரிவுகள்...

பந்தம்	1	
கூடல்		9
ஒற்றை		17
முக்கோணம்		23
உட்பகை	31	
ஆயதி	37	
இருவிழிப்பார்வை		45
சீர்மியம்		53
வகை		61
கருப்பை உயிர்	69	
தொட்டில்	75	
சுயாதீனம்		83
காப்பு		91
வழி மீது விழி		99
பதின்மம்	107	
நாளும் நலம்	115	

I யந்தம்

விதிவிலக்கேயில்லாமல் எமது வாழ்வு குடும்பம் என்றொரு கோயிலிலேதான் ஆரம்பமாகிறது. இறுதியில் வாழ்வு குடும்பத்தின் மத்தியில் நிறைவடையலாம். அப்படி இல்லாமலும் போகலாம். குடும்பத்தினர் சுற்றியிருக்க மரணம் நிகழ்வது ஒரு பேறு.

வாழ்வின் மிகக் கஷ்டமான ஒரு கணப்பொழுதிலும் ஒருவர் போவதற்கும் ஆறுதல் பெறுவதற்கும் ஒரு இடம் இருக்குமென்றால் அது தான் குடும்பம். அதீத நெருக்கீடு தரும் ஒரு நேரத்திலும் உண்மையான அன்பு செய்ய ஒரிருவர் இருப்பர் என்றால் அவர்கள் குடும்ப அங்கத்தவராகவே இருப்பர். நாங்கள் ஒரு குடும்பத்தின் அங்கத்தவராக இருக்கிறோம் என்றால் ஒரு அற்புதமான குழுவின் பகுதியாக உள்ளோம் என்பது பொருள். வாழ்வு நீளத்திற்கு நாங்கள் பாசத்தைக் கொட்டவும்

எங்கள் மீது பாசம் காட்டவும் ஒரு இடம் இருக்கிறது என்பதைப் போன்ற உயர்ந்த விடயம் இவ்வுலகில் வேறு எதுவும் இருக்க முடியாது. அதனால் தான், “இயற்கையின் சாதனை மிகுந்த படைப்பு குடும்பம்” என்று ஜோர்ஜ் சாந்தாயன (George Santayana) கூறினார்.

“அது நல்ல கௌரவமான குடும்பம். நீங்கள் பயப்பிடாமல் கலியாணம் பேசலாம்”

“அதுகள் குடும்பமே கள்ளர்”

“குடிகாரக் குடும்பம் பாருங்கோ. கெடுகுடி சொற்களோது...”

“நல்லாயிருந்த குடும்பம். சுனாமியிலை ஒரு பிள்ளை போன தோடைபடுத்திட்டுது...”

“அவையைப் பற்றியோ கேக்கிறியள்! நல்லாப் படிச்ச குடும்பம். பண்பானதுகள். அயலட்டையோடை சண்டை சச்சரவுக்குப் போகாதுகளே...”

“ஓ... ஓ... தெரியும்! குடும்பம் முழுதிலும் வாயாலை தூஷணம் சும்மா பைத்தண்ணி மாதிரி ஒழுகும்...”

போன்ற வசனங்களைக்கிராமத்தின் மூத்த ஆலமரங்களும் வேம்புகளும் பூவுரசுகளும் கேட்டிருக்கும். சில சில பொது இயல்புகள், திறமைகள், பலவீனங்கள் ஆகியன குடும்ப ரீதியாக நிலவுவதையே அவை தெளிவுபடுத்துகின்றன. அவை குடும்பத்தின் பரம்பரை அலகுகள் மூலம் கடத்தப்படுவனவாகவும் அதே சமயம் குடும்பத்தில் நிலவும் பொதுவான சூழல் காரணிகளால் நிர்ணயிக்கப்படுவனவாகவும் இருக்கலாம்.

“பிள்ளைகளை நல்ல முறையில் வளர்த்த தெடுப்பதற்காகப் பெற்றோரும் பிள்ளைகளும் நீண்ட காலமாக ஒரே கூரையின் கீழ் வாழும் மனித சமூகத்தின் அடிப்படை அலகு குடும்பம் எனப்படும்” என்பது குடும்பத்திற்கான சமூக உளவியல் வரைவிலக்கணமாக அமையலாம். வெவ்வேறு குடும்ப அமைப்புகளில் மேலே கூறப் பட்ட குடும்ப அங்கத்தவர் பற்றிய கருத்துருவாக்கம் மாறுபடலாம்.

குடும்பம் ஒன்று வழமையாகத் திருமணத்துடன் ஆரம்பமாகும். (திருமணம் செய்யாமலே குடும்பமாக வாழும் “ஸ்டைல்” உலக மனிதர் மத்தியில் அதிகரித்து வருவது விரும்பத்தக்க விடயமல்ல. வருந்தத்தக்க விடயம்.) திருமணம் ஒன்று நடைபெறும் போது இருவர் அந்தத் “திருமண பந்தத்தில்” இணைகின்றனர் என்று கூறுவது எமது மொழி வழக்கு. “பந்தம்” என்ற சொல்லுக்குத் தமிழில்

ஏராளமான அர்த்தங்கள் உள்ளன. அந்த அகராதிக் கருத்துக்களைப் புரிந்து கொண்டாலே போதும். திருமண வாழ்வு பற்றிய சரியான விளக்கம் வந்துவிடும். பந்தம் என்பது ஒரு வகையில் முடிச்சு. எமது கலாசாரத்தில் திருமணத்தின் போது பெண்ணின் கழுத்தில் கட்டப்படும் தாலிக்கயிற்றில் “மூன்று முடிச்சு” போடப்படுவது வழக்கு. (அதற்கு வேறு அர்த்தங்கள் கூறுப்படுவதும் உண்டு). அந்த வழக்குப் பிற்காலத்தில் தாலிக்கொடி கட்டுவதாக மாறியது. எமது மொழியிலும் கலாசாரத்திலும் மட்டுமே இவை உண்டு என்பதில்லை. ஆங்கிலத்தில் “Family tie” என்ற தொடர் பாவிக்கப்படுவது அனைவரும் அறிந்ததே. இந்த முடிச்சு இலகுவில் அவிழ்த்துக் கொள்ள முடியாதது. குறிப்பாகப் பிள்ளைகள் பிறந்த பின்னர் அந்தப் பிள்ளைகளிலாவது உண்மையான கரிசனை உள்ளவர்களால் அந்த முடிச்சை அவிழ்த்துக் கொண்டு ஒரு இடமும் ஓட முடியாது. சட்டப்படி இந்த “முடிச்சை” அவிழ்த்துக் கொள்வது மிக எளிது என இன்றைய நாகரிக சமூகம் “புரிந்து” வைத்திருப்பது எவ்வளவு அபத்தமானது என்பதை யாருக்குச் சொல்லி அழுவது? மேற்கு நாட்டவர்களும், வளர்ச்சி அடைந்த (பணத்தால்) நாடுகளில் உள்ளவர்களும் இரண்டாம், மூன்றாம், நாலாம் கலியாணம் செய்து கொள்கிறார்கள். ஆகவே அது நாகரிகம் என்று நினைத்துச் செயற்படுகிற எம்மவர்களை எப்படி அழைப்பது? “அடோல்ப் ஹிட்லர்” என்ற சரித்திரம் கண்ட மிக மோசமான ஒரு சர்வாதிகாரி யின் தாய் அவரது தந்தையின் மூன்றாவது மனைவி. தந்தையிடம் மிக அதிகமாக அடி வாங்கித் தந்தையின் இரண்டாவது மனைவியின் பிள்ளைகளோடு சேர்ந்து ஒரு குடும்பமாக வாழ்ந்ததன் விளைவு அவரது அந்த ஆளுமைக்கு முழுக் காரணியோ இல்லையோ முக்கியமான காரணி என்பதை மறுத்துவிட முடியாது.

பந்தம் என்ற சொல்லுக்கு இன்னொரு பொருள் நூல். அது மிக மெல்லிய நூல்தான். “வாழ்க்கைப்பட்டம்” எவ்வளவு உயரத்துக்குத்தான் பறந்தாலும் கண்ணுக்குத் தெரியாமலே இந்தக் “குடும்ப நூல்” ஒருவரை இணைத்து வைத்துக் கொண்டிருக்கும். பட்டம் பெரும் குறாவளியிலும் விழுந்து விடாமல் காப்பதில் இந்த நூலின் பங்களிப்புப் பெரியது என்பது பார்வையாளருக்குத் தெரியாமல் இருக்கலாம். ஆனாலும் பட்டத்திற்குத் தெரியும் - தனது கட்டுப் பாட்டறை எது என்பது! நூல் அறுந்து போன மறு கணமே தான் குப்புற விழுந்து விடுவேன் என்பதும் பட்டத்திற்குத் தெரிய வேண்டும். இழப்புகளில் மிகப் பெரிய உடல், உளத்தாக்கத்தைக்

கொடுக்கும் இழப்பு, கணவன் அல்லது மனைவியின் - அதாவது வாழ்க்கைத் துணையின் - இறப்பு என்பது உளவியல் ஆய்வுகள் தரும் செய்தி. உலகத்திலே என்னதான் நடந்தாலும் வீட்டுக்கு வந்து ஆறுதலாகத் தனது இல்வாழ்க்கைத் துணையுடன் சேர்ந்து சாப்பிட்டு ஓய்வெடுப்பதில் உள்ள சுகம் பற்றி அது இல்லாத நிலையிலேதான் விளங்கும்.

“பந்தம்” என்ற சொல்லுக்குத் “தொடர்” என்றொரு கருத்தும் உள்ளது. “சந்ததி” என்ற பெயரில் ஒரு மனிதரின் குறிப்பான பரம்பரை அலகுகள் அடுத்தடுத்து - தொலைந்து போகாமல் - காவிச் செல்லப்படும் மிகமுக்கிய தொடர் அது. ஒருவர் மிகப் பெரிய விஞ்ஞானியாக வாழ்ந்து மனித சமூகத்துக்கு நன்மைதரும் பல கண்டு பிடிப்புகளைச் செய்திருக்கலாம். ஆயினும் அவருக்குப் பிள்ளைகள் இல்லையாயின் அந்தத் “திறன்” அநியாயமாக அவருடன் தொலைந்து போகிறது. ஆகவேதான் இந்தக் குடும்ப “உயிர்த் தொடர்” ஒரு வகையில் மிக மிக முக்கியமானதாகக் கருதப்படுகிறது. அதனால்தான் மிக்கேல்.ஜே.பொக்சு (Michael.J.Fox) “குடும்பம் என்பது மிக முக்கியமானது என்று கூடச் சொல்ல முடியாது. அதுவே எல்லாம் என்று சொல்லலாம்” என்றார்.

இன்னொரு கோணத்தில் பார்த்தால் “பந்தம்” என்பது ஒரு முறை. அது ஒரு ஏற்பாடு. அந்த “ஏற்பாட்டை” மனப்பூர்வமாக ஏற்றுக் கொண்டு, அந்த மகிழ்வை அனுபவித்துக் கொண்டு அந்த “முறை”யினூடாகச் செல்லும்போது அது ஒரு “கட்டு” போலச் சில சமயம் தெரிந்தாலும் அங்கே “அழகு” என்ற மிகப் பெரிய அர்த்தமும் உள்ளதை ஆழ்ந்து கவனித்தால் தெரியும். அதனால் தான் வள்ளுவர் குடும்பத்தினூடு வரும் உயிர்த் தொடர்பேறு பற்றிக் கூறுகையில் “பெறுமவற்றுள் யாமறிவதில்லை” என்று முடிந்த முடிபாகச் சொன்னார். மனிதர் ஒருவர் செவ்வாய்க்கிரகத்திற்குப் போகும் பேறு பெறலாம். இன்னொருவர் உலகம் முழுவதையும் ஒரு நாடாக்கி அதற்கு ஜனாதிபதியாகும் அதிகாரப்பேறு பெறலாம். வேறொருவர் உலகின் முதல்நிலைச் செல்வந்தர் ஆகலாம். ஆயினும் மக்கட்பேறு பற்றி, “யாமறிவதில்லை” என்று குறிப்பிட்ட வள்ளுவர் அதன் பெறுமதியை ஏனைய பேறுகளோடு ஒப்பிட்டுத் தெரிந்தே சொன்னார் என்று தெளியலாம். தென்றல் பாடவேண்டும் தாலேலோ!

பந்தம் என்பது “உறவு” என்றும் அகராதி காட்டும். குடும்ப உறவு மிகமிகக் கவனமாகப் பேணப்பட வேண்டிய உறவு. டாக்டர்

மு.வரதராசனார் அவர்களின் “அகல்விளக்கு” நாவலைத் தமிழ் நாவல் வாசகர்கள் மறந்திருக்க முடியாது. “துளசிச் செடி” போன்ற அமைதியான, மணம்மிகுந்த, பயனுள்ள வேலய்யனுடைய வாழ்க்கை மனதைவிட்டு நீங்காமல் நிற்கிறதல்லவா? லூயி மே அல்கொட் (Louis May Alcott) எழுதிய “சிறிய பெண்” (Little woman) என்ற நாவல் ஒரு குடும்பத்தின் அருமையான உறவைக் கருப்பொருளாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட உலகத்தரமான நாவல் எனலாம்.

குடும்ப அன்பும் பிணைப்பும் மிக இயல்பானதும் இயற்கையானதும் என்பதற்கு விலங்குகளில் இருந்தே நிறைய உதாரணங்களைக் காணலாம். தமது குட்டிகளோடு மிகுந்த பிணைப்பை ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் விலங்குப் பெண்களை யானைக் கூட்டத்தில் பார்க்கலாம். ஒரு பெண் யானை குட்டியைத் தன் கருப்பையில் இருப்பத்திரண்டு நீண்ட மாதங்கள் பத்திரமாகச் சுமந்து பெற்றெடுப்பதோடு பிறந்த பின்னரும் சுமார் நாலு முதல் ஆறு வருடங்களுக்கு அந்தக் குட்டிக்குத் தன் முழுமையான அன்பையும், கவனத்தையும், பாதுகாப்பையும் கொடுக்கும். தனது பாலைக் கொடுத்தே வளர்க்கும் என்பதைத் தனியாகக் குறிப்பிட வேண்டிய தில்லை. ஏனெனில், “முலையூட்டி விலங்கு” என்ற பாகுபாட்டுப் பெயரே அந்த இயல்பைக் குறிப்பது தான். குழந்தைக்குப் பால் கொடுத்தால் தமது அழகு குறையும், செயற்கைப் பால் கொடுக்கலாம் என்று நினைக்கக் கூடிய ஒரே ஒரு “கேடுகெட்ட” முலையூட்டி விலங்கு “மனிதர்” தான்!

“குடும்ப அமைப்புக்கு” எடுத்துக் காட்டாக வாழும் முதல் நிலை விலங்காக விலங்கியல் அறிஞர்களால் முன்வைக்கப்படும் விலங்கு “ஓர்க்காஸ்” (Orcas) எனப்படும் ஒரு வகைத்திமிங்கிலம். அது தன் வாழ்நாள் முழுமையும் தனது குடும்பத்தை விட்டு விலகுவ தில்லை. “ஓர்க்காஸ்” இனத்தில் “குட்டி பராமரிப்பு” என்பது ஒரு சமூகச் செயற்றிட்டமாக மிகக் கரிசனையுடன் முன்னெடுக்கப்படும்.

இந்தோனேசிய, மலேசியக் காடுகளில் பெரும்பாலும் காணப்படும் “ஓராங்குட்டான்” என்ற புத்திசாலித்தனமுள்ள மனிதக் குரங்குகளில் புதிதாய்ப் பிறந்த குட்டி ஒன்று முழுமையாக இரண்டு வருடங்களுக்கு உணவுக்கும் பாதுகாப்புக்கும் முற்று முழுதாகத் தன் தாயையே நம்பித் தங்கி வாழும். அதற்கு மேலும் கூடச் சுமார் பதினைந்து, பதினாறு வயதுவரை அடிக்கடி அம்மாவிடம் “வந்து போய்”த் தேவையான வாழ்க்கைப் பாடங்களைப் படித்துக் கொள்ளும். அதனால் “தாயின் பராமரிப்பு” என்பது எப்படி அமைய

வேண்டும் என்பதற்கு விலங்குகளிலிருந்து உதாரணம் காட்ட வேண்டுமானால், ஓராங்குட்டானையே முதலில் சுட்ட வேண்டும் என்கிறார்கள் உயிரியல் அறிஞர்கள். டொல்பின், சிங்கம், சிம்பன்சி, ஓநாய் போன்ற இன்னும் பல முலையூட்டிகளும் கூட நல்ல குடும்ப உறவைக் கச்சிதமாகப் பேணும் இனங்களே!

தனியன்களிடையே ஏற்படுகிற முரண்பாடுகளை மிகச்சுலபமாகச் சரி செய்கிற “எண்ணெய்” அன்புதான் என்பதை இந்த விலங்குகள் அறிந்துள்ள அளவுக்குக் கூர்ப்பின் உச்சிக்கு வந்துவிட்ட மனிதர் தெரிந்து கொள்ள வில்லையோ, புரிந்து கொள்ள வில்லையோ என்று எண்ணத்தோன்றும் - இப்போது மனிதக் குடும்பங்கள் பலவற்றில் நடைபெறும் சம்பவங்களைப் பார்க்கிற போது!

குடும்ப அமைப்புகள் பல வகைப்படும். அவற்றில் சில தடுக்கவோ மாற்றவோ முடியாதவை அல்லது எமது கைகளுக்கு அப்பாற்பட்டவை எனத்தோன்றும். உதாரணமாகப், “பிள்ளை அற்ற குடும்பம்” என்பது ஒரு அமைப்பு. குடும்பத்தலைவி தீட்டு நிற்கும் நிலை அடைந்த போதும் பிள்ளைப்பேறு அடையாத நிலையில் அது “பிள்ளையற்ற குடும்பம்” ஆகிறது. பிள்ளைகள் ஒன்றையோ இரண்டையோ தத்தெடுத்து வளர்க்கலாம். சட்டப்படி அது இக்குடும்பத்தின் பிள்ளையாகலாம். ஆனாலும் உயிரியல் ரீதியாக இக்குடும்பத்தின் பிள்ளையாக ஆக முடியாது என்பது முக்கியமானது. “பரம்பரை அலகுச் சோதனை” செய்து பார்த்தால் அது யார் யாருக்குப் பிறந்த பிள்ளையோ அவர்களையே பெற்றார் எனக் காட்டும் என்பது கசப்பான உண்மை. ஆகவே நாங்கள் கட்டிளமைப் பருவத்திலிருந்தே எமது திருமணம், எதிர்காலத்தில் பிள்ளைகளோடு கூடி வாழும் குடும்பம் அமைதல் ஆகிய விடயங்கள் பற்றிக் காத்திர மாகவும் நிதானமாகவும் சிந்தித்துவர வேண்டும். “அண்ணலும் நோக்கினான், அவளும் நோக்கினாள்” என்ற காதல் வந்து விட்டதாக நினைத்து ஒரு “நோக்கியா” தொலை பேசியை நம்பிப் பதின் மூன்று, பதின்னான்கு வயதில் மாலை நேரத்து மயக்கத்துடன் ஓடிப் போவது எவ்வளவு முட்டாள் தனமோ அதேயளவு முட்டாள் தனம் முப்பது வயது தாண்டிய பிறகும் அழகையும், பணத்தையும் உத்தியோகத்தையும் இன்னும் இன்னும் பெரிதாகத் தேடித்தேடித் திருமணம் செய்யாமல் இழுத்தடிப்பது. குறிப்பாகப் பெண்கள் தமது இருபத்தோராவது வயதுப் பிறந்த தினம் கொண்டாடும் போது திருமணம் செய்து கொள்ளும் காலம் வந்து விட்டது என்பதை

மறந்து போகா திருப்பதும் நிதானமாகச் சிந்தித்துத் தமக்குரிய வரனைத் தெரிவு செய்து கொள்வதும் புத்திசாலித்தனமானது. எல்லோரும் அவ்வாறு செயற்பட்டால் “பிள்ளையற்ற குடும்பம்” என்ற நிலை உருவாதலைக் கொஞ்சமாவது குறைக்க முடியும்.

பதற்றமும் நெருக்கடியும் மிகுந்த வாழ்க்கை முறை “பிள்ளையற்ற குடும்பம்” அமைவதற்கான மற்றொரு முக்கிய காரணி என்பதைப் பலர் அறிந்திருப்பதில்லை. “அறனெனப்பட்டதே இல்வாழ்க்கை” என்றார் வள்ளுவப் பெருந்தகை. அறம் என்று சான்றோரால் சொல்லப்பட்டது யாதெனில் அது இல் வாழ்க்கையே என்று, தமிழ் மொழியை உலகறியச் செய்த அந்த இலக்கியம் பேசும் போது நாமோ, “பணமெனப்பட்டதே இல் வாழ்க்கை” என்று நினைத்து ஒவ்வொரு கணமும் காசுக்குப் பின்னால் ஓடிக் கொண்டிருந்தால், “பிள்ளையற்ற குடும்பம்” தோன்றப் பார்க்கும்.

“குடும்பக்கட்டு” என்று சற்று முன்னர் கூறினோமல்லவா? அதை யாரும் செயற்கையாகக் கயிறெடுத்துக் கட்டி வலிந்து திணித்து விட முடியாது. அது இயல்பாகவும் இயற்கையாகவும் ஏற்படும் பந்தம். “மேரியா சவா” (Maria Savaa) இன் “குடும்பக்கட்டு” என்ற அற்புதமான சிறுகதை இந்த உண்மையைத் தொட்டுக் காட்டும். வாசிப்போமா?

வாகை சூடினள் வைய முதற்பரிசு)
ஏக நற்கதை என்றனர் போட்டியில்
கோகி லாவொடு கூடி மகேந்திரன்
ஆகி மேன்மையொ டாண்டுபல் வாழ்கவே

- மதுரைப் பண்டிதர் க .சச்சிதானந்தன்

20.02.1989

2 கூடல்

குடும்பம் என்ற அமைப்பு, திருமணத்தோடு தொடங்குகிறது. திருமணம் என்ற சொல் திரு + மணம் என்று பிரியும் எனக் கொண்டால். “திரு” என்பது அழகு, செல்வம், மேன்மை, தெய்வீகம், நல்வினை ஆகிய அர்த்தங்களைக் கொண்டது. அதே சொல்லின் மறுபகுதியாகிய “மணம்” என்பது கூட்டம், மகிழ்ச்சி, சேர்க்கை, வாசனை போன்ற பொருள்களைத் தர வல்லது. ஆகவே திருமணம் என்பதை அழகான கூட்டம் என்றும் மேன்மையான சேர்க்கை என்றும் தெய்வீகம் பொருந்திய கூடுதல் என்றும் நல்வினையால் வரும் மகிழ்ச்சி என்றும் எண்ணி வியக்கலாம். அது ஓர் ஆரோக்கியமான அநுராகம்.

தமிழ் மொழியின் மிகப் பழைய இலக்கண நூலாகிய தொல்காப்பியம் ஏறத்தாழ மூவாயிரம் வருடங்களுக்கு மேல் பழமையானது என்று கூறப்படு

கிறது. இருந்தும் நல்ல திருமணம் ஒன்று நடைபெறு வதற்குத் தேவையான அடிப்படை விடயங்களை அது வரைவிலக்கணப் படுத்தியுள்ள முறை நவீன உளவியல், சமூகவியல் சிந்தனைகளோடு பொருத்திப் பார்க்கையில் மிகுந்த ஆச்சரியம் தருவது.

“ஒத்த குடும்பத்தில் பிறத்தல்” என்பது திரு மணம் செய்யப்போகும் இருவருக்குமிடையே காணப் படவேண்டிய முக்கிய ஒற்றுமை என்பது தொல் காப்பியர் கருத்து. ஒத்தமொழி, ஒத்த சமயம், ஒத்த கலாசார விழுமியப் பண்புகள் கொண்டமைந்த குடும்பங்களில் இருந்து வரும் இருவர் திருமணம் செய்யும் போது, “முரண்பாடுகள்” வருவது ஒப்பீட்டள வில் குறைவாக இருக்கும். தமிழைத் தாய் மொழியாகக் கொண்ட இருவர் குடும்பமாகும் போது, வீட்டிலே வானொலியிலோ, தொலைக் காட்சியிலோ இணையத்திலோ பாடல்கள் தமிழில் ஒலிப்பது தொடர்பில் கருத்து வேறுபாடு வர முடியாது. அப்படி வருவதாயினும் உரப்பு அதிகம் இருக்க வேண்டுமா, குறைவாக இருக்க வேண்டுமா, யாருடைய பாடல் அல்லது எவ்வகைப் பாடல் வேண்டும் போன்றவற்றில் தான் வரும். “மது அருந்துதல்” என்பது இன்று பல குடும்பங்களில் மிகச் சாதாரணம் என ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் விடயம். ஆனால் மது அருந்தாத பெற்றோரைக் கொண்ட குடும்பத்தில் பிறந்து வளர்ந்து, “மதுவின் தீமைகள்” பற்றி நன்கு அறிந்த ஒரு பெண்ணால் தனது கணவர் மது அருந்துவதைச் சகித்துக் கொள்ள முடியாமல் போகலாம். அதேசமயம் வேறு சிலர், “இதென்ன! இந்தச் சின்ன விசயத்தை இந்தப்பிள்ளை பெரிசுபடுத்துது” என்று கருதலாம் என்பது கவனத்திற்குரியது.

“குடும்பத்திற்கேற்ற ஒழுக்கம்” என்பதை மற்றோர் அவசிய விடயமாகத் தொல்காப்பியம் முன் வைப்பதைக் காணலாம். திருமணம் செய்து இல்வாழ்வு தொடங்கிய பின் குடும்பத்தில் ஒருவரோ அல்லது இருவருமோ தமக்குரிய “ஒழுக்கம்” தவறும் போது, அந்தக் குடும்பம் அமைதியாக வாழ்தல் சாத்தியப் படாது போகலாம். ஒரு ஆணும் ஒரு பெண்ணும் பெறப்போகும் துன்பத்தின் தொடக்கமாக அது அமையலாம். விழுமியப் பண்புகளின் முக்கியத்துவத்தை இன்று உளவியல் விபரமாகப் பேசுகிறது. எமது புராண இலக்கியங்கள் பல வகைகளில் பல்திறப்பட்ட பாத்திரங்களினூடு இந்தக் குடும்ப “ஒழுக்கம்” பற்றிப் பேசியுள்ளன. குடும்பத்தில் பெரிய நெருக்கீடுகள் வந்தாலும் “நேரான விழுமியம்” பேணும் பாத்திரங்களாகப் பெரிய புராணத்தில் இளையான் குடிமாற

நாயனாரும் மனைவியும் திலகவதியார் போன்றவர்கள் காட்டப்பட, விழுமியத்தைப் பாதுகாக்காத பாத்திரங்களாகத் திருநீலகண்டர், நெடுமாறன் போன்றவர்கள் பேசப்படுவார்கள். கண்ணகியும், சீதையும், தருமரும் இந்த நோக்கத்திற்காகவே படைக்கப்பட்டவர்கள் என்று தோன்றுவார்கள்.

“ஆண்மை” என்ற சொல் இப்பாடலில் “வாழ்க்கையை நடத்தக் கூடிய ஆள்வினை” என்ற அர்த்தத்துடன் மிளிரும். குடும்பமாக இணைகின்ற இருவரும் சேர்ந்து தமது வாழ்வைச் சுதந்திரமாக நடத்திச் செல்லக்கூடிய திறன் இருக்கிறதா என்று பார்த்துத் திருமணம் செய்தல் மிக முக்கியமாகும். கண்டவர்களிட மெல்லாகையேந்தும் பண்பு இன்று எமது மக்களிடை வளர்ந்து விட்டமை பெரும் சோகம். “வையத்துள் வாழ் வாங்கு வாழ்பவர்கள்” தாமும் ஒழுங்காக வாழ்ந்து அறமும் தர்மமும் செய்யக் கூடியவர்களாக அமைய வேண்டுமே தவிர, “வெளிநாட்டில் இருந்து யார் வருவார், அல்லது எந்த அரச சார்பற்ற நிறுவனம் வரும், கொஞ்சம் கேட்டு வாங்குவம்” என்ற எண்ணத்துடன் வாழ்வது “ஆண்மை” யற்ற வாழ்வு.

“இல் வாழ்வான் என்பான் இயல்புடைய மூவர்க்கும்
நல்லாற்றில் நின்ற துணை”

என்பது வள்ளுவரின் தெளிவான உறுதியான கருத்து என்பதும் ஒப்பு நோக்கற்குரியது.

திருமணம் செய்பவர்களுக்குப் பொருத்தமான வயது என்பதைத் தொல்காப்பியம் அவ்வளவு காலத்திற்கு முன்னரே குறிப்பிட்டிருப்பது மிகப் பெரும் கவனத்துக்குரிய விடயம். 21 - 30 வயது என்பது விவாகம் செய்வதற்குப் பொருத்தமான காலம் என்பதை இன்றைய மருத்துவ, உளவியல் ஆய்வுகள் வரையறுக்கும். பதின்ம வயதின் இறுதிப் பருவத்தில் செய்யப்படும் திருமணம் சில வேளை சட்ட வரையறைக்குள் “சரி” என ஏற்றுக் கொள்ளப்படலாம். மூளையத்தின் முன் நுதல் சோணை மேற்பட்டை நிறைவாக விருத்தி அடைய முதல் எடுக்கப்படும் “உணர்ச்சி சார் முடிவு” திருமணத்தில் நிறைவடையும் போது பிரச்சினைகளை எதிர் கொள்ள வேண்டிய சந்தர்ப்பங்கள் அதிகமாகும். 21 வயதின் பின் அது அறிவுசார் முடிவாக அமைவதற்கான வாய்ப்புகள் அதிகம்.

திருமணம் செய்து குடும்பமாக வாழத் தொடங்கும் வயதிலே, “அறிவு”, - இல்லறவாழ்வுக்கான அறிவு - இருக்க வேண்டும் என்று எல்லோரும் சொல்வார்கள் “தெளிந்த நல்லறிவு வேண்டும்”

என்று கேட்பான் பாரதி. “நுண்ணுணர்வின்மை வறுமை” என்று நாலடியார் பேசும். “அறிவு இருந்தால் மட்டும் போதாது. மனதிலே அருள் இருக்க வேண்டும்” என்கிறது தொல்காப்பியம். இதயம் அருளால் நிரப்பியிருந்தால் மட்டுமே இயற்கையோடு இணைந்து வாழும் பண்பு வரும். சுற்றியிருக்கும் உயிர்கள் எல்லாவற்றையும் அழித்துவிட்டு அல்லது அடக்கி ஒடுக்கிவிட்டுத்தான் மட்டும் நிமிர்ந்து வாழ்ந்தால் போதும் என்று மனிதன் நினைக்கத் தொடங்கிய காலம் மனித சமூகத்தின் இருப்பையே கேள்விக் குள்ளாக்கி வருவதைச் சிந்திக்கத் தெரிந்தவர்கள் இன்று விளங்கிக் கொள்கிறார்கள்.

நாங்கள் இப்போதெல்லாம் சாதாரணமாக உரையாடும் போது, “இண்டைக்கு ஒரு கலியாண வீடு. அது தான் போட்டு இப்பத் தான் வாறம்” என்று பேசிக் கொள்வது வழமை. “கலியாணம்” என்பது சரியான சொல்லுத்தான். ஆயினும் அதைக் “கலி + ஆணம்” என்று பிரித்து (பிரிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை) நினைத்தால், “யுத்தக்குழம்பு” என்று பொருள்படும். திரு மணம் செய்து கொள்ளும் கணவனுக்கும் மனைவிக்கும் இடையில் “உணர்வு ஒத்திருக்கா விட்டால்” யுத்தக் குழம்புதான். வாழ்வு முழுவதற்குமே பெருந் தொல்லையாகப் போவதற்கும் அல்லது இடையில் மது, போதைப் பாவனை என்று தொடங்குவதற்கும் அல்லது தற்கொலை செய்து இறந்து போவதற்கும் கூட இந்தக் “கலியாணம்” கால் கோளிடலாம்.

“பாலும் பழமும்” என்ற அந்தக் காலச் சினமாவில் வரும் ஒரு பாடல் போல, “நான் பேச நினைப்பதெல்லாம் நீ பேச வேண்டும்” என்று அமைவது சற்று மிகையான கூற்று என்பதில் சந்தேகமில்லை. இருவருடைய மனங்களில் வரும் எண்ணங்கள் முற்றிலும் ஒற்றுமையுடன் இருப்பது ஒரு போதும் சாத்தியமில்லை. ஆயினும் “உணர்வுகள்” ஓரளவுக்கு ஒத்திருத்தல் சாத்தியமானதே. ஒத்த இயல்புகளைக் கொண்ட குடும்பங்களில் இருந்து வரும் இருவருக்கு “அநீதியைக் கண்டால்” தொழிற்படுநிலைக்கோபம் வரும். வர வேண்டும். மனித முன்னேற்றத்துக்கான விடயம் ஒன்று நடைபெறுவதைக் கண்டால், மகிழ்ச்சி வரும். பாம்பு போன்ற விஷ ஐந்துக்களை அல்லது விஷ மனிதர்களைக் கண்டால் பயம் வரும். நடந்திருக்கும் என்று நம்ப முடியாத நல்ல விடயம் ஒன்றைக் கண்டால் ஆச்சரியம் தோன்றும். ஒற்றுமை இருக்கிறது தானே!

“இல்வாழ்வு” தொடங்கும் போது “செல்வம்” இருக்க வேண்டுமா? இருக்க வேண்டியது தான். என்ன செல்வம்? “சிந்தை

நிறைந்த செல்வம்” என்பதே தொல்காப்பியரின் கணிப்பு. இருக்கிற அடிப்படைத் தேவைகளோடு திருப்தி காண்பவரே உலகில் மிக அமைதியாகவும் மகிழ்வாகவும் வாழ்பவர் என்று உளவியல் இன்று உறுதியாகக் கண்டறிந்துள்ளது.

“தோற்றப் பொலிவு” பற்றியும் தொல்காப்பியம் பேசுகிறது என்று கூறினால் “அப்ப, வடிவு முக்கியந்தானே, பாத்தீங்களா?” என்று பலர் ஒத்தூதக்கூடும். “அங்க இலட்சணம்” என்ற விடயம் பற்றி எமது பழைய சாஸ்திரங்களும் பேசத்தான் செய்கின்றன. உடல் உறுப்புகள் அனைத்தும் பொருத்தமான அளவுகளில் அமைவது பற்றி “அழகுராணி”, “அழகுராஜா” ப் போட்டிகளிலும் கணிக்கப் படுவதாகக் கேள்வி. ஆனால் அந்த அளவுகளை வரையறுப்பது கடினம். அமெரிக்கப் பிரஜை ஒருவரின் பொருத்தமான அல்லது சாதாரணமான உயரமாக இருப்பது ஜப்பானியப் பிரஜைக்கு வேறுபடலாம். மூக்கின் நீள, அகலம் கூட நாட்டுக்கு நாடு மாறுந்தானே! ஆயினும் மிகப்பருமனான உடல் (Obesity) என்பது ஏதோ ஒரு நோயின் அறிகுறியாக (தேரோயிட்டுச் சுரப்புக்குறைவு?) அல்லது பிற்காலத்தில் நோய்கள் வருவதற்குக் கூடிய சந்தர்ப்பத்துக் கான அறிகுறியாக இருக்கலாம் என்பது உண்மை தான். இவை எல்லா வற்றையும் விட, ஒருவருடைய எண்ணங்கள் நேராகவும் சுத்தமாகவும் இருக்கும் போது கண்களில் கனிவும் அருளும் தெரியும். முகத்தில் ஒரு மலர்வு தோன்றும். அது மற்றவர்களை ஈர்க்கும். தொல்காப்பியம் பேசும் தோற்றப் பொலிவு அத்தகைய ஒன்று என்பது எனது சொந்த விளக்கமாகும். தொல்காப்பியர் கூறும் மற்றொரு பண்பு இதை உறுதிப்படுத்த உதவும். “மனதை ஒரு வழிப் படுத்தும் நிறை என்ற பண்பு” அது. “மனம் போன வழிபோகக் கூடாது” என்று பொது வாகக் கூறுவார்கள். இதை விஞ்ஞான பூர்வமாகக் கூறுவதாயின், “ஆசைகளும் உணர்ச்சிகளும் தூண்டும் வழி எப்போதும் எமது நடத்தை அமைந்து விடக்கூடாது” என்று சொல்லலாம். தெளிவான அறிவு முன்னிறக் வேண்டும். அறிவு சொன்னபடி எண்ணங்களும் அதைத் தொடர்ந்து உணர்வுகளும் அதைப் பின்பற்றி நடவடிக்கை களும் அமைந்தால் வாழ்வு சிறப்பதில் எந்தத் தடையும் இருக்காது. இல்லத் தலைவன், தலைவி இருவரிடமும் இந்தத் தெளிவு இருக்கு மாயின் குடும்பத்தின் தனிப்பட்ட ஒழுங்கு விதிகள் வரையறையுடன் இயற்றப்பட்டுக் குடும்ப அங்கத்தவர்களால் தெளிவுடன் பின்பற்றப் படும். விழுமியங்களும், கட்டுப்பாடுகளும், நியமங்களும் குடும்பத்தினூடு அடுத்த சந்ததிக்குச் சுலபமாகக் கடத்தப்படும்.

குடும்ப அங்கத்தவர் ஒவ்வொருவரினதும் தனிநபர் நன்மையும் குடும்பத்தின் மொத்த நன்மையும் சமாந்தரமாகச் செல்லும். குடும்ப அங்கத்தவர் ஒருவர் தனது தனிப்பட்ட எந்த நன்மைக்காகவும் குடும்பத்தைச் சிக்கலுக்குள் மாட்டி வைக்க மாட்டார். (தனி நபர் ஒருவர் வாங்கிய கடன் குடும்பத்திற்கு அவப்பெயரையும் நெருக்கீட்டையும் ஏற்படுத்தல் போன்ற விடயங்கள்) தனிநபர் ஒருவருக்கு வெளி அழுத்தங்கள் வரும் போதும் குடும்பம் எப்போதும் பக்க பலமாக நின்று உதவும். ஆகவே குடும்ப அங்கத்தவர் ஒருவருக்கு மனம் சோர்ந்து போவதற்கான வாய்ப்புகள் குறையும். குடும்பத்தில் ஒரு மரணம் நேர்ந்து வெற்றிடம் ஏற்படும் போது, ஏனைய அங்கத்தவர் களின் பங்கேற்பினால் அந்த வெற்றிடம் இலகுவில் நிரப்பப்படும் வாய்ப்பு ஏற்படும். இவ்வாறு அமையும் குடும்பங்கள் தமக்கான இலக்குகளை இலகுவில் நிர்ணயம் செய்து கொள்வதோடு, அவற்றை ஒப்பீட்டளவில் சிறப்பாக நிறைவேற்றிக் கொள்ளும்.

இதுவரையில் விபரிக்கப்பட்ட, “குடும்பம் ஒன்று அமைவதற்குத் தேவையான பண்புகளை”த் தெளிவாகவும் சிறப்பாகவும் இரத்தினச்சுருக்கமாகவும் முன் வைக்கும் பாடல் இது:-

“பிறப்பே குடிமை, ஆண்மை ஆண்டொடு

உருவு நிறுந்து காமவாயில்

நிறையே அருளே உணர்வொடு திருவென

முறையறக் கிளந்த ஒப்பினது வகையே”

ஒரு குடும்பம் பல்வேறு அமைப்புகளில் காணப்படலாம் என்று முன்னரும் பார்த்திருந்தோம். கணவனும் மனைவியும் பிள்ளைகளும் மட்டும் வாழும் போது அது “கருக் குடும்பம்” எனப்படும். அதுவே குடும்பத்தின் பொதுவான கட்டமைப்பு. ஆயினும் இரத்த உறவுள்ள ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட குடும்பங்கள் ஒரே கூரையின் கீழ் வாழ்ந்து, குடும்ப இயக்கப் பாட்டில் சேர்ந்து தொழிற்படும் போது அது “கூட்டுக்குடும்பம்” எனப்படும். குடும்ப இயக்கம் பொதுவில் ஆரோக்கியமாகக் காணப்படும்போது அது “ஆரோக்கியான குடும்பமாய்” அமைவதற்கான வாய்ப்புகள் அதிகம்.

கூட்டுக் குடும்பம் ஒன்றில் அமையும் முக்கிய நன்மை, பொருளாதாரச்சுமை குறைவாக இருத்தல் என்பதைக் கோவிட் 19 பெருந்தொற்று உலகை உலுக்கும் வேளையில் நுனித்து நோக்க முடிந்தது. ஒருவர் தனியாக ஒரு வீட்டில் வாழும் போது ஏற்படும் அடிப்படைத் தேவைகளுக்கான செலவு, ஏழுபேர் ஒன்றாக வாழும்

போது ஏழுமடங்காக இருப்பதில்லை என்பது யாருக்கும் புரியும். பிள்ளைகளை நல்ல முறையில் வளர்த்தெடுப்பதிலும் நோயாளராகும் குடும்ப அங்கத்தவரைப் பராமரிப்பதிலும், குடும்பத்தின் முதியவர்களைக் கவனிப்பதிலும் கூட்டுக்குடும்பங்கள் ஆற்றும் பங்கு, அதன் சிறப்பு ஆகியனவற்றைத் தலைப்பாகக் கொண்டு தனித்தனிக் கட்டுரைகள் எழுதலாம். ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளலாம். குடும்ப அங்கத்தவரிடையே ஏற்படும் இறுக்கமான அன்பும் பிணைப்பும் சிறப்பதற்குக் கூட்டுக்குடும்பத்தில் வாய்ப்புகள் அதிகம். ஆளுக்காளான உதவி என்று பார்த்தாலும் கூட்டுக் குடும்பங்களில் அது மிக நெருக்கமாகவும் வலிமையாகவும் அமையும். குடும்பத்தினூடு கடத்திவரப்படும் கலாசாரக் கூறுகள், பாரம்பரியப் பண்புகள் போன்றவை பயன்தரு வகையிலும் வினைத்திறனுடனும் இலகு வாகப் பேணப்படும். கூட்டுக்குடும்ப அமைப்பிலே எந்த ஒரு நேரத்திலும் வீட்டில் யாரும் தனித்திருக்க நேருவதில்லை என்பது உள்ளிருந்தும் வெளியில் இருந்தும் வரும் வன்முறைகள், துஷ்பிரயோகங்களுக்கான வாய்ப்பைத் தணித்து விடுவதால் இலகுவில் பாதிக்கப் படக்கூடியவர்களான சிறுவர்கள், இளம் பெண்கள், முதியவர்கள் ஆகியோருக்கான பாதுகாப்புப் பொறி முறை தானாக மேம்படுகிறது.

இவ்வளவு அல்லது இதற்கு மேலும் பல நன்மைகள் ஏற்படும் நிலை இருந்தும் இன்று உலகளாவிய ரீதியில் கூட்டுக் குடும்பங்களின் எண்ணிக்கை பெருமளவு குறைந்து செல்வதுடன் ஒருவர் தனித்து வாழும் வீடுகளின் எண்ணிக்கை வேகமாக அதிகரித்துச் செல்கிறது. 2012ம் ஆண்டு பெற்றுக் கொள்ளப்பட்ட ஒரு தரவின் படி சுவீடன் நாட்டின் “ஸ்ரோக்ஹோம்” நகரில் அறுபது வீதமான வீடுகளில் ஒருவர் மட்டும் (தனித்து?) வாழுகிறார். இப்போது இந்த நூற்று வீதம் இன்னும் அதிகரித்திருக்கலாம் என எதிர் பார்க்கலாம். ஜேர்மனியில் 40% ஆன வீடுகளிலும் பிரான்சில் 36% ஆன வீடுகளிலும் இவ்வாறு ஒருவர் மட்டும் வாழும் நிலை காணப்படுகிறது. அமெரிக்காவில் மொத்தமாக 37 மில்லியன் மக்கள் இவ்வாறு தனி ஒருவர் வாழும் “குடும்பம்” அமைத்திருக்கிறார்கள். இலங்கையிலும் கணிசமான தொகையினர் இவ்வாறு தனித்து வாழும் நிலையில் இருக்கிறார்கள். என்றாலும் ஒப்பீட்டளவில் பார்த்தால் இன்னும் வளர்ந்து வரும் நாடுகளில் அல்லது வறிய நாடுகளில்தான் குடும்பத்தில் வாழும் அங்கத்தவர் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருக்கிறது என்பது ஓரளவு திருப்தி தரும் விடயம். எமது நாட்டில் சராசரியாக ஒரு

கருக்குடும்பத்தில் மூன்று அல்லது நாலுபேர் வாழுகிறார்கள். ஒரு குடும்பத்தில் வாழும் அங்கத்தவர் எண்ணிக்கை சராசரியாக அதிகமாக இருக்கும் நாடுகளில் ஆசியாக் கண்டத்தின் ஓமானும், ஆபிரிக்காக் கண்டத்தின் காம்பியாவும் காணப்படுவதில் ஆச்சரியம் இல்லை. இந்த நாடுகளில் அந்த எண்ணிக்கை எட்டாகக் காணப்படுகிறது.

ஒருவர் செய்கிற காரியங்கள் குடும்பத்தின் ஏனைய அங்கத்தவர்களுக்குத் தெரிய வரும், இரகசியம் பேணுவது கடினமாக இருக்கும், தனிநபர் சுதந்திரம் கொஞ்சம் குறைவாக இருக்கும், பொதுவாக வீட்டுக்கு வரும் விருந்தினர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருக்கும், (அது கோவிட் 19, பெருந்தொற்றுக் காலத்தில் தீமை என்பது உண்மை தான்) குடும்ப அங்கத்தவரிடையே கருத்து வேறுபாடுகள் ஏற்படும் வாய்ப்புகள் சற்றுக் கூடுதலாக இருக்கும், வயதில் மூத்தவர்கள் இளையவர்களின் சில நடத்தைகளைத் தடுக்க அல்லது அவற்றில் தலையீடு செய்ய முயலுவர் போன்ற சில வாதங்களைக் கூட்டுக் குடும்ப வாழ்வுக்கு எதிரானவர்கள் முன்வைக்கலாம். ஆயினும் அநுகூலங்களையும் பிரதி கூலங்களையும் ஒப்பிட்டால், அநுகூலங்களின் பக்கமே தராசு சாயும் என்பது வெள்ளிடை மலை.

சமூக விலங்காக இயற்கையால் உருவாக்கப் பட்ட மனிதரை நாகரிக உலகு மெல்ல மெல்லத் தனி விலங்காக மாற்றி வருகிறது. இன்னும் இன்னும் அந்தப் போக்கிலேயே உலகம் செல்லும் என எதிர்பார்க்கலாம். சமூகவியல் நோக்கிலும் உளவியல் நோக்கிலும் பார்த்தால் அந்த வழி நன்மைக்கானதில்லை என்பது புரியும்.

கூட்டுக் குடும்பம் என்பது இரத்த உறவுகள் கூட்டாகக் காணப்படும் நிலை மட்டுமில்லை. அது “தமது வாழ்வில் நீங்கள் தேவை” என்று எண்ணுபவர்களின் கூட்டு. நீங்கள், நீங்களாக இருப்பதற்காக உங்களை ஏற்றுக் கொள்பவர்களின் கூட்டு. நீங்கள் சிரிக்க வேண்டும். மகிழ்ச்சியாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக எதையும் செய்யக்கூடியவர்களின் கூட்டு. என்ன தான் நடந்தாலும் உங்கள் மீதான அன்பைக் கைவிடாதவர்களின் கூட்டு.

இராமனும் சீதையும் ஒரு கருக்குடும்பம். அவர்கள் காடேக நேர்ந்த போது இலக்குவன் கூடச் சென்றதாக ஏன் வால்மீகி எழுதினார்?

உறவுக்கென்ன! அது உயிருள்ளவரை தொடர்ந்து வரும்.

3 ஒற்றை

ஐம்பூதங்களும் சாட்சியாக இருக்க, நாலு திசைகளிலுமிருந்து வந்த உறவினர் நண்பர் வாழ்த்த, மூன்று முடிச்சுப் போட்டு இருமனம் ஒன்றாகும் நாள் என எதிர்பார்த்துச் செய்யப்பட்ட திருமணத்தால் அமைந்த குடும்பம் இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும் என இலக்கியங்களும் வெவ்வேறு சமயங்களும் நிறையவே சொல்லிச் சென்றிருக்கின்றன. விரும்பியோ விரும்பாமலோ வாழ்க்கை எனும் போரில் எல்லோரும் கைநனைத்து விட்டோம். ஆயினும் “வாழ்வு” என்ற முயற்சியில் ஈடுபடுபவர் எல்லோரிலும் தலை சிறந்தவன் யார் என்ற கேள்விக்கு வள்ளுவம் ஒரு பதிலைத் தெளிவாக முன் வைத்துள்ளது.

இயல்பினான் இல்வாழ்க்கை வாழ்பவன் என்பான்
முயல்வாருள் எல்லாம் தலை.

இருந்தாலும் ஏதோ ஒரு காரணத்தால் லட்சியக்

குடும்பக் கட்டமைப்பு மாற்றம் பெற நேருகையில் வேறு கட்டமைப்புகள் தோற்றம் பெறுகின்றன. உளவியலாளர்களால் இன்று மிக அதிகம் பேசப்படும் ஒரு கட்டமைப்பு, “ஒற்றைப் பெற்றோர்குடும்பம்” என்பது.

“இரு மடங்கு வேலை, இரு மடங்கு நெருக்கீடு, இருமடங்கு கண்ணீர், அதே சமயம் இருமடங்கு அன்பு, அணைப்பு, பெருமிதம் என்று இக்குடும்ப அமைப்பை வர்ணிப்பவர்கள் உண்டு. உலகிலே ஏறத்தாழ 14% ஆன குடும்பங்கள், குறித்த இந்த அமைப்புடன் காணப்பட எமது நாட்டில் அது 5% ஆக இருப்பது நிம்மதி தர வைக்கும் தரவு. அதி கூடிய ஒற்றைப் பெற்றார் குடும்பங்களைக் கொண்ட நாடாக உலக வல்லரசுகளில் ஒன்றான அமெரிக்காவே காணப்படுவதும் நுனித்து நோக்க வேண்டிய விடயம்.

பதினெட்டு வயதிற்குக் குறைந்த ஒரு பிள்ளையோ அல்லது பலரோ தாய் அல்லது தந்தை ஆகிய ஒரு பெற்றாருடன் வாழும் நிலையில் அது ஒற்றைப் பெற்றார் குடும்பம் எனப்படுகிறது. பெற்றாரில் மற்றவர் மரணித்திருக்கலாம் அல்லது குடும்பத்துடன் எவ்வகைத் தொடர்புமின்றி நிரந்தரமாகப் பிரிந்திருக்கலாம். திருமணம் ஆகாத நிலையில் கருத்தரித்துப் பிள்ளை பிறந்திருந்தால், பிள்ளைக்குத் தந்தையை ஒரு போதும் - பெயரளவில் கூட - தெரியா திருக்கலாம். பிறப்புச் சான்றிதழில் கூடத் தந்தையின் பெயர் பதியப் படா திருக்கலாம். தந்தை யாரென்பது தாய்க்குத் தெரியலாம். சில சமயம் அவருக்கும் தெரியாதிருக்கலாம். சூனியக் காரியின் இருளைக் குடித்த நெருக்கீடு!

சிலவேளை, ஒரு தைல வாசனையோடு கடந்து போகும் காற்றுப் போல, பெற்றோர் சில காலம் கருக் குடும்பமாக வாழ்ந்த நினைவோடு விவாகரத்துப் பெற்றோ அல்லது பெறாமலோ நிரந்தரமாகப் பிரிந்திருக்கலாம். வாழ்ந்து பார்த்துச் சாய்ந்த தென்னை மரங்கள். சட்டரீதியாக விவகாரத்துப் பெற்றுப் பிரியும் போது பிள்ளைகள் ஒரு பெற்றோருடன் வாழ்ந்தாலும் மற்றவர் தாபிரிப்புச் செலவு வழங்குபவராகவோ அல்லது பிள்ளை களை இடையிடை சந்திக்க நீதிமன்ற அனுமதி பெற்றவராகவோ இருந்தால் அந்நிலை யில் அது ஒற்றைப் பெற்றார் குடும்பமாகக் கணிக்கப்படுவதில்லை.

ஒரு பெற்றாருடன் கூடுதலான காலம் வாழும் பிள்ளை மறு பெற்றாரை இடையிடை சந்திக்கும் போது இருவரும் ஒருவரைப் பற்றி மற்றவர், பிள்ளையிடமே குறை சொல்லும் நிலைமையைச் சீர்மிய அமர்வுகளின் போது அவதானிக்க முடிந்திருக்கிறது.

பிள்ளையின் மனதில் தாம் குற்றமற்றவர் என்று நிறுவித் தமது குற்ற உணர்விலிருந்து மீண்டெழும் முயற்சி பெரும்பாலும் தோல்வியிலேயே முடியும் என்பதுடன் பிள்ளைக்குப் பெரிய இம்சையாகவும் இருக்கும்.

ஆண்டவனின் பாதங்களைக் கண்ணீரில் நீராட்டும் மணமுறிவுகளின் எண்ணிக்கை உலகம் முழுவதும் அதிகரிப்பதாலும், திருமண வயது பின் தள்ளப்படுவதாலும், திருமண உறவும் குடும்பவாழ்வும் என்ற எண்ணக் கருவையே நிராகரிக்கும் மனிதர்களின் எண்ணிக்கை கூடி வருவதாலும், பாலியல் துஷ்பிரயோகங்கள் மிகப் பொதுவாக ஏறிச் செல்வதாலும் ஒற்றைப் பெற்றோர் குடும்பங்கள் வருடந்தோறும் உயர்ந்து வருதல் தவிர்க்க முடியாததாகிறது.

ஒற்றைப் பெற்றோர் குடும்பம் ஒன்று தோற்றம் பெறும் காலப்பகுதியில் மிக அதிகமாக இருக்கும் நெருக்கீடு ஓரிரு வருடங்களில் குறையும். பழக்கப்படுவதே வாழ்க்கை. உருவான ஒற்றைப் பெற்றோர் குடும்ப அமைப்பும் வாழ்வு முழுமையும் அப்படியே தொடரும் என்பதுமில்லை. காலம் தன்னை உருட்டிக் கொள்கிற போது, அது மறுதார உறவுகள் கொண்ட கட்டமைப்பாகவோ, பேரர்கள் குடும்பமாகவோ மாற வாய்ப்புகள் உள்ளன.

Movrike என்பவரின் Single mom கவிதை அற்புதமானது. அது இவ்வாறு தொடங்கும் (எனது மொழி பெயர்ப்பில்)

ஒருதனீ அம்மா அவளின்

மனதிலோ பல விடயம்

அவளின் வலிமையும் சுதந்திரமும்

வேறெங்கும் காணல் அரிதெனல் நிஜம்

உச்ச அறுவடைச் செயற்பாட்டில்

வீடு பேணப்படல் சகஜம்

Michal Keidar என்ற சமூகப் பணியாளர் One, Two, Family என்ற பிள்ளைகளுக்கான நூலொன்றை ஒற்றைப் பெற்றோரைக் கருவாகக் கொண்டு எழுதியுள்ள அதே நேரம் Celesta N.G இன் Little Fires every where முதல் Jo.Jo.Moyes இன் One plus one வரை பல நாவல்கள் இவ்விடயத்தைத் தொட்டுள்ளன.

ஜிலு ஜிலு என மென்காற்றுக் காட்டின் எல்லா மரங்களிடையேயும் புகுந்து சலசலக்குந்தானே! ஒற்றைப் பெற்றோர் குடும்பத்திலும் நிச்சயமாகச் சில அனுகூலங்கள் இருக்கத்தான்

செய்யும். பெற்றோருக் கிடையிலான விவாதங்கள், சண்டை சச்சரவுகள், அடிபாடுகள் நடப்பதற்குச் சந்தர்ப்பங்கள் இல்லை என்பதால், அதைப் பார்க்கவேண்டிய, உணர்ச்சிக் கொந்தளிப்பில் தத்தளிக்க வேண்டிய தொல்லை பிள்ளைகளுக்கும் இருக்காது. குடும்பத்தில் வாழும் அந்த ஒரு பெற்றார் நல்ல ஆளுமை உள்ளவராயின் முரண்பாடற்ற முன் மாதிரி பிள்ளைகளுக்கு அமைதல் வரம். அந்த ஒரு பெற்றோருடைய எதிர்பார்ப்புகளைப் புரிந்து கொள்ளல் பிள்ளைகளுக்கும் சுலபமாக இருக்கும். குடும்பத்திற்கு வெளியே ஆதரவும் உதவியும் தேடும் சந்தர்ப்பங்கள் ஒப்பீட்டளவில் அதிகமாக அமையும் என்பதால் எதிர்காலச் சமூக உறவுகள் சிறப்பாக இருப்பதற்கான அடித்தளம் இடப்படும். வீட்டில் வாழும் குடும்ப அங்கத்தவரிடையே நெருக்கமான உறவு அமைவதற்கான வாய்ப்புகள் அதிகந்தான். பணி பூக்கும் பச்சைப் புல்லுகள்! இப்படி எல்லாம் இருந்தாலும் கூடப் பிரதி கூலங்களும் அதிகம் என்பது மறுப்பதற்கில்லை. இலையும், சருகும் காலின் கீழ் மிதிபட்டு...

வளர்த்தோர் ஒவ்வொருவரும் தனித்தனி பணம் ஈட்டக் கூடிய வல்லமை உடையவராய் அமையும் இந்தச் சமூகத்தில், ஒற்றைப் பெற்றோர் குடும்பத்தில் எப்படியும் ஒருவர் மட்டுமே வருவாய் ஈட்டக்கூடியவராய் இருக்க முடியும் என்பதால் குடும்பத்தின் மொத்த வருமானம் குறைவாக இருப்பதற்கான சந்தர்ப்பம் அதிகமாகும். அதே நேரத்தில் ஒரு குடும்பத்தின் வழமையான நாளாந்த வேலைகள் அனைத்தினது பொறுப்பும் ஒருவரின் தலை மேல் இருக்கும் என்பதால் அவர் தனது பிள்ளைகளுடன் செலவு செய்யக் கூடிய தரமான நேரம் குறைவாக இருக்கும். பிள்ளைகள் பாடசாலைக்கு லீவு போட வேண்டிய நாள்கள் அதிகமாக இருக்கும் - இருக்கலாம் என்பதாலும், உள நெருக்கீடுகள் கூடுதலாக இருக்கலாம் என்பதாலும் பரீட்சைகளில் அவர்களின் அடைவு மட்டம் குறையக் கூடும். பாடசாலை இடைவிலகலுக்கான வாய்ப்பு அதிகரிப்பதற்கும் சந்தர்ப்பங்கள் உள்ளன. ஏனைய சாதாரண கருக் குடும்பங்களோடு தனது குடும்பத்தை ஒப்பிட்டு நோக்கும் போது ஏதோ பிரதானமான ஒன்றை இழந்துவிட்ட உணர்வு காணப்படும் என்பதால் பதகளிப்பு, ஆக்ரோஷம் போன்ற மறை உணர்வுகள் குடும்பத்தில் அதிகம் பிரதிபலிக்கலாம் என்பதுடன் இது குடும்பத்தினுள்ளும் சமூகத்திலும் உறவுப் பிரச்சினைகளைத் தோற்றுவிக்கும் வாய்ப்புகளும் அதிகம். தீராத அல்லது தீர்க்கப்படாத கோபங்கள் பல இருக்கலாம். இந்த நிலை புதிய உறவுகளை ஏற்றுக் கொள்வதில் பயத்தையும்

பதற்றத்தையும் காட்டக்கூடும். அந்த ஒற்றைப் பெற்றோர் மறுமணம் செய்ய முனைந்தால் அல்லது வேறு நபர்களுடன் இறுக்கமான உறவைப் பேண விரும்பினால், அது தவறு எனக் கூற முடியா விட்டாலும் உணர்வுப் பிரச்சினைகள் இன்னும் அதிகமாகும். ஊரெங்கும் உறங்கையிலே உள்மூச்சு வாங்க நேரலாம்.

பழந்தமிழ் இலக்கியத்திலே மிகச் சுவையான ஒரு ஒற்றைப் பெற்றார் குடும்பத்தை அரிச்சந்திரன் கதையில் காணலாம். அரிச்சந்திரனுக்கும் சந்திரமதிக்கும் மனதளவிலே உறவுரீதியாக ஒரு சிக்கலும் ஏற்பட வில்லையாயினும், அவன் தனது சத்தியத்தைக் கடைப்பிடிக்கும் கொள்கையிலே தவறாதிருக்கும் பொருட்டுச் சந்திர மதியை விற்க வேண்டி நேருகிறது. மகன் லோகிதாசனுடன் அடிமை வாழ்வுக்குச் செல்லும் சந்திரமதி அரிச்சந்திரனைவிட்டு உடலால் நிரந்தரமாகப் பிரிகிறாள். தனது மகனுடன் ஒற்றைப் பெற்றார் குடும்பமாக வாழும் அந்த வாழ்க்கையின் துன்பமுடிவை அரிச் சந்திரன் இசை நாடகத்தைப் பார்த்த அல்லது அதில் பங்கு பற்றி நடித்த யாரும் இலகுவில் மறந்து விட முடியாது. கீழைத்தேய நாடக அல்லது இலக்கிய வழக்கின் காரணமாக அது ஒரு துன்பியலாக முடிவுறுத்தப்படுவதில்லை என்பது வேறு விடயம்.

நிஜ வாழ்விலே, எம் கண்முன்னே, ஒற்றைப் பெற்றார் குடும்பத்தில் வளர்ந்து, வாழ்விலே ஏதோ வகையில் பிரபல மானவர்கள், வெற்றி கண்டவர்கள் இருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால், இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். பராக் ஒபாமாவைத் தெரியாதவர்கள் அநேகமாக யாரும் இருக்கமாட்டார்கள் என ஏற்றுக் கொண்டால் அவர் ஹவாயில் Ann Durham என்ற அன்னை யினால் ஒற்றைப் பெற்றார் குடும்பத்தில் வளர்க்கப் பட்டவர்தான்! பராக் ஒபாமா பிறந்து சில காலத்திலேயே Ann தனது கணவரை விட்டுப் பிரிந்து விட்டார். தனது பெற்றோரின் உதவியுடன் பராக் ஒபாமாவை வளர்த்தெடுத்தார் Ann. இன்று நின்று திரும்பிப் பார்த்தால் ஒபாமா ஏதோ ஒரு வகையில் வெற்றி பெற்ற வாழ்வு வாழ்கிறார் என்பதை ஏற்றுக் கொள்ளத்தானே வேண்டும்?

தமிழ் நாட்டின் முதலமைச்சராக (அப்போது மதராஸ் மாகாணம்) 1954 இல் தெரிவு செய்யப்பட்ட பெருந்தலைவர் காமராஜர் தனது ஆறு வயதில் தந்தையை இழந்து, தாயார் சிவகாமி அம்மாவினால் ஒற்றைப் பெற்றோர் குடும்பத்தில் வளர்க்கப் பட்டவர். அந்த நெருக்கீட்டை எதிர் கொள்ள முடியாத நிலையில் தாயாருக்கு உதவும் பொருட்டாகவும் தன் பாடசாலைக் கல்வியை

பதினொரு வயதுடன் நிறுத்த வேண்டிய துர்ப்பாக்கிய நிலைக்குத் தள்ளப் பட்டவர். ஆயினும் அந்த வலிகள் எல்லாம் புன்னகைக்குப் பின்னால் மறைந்து கொள்ளக் கர்மவீரர் காமராஜராக உயர்ந்து உண்மையான மக்கள் தலைவராக வாழ்ந்தவர் என்பது மிகக் கவனத்துடன் மனங்கொள்ளத்தக்கது.

“ஒற்றைப் பெற்றார் குடும்பத்தில் தாயாரால் மட்டும் வளர்க்கப்பட்ட படியால் யாரிலும் தங்கியிருக்காத பெண்களின் வலிமையை உணரவும் அதைப் பாராட்டவும் என்னால் முடியும்” என்று சொல்லும் திறன் மிக்க பிள்ளைகள் இத்தகைய குடும்பங்களில் இருந்து வளர்ந்து வருவதை இன்று வரை பார்க்க முடிவது நிஜந்தான்!

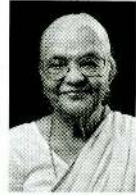
கடல் அமைதியாக இருந்தாலும், கடற்கரை பரபரப்பாவதும் உண்டு. கடல் கொந்தளிக்கக் கடற்கரை யின் புல் மெல்ல அசைந்து மகிழ்வதும் உண்டு தான்.

எப்படியோ! மிகக் கடுமையாக முயன்றால், ஒற்றைப் பெற்றார் குடும்பங்களும் வெற்றி பெற முடியும் என்கிறது சூழகவியல்.

உறற்பால நீக்கல் உறுவர்க்கும் ஆகா,

பெறற்பாலனையவும் அன்னவாம்;

4 முக்கோணம்

சூரியக் குடும்பம் பற்றிப் பாடசாலையில் எல்லோருமே படித்திருப்போம். சூரியனைச் சுற்றி ஓடும் கோள்கள் அனைத்தும் தமக்கான சொந்த ஈர்ப்பு விசை ஒன்றைக் கொண்டுள்ள அதேவேளையில் சூரியனாலும் ஈர்க்கப்படுகின்றன. உண்மையில் பிரபஞ்சத்தில் உள்ள பொருள்கள் அனைத்தும் அவற்றின் திணிவுக்கு அமைய ஈர்ப்பு ஒன்றினால் கட்டுண்டிருக்கின்றன. பூமி போன்ற கோள்கள் தம்மைத் தாமே சுற்றும் சொந்த வேலையையும் பார்த்துக் கொண்டு, சூரியனைச் சுற்றி ஓடும் ஒழுங்கிலும் நேரத்திலும் தவறின்றி இயங்குகின்றன. அவற்றுக்கும் வயது போய்க் கொண்டிருக்கிறது தான். இருந்தாலும் ஒருவர் அவதானிக்கும் போது எப்போதும் போலவே எல்லாம் ஒழுங்காக நடந்து கொண்டிருப்பது போலவே தெரிகிறது. பூமி தனது ஈர்ப்புச் சக்தியை ஒரு பத்து நிமிடம் நிறுத்திவிட்டால், ஒரு பெரிய மாற்றம்

அல்லது அழிவு நடந்து விடும். ஆனால் அப்படி நடப்ப தில்லை. என்ன தான் நடந்தாலும் சூரியக் குடும்பத்தின் அங்கத்தவர்கள் ஒருவரை விட்டு ஒருவர் ஒடிவிடுவ தில்லை. குடும்பம் ஒன்று பற்றிய பல் தெளிந்த எண்ணக் கருக்களைச் சூரியக் குடும்பம் எமக்குத் தருகிறது. இவ்வளவுக்கும் அது சடப் பொருள்களின் குடும்பம்!

தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம் போன்ற மொழிகள் ஒரு மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவை என்று மொழியியலாளர்கள் பேசுவர். ஒரு தாயிலிருந்து ஊற்றெடுத்தவை. அவை ஒவ்வொன்றுக்கும் தனித்துவம் இருந்தாலும் உச்சரிப்பு முறை, சொற்கள் ஒழுங்குபட்டு வசனம் அமையும் முறை போன்ற சில பண்புகளில் காணப்படும் ஒற்றுமை, அவை ஒரு குடும்பத்தினர் என்பதைக் காட்டிக் கொடுத்து விடும். இந்த விடயம் “குடும்பம்” பற்றிய மற்றொரு கோணத்தை எமக்குப் புரிய வைக்கிறது.

ஒரு தம்பதிகளின் வாழ்வு முழுமை அடைய வேண்டுமெனில் அவர்கள் தாத்தாவாகவும் பாட்டியாகவும் ஆக வேண்டும் என்று சொல்வார்கள். ஒரு பிள்ளை அப்பப்பா அல்லது அம்மம்மா என அழைக்கக் கிடைப்பது வாழ்வில் பெரிய கொடுப்பனவு தான். ஆயினும் சில சமயங்களில் துரதிஷ்ட வசமாகக் குடும்பக் கட்டமைப்பே “பேரர்களின் குடும்பம்” ஆகிவிடுகிறது. பிள்ளை களோடு அவர்களின் பெற்றோர் இல்லாத நிலையில் பேரர்களில் ஒருவர் அல்லது இருவரோடு பிள்ளைகள் சேர்ந்து வாழும் நிலையில் அக்குடும்பம் பேரர்களின் குடும்பம் ஆகும். அப்பேரர்களின் வேறு பிள்ளைகள் போன்ற ஏனைய உறவினரும் இக்குடும்பத்தில் வாழலாம்.

பெற்றோர் இறந்திருந்தால் மட்டுந்தான் இந்நிலை அமைய லாம் என்பதில்லை. பெற்றோர் போதைப் பொருளுக்கு அடிமை யானவர்களாகவோ, உளநலக் குறைபாடு உடையவர்களாகவோ, பிள்ளைகள் மீது துஷ்பிரயோகம் செய்பவர்களாகவோ, வீடற்றவர் களாகவோ இருக்கும் போது அல்லது அவர்கள் இருவரும் சிறையில் இருக்க நேரும் போது பேரர்குடும்பம் அமைய வேண்டி ஏற்படலாம். பெற்றோர் பெரும் பொருளாதார நெருக்கடியில் அகப்பட்டு அவர் களால் பிள்ளைகளை வளர்க்க முடியாத போதும் இக்கட்டமைப்பு அமையலாம். ஆயினும் அத்தகைய சந்தர்ப்பத்தில் பேரர்கள் பிள்ளைகளைப் பொறுப் பெடுப்பதை விடப் பொருள் உதவி செய்வது உகந்தது.

பேரர் குடும்பம் ஒன்று உருவாகும் போது, அவர்கள் தமது வாழ்வில் இரண்டாவது தடவையாகப் பெற்றோராகிறார்கள். வயது முதிர்ந்த நிலையில் அவர்கள் கொஞ்சம் பெற்றோராகவும், கொஞ்சம் ஆசிரியராகவும், இன்னும் கொஞ்சம் நண்பர்களாகவுந் தான் காணப்படுவர். பொதுவாக ஒரு கருக்குடும்பத்தினுள் பேரர்கள் வேறு வீட்டிலிருந்து வந்து நுழையும் போதே அங்குள்ள சட்ட திட்டங்கள் யன்னலூடாக வெளியேறி விடும் என்று கூறப்படுவதுண்டு. கருக்குடும்பத்தில் பேரர்களின் பிரசன்னம் இருப்பது மிக நல்லது. பெற்றோரிடம் சொல்லத் தயக்கமாக இருக்கும் விடயங்களைப் பிள்ளைகள் பேரர்களிடம் சொல்லக் கூடியதாயிருப்பதும் ஒரு பொது நிலை. அதற்கும் அவர்கள் கொஞ்சம் நண்பர் போலப் பழகுவது ஒரு காரணம்.

பேரர்கள் அவர்களின் வயது காரணமாகப் பொதுவாக வேலைக்குப் போகிறவர்களாக இருக்க மாட்டார்கள். ஓய்வு பெற்றிருப்பார்கள். ஆகவே பிள்ளைகளோடு அதிகளவு தரமான நேரத்தைச் செலவு செய்வதும் சாத்தியப்படும். நல்ல முறையில் பிள்ளைகளோடு தொடர்பாடலை மேற்கொண்டு வீட்டில் ஓர் ஆன்மிகச் சூழலை உருவாக்கி விடுவார்கள். பிள்ளைகளிடம் காணப்படும் நற்பண்புகள், திறன்கள், சிறப்புகள் அவர்கள் பாடசாலையிலிருந்து கொண்டு வரும் பரிசுகள் போன்றவற்றை மனம் நிறையவே பாராட்டுவார்கள். வாழ்வில் ஏற்படும் சவால்களைக் கையாளுகின்ற பிரச்சினை தீர்த்தல் முறைமைகளில் அவர்களின் வயதும் அனுபவமும் அதிக வினைத் திறனைக் காட்டும் என்பதால் அதுவும் பிள்ளைகளுக்குச் சாதகமாய் அமையும். ஆகவே தமது இக்கட்டான நிலையில் பெற்றோர் பிள்ளைகளைக் கொண்டு போய், “இல்லம்” ஒன்றில் அனுமதிப்பதை விடப் பேரர் குடும்பத்தில் வாழ விடுவது சிறந்தது தான். அப்படி யெல்லாம் இருந்தாலும் கூடப் பேரர் குடும்பத்தில் பல பிரதி கூலங்களும் இருக்கத்தான் செய்யும்.

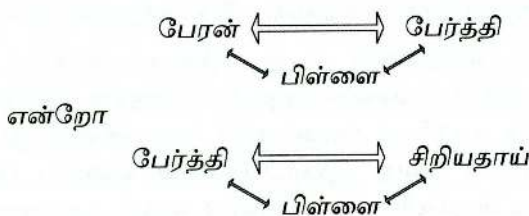
குறிப்பாகப் பேரர்களின் வயது பிள்ளை வளர்க்கும் வயது இல்லை. ஆகவே பல சமயங்களில் அது அவர்களுக்கு நெருக்கீடாக இருக்கும். மேலதிக உதவிகள் பலவற்றைச் சமூகத்திலிருந்து கோர வேண்டியிருக்கும். பல வேறு சந்தர்ப்பங்களில் ஏனைய பிள்ளைகளின் பெற்றோருடன் ஒப்பிடப்பட வேண்டி வரும். உதாரணமாகப் பெற்றோர் ஆசிரியர் ஒன்று கூடல்களில் மத்திய வயதினர் பலரும் கூடும்போது தலை நரைத்த ஓரிருவராக இவர்கள் இருப்பது பிள்ளையின் மனதில் ஏற்படுத்தும் உணர்வலைகள் இவர்களின்

மனதில் ஏற்படும் எண்ணங்கள் போன்றன நெருடலாக அமையலாம். சமகாலத் தொழில் நுட்ப வளர்ச்சி வேகம் காரணமாகவும் பிள்ளைகளைக் கண்காணிப்பது கடினமாகலாம். பாட்டியை ஏமாற்றுவது இலகுவானது எனப்பிள்ளை விரைவில் கண்டு கொள்ளும். பிள்ளை ஏமாற்ற விரும்பாவிட்டாலும் கூடப் பாடசாலை தொடர்பான பிரச்சினைகள் சிலவற்றைப் பொருத்தமான முறையில் கையாளப் பிள்ளைக்கு இவர்களால் உதவ முடியாமல் போகலாம். பாடசாலையில் கொடுக்கப்படும் பல வகையான வீட்டு வேலைகளுக்கு வழிகாட்ட முடியாமல் போகலாம். பேரர்களின் வயதுக்கும் இயலுமைக்கும் மீறிய அர்ப்பணிப்பைப் புரிந்து கொள்ளாமல், பிள்ளைகள் அவர்களைக் கையாலாகாதவர்கள் என்றெண்ணிக் கருத்துரைக்கும் போது அவர்கள் நிறையவே மனம் புண்பட்டுப் போகலாம்.

ஒரு குடும்ப இயக்கப் பாட்டில் அமையும் முக்கோணச் சமநிலை பற்றி Bowen தனது குடும்ப முறைமைக் கொள்கையில் பேசுவார். கருக் குடும்பத்தில் ஒரு பிள்ளை பிறக்கும் போது அந்த முதல் முக்கோண உறவு,

என்று அமையும். ஒவ்வொருவரும் தத்தமது தனித்துவ ஆளுமையைக் காப்பாற்றிக் கொண்டு ஒருவரில் ஒருவர் அன்பு செய்வதற்கான வலிமையான உறவுப் பிணைப்பை இந்த முக்கோணக் கட்டமைப்பு உருவாக்கிக் கொடுக்கும். அவரவர் தத்தமது இலக்குகளை அடைவதற்கான குடும்ப ஆதரவு, அனுசரணை போன்றவற்றையும் இது இலகுவாக்கும். பேரர்கள் குடும்பத்தில் இந்த முக்கோண உறவு,

என்றோ வரலாம். எப்படித்தான் வந்தாலும் கருக் குடும்பத்து முக்கோண உறவில் உள்ள நேர்த்தி வராது தான்.

J.D.Vance எழுதிய Hillbilly Elegy என்ற நாவல் பேரர்களை முக்கிய பாத்திரங்களாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டு நல்ல விற்பனை பெற்றுக் கொடுத்த நூலாகக் காணப்படுகிறது. கீதா தர்மராஜன் என்ற எழுத்தாளர் “Days with Thathu” என்ற சிறுவர் சித்திர நூலைப் பிள்ளைகளுக்காக எழுதியுள்ளார். இந்த நூலில் “மலர்” என்ற பிள்ளைக்கும் அவருடைய பேர்த்திக்குமான உறவு சிறப்பாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

பேரர் குடும்பங்களில் வளர்ந்தவர்களில் வெற்றி பெற்றவர்கள், புகழ் பெற்றவர்கள் இல்லையா என்று பார்த்தால், இருக்கிறார்கள் நிச்சயமாய்! அமெரிக்காவின் நாற்பத்திரண்டாவது ஜனாதிபதி பில் கிளின்டன் தாயின் வயிற்றில் இருக்கும் போதே தந்தையை வாகன விபத்தில் இழந்தவர். இவர் பிறந்தவுடன் தாயார் ஒரு தாதியர் பயிற்சிக் கல்லூரியில் இணைந்து படிப்பை நிறைவு செய்ய உதவும் பொருட்டு இவர் பிறப்பு முதலே தாயின் பெற்றோரால் வளர்க்கப் பட்டார். கிளின்டனுக்கு நாலு வயதாகும் போது தாதியர் கல்வியை நிறைவு செய்த தாயார் திரும்பி வந்து மறுமணம் செய்து மகனையும் தன்னுடன் அழைத்துச் செல்கிறார். பேரர்கள் குடும்பத்தில் வாழ்ந்த பிள்ளை இப்போது “மறுதார உறவு கொண்ட குடும்பம்” என்ற கட்டமைப்பினுள் இழுத்துச் செல்லப்படுகிறது. அது அப்படி இருந்த போதிலும் தனது பேரர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் கிளின்டன், “அவர்கள் மிகக் கடுமையான ஒழுக்க விதிகளைப் பின்பற்றச் செய்வார்கள். கல்வி தொடர்பாகக் கடும் கரிசனை காட்டுவார்கள். அந்தச் சிறுவயதுப் பழக்கத்தினால்தான் நான் எனது வாழ்நாள் முழுவதும் படிக்க விரும்பினேன்” என்று கூறுவார்.

எனது தந்தையார் “விழிசைச் சிவம்” அவர்களும் தனது தம்பியின் குழந்தைப் பிறப்பின் போது தாயாரையும் தம்பியாரையும் இழந்து, கவலையாலும் நோயாலும் பாதிக்கப்பட்ட தந்தையாரைச் சிறுவயதில் இழந்து தாய் வழிப் பேரனாருடனும் மாமனாருடனும் பேரர் குடும்பத்தில் வளர்ந்தவர் தான். ஆயினும் அக்குடும்பம் மிக உயர்ந்த விழுமியப் பண்புகளுடன் அவரை வளர்த்துக் கல்வி கொடுத்தது; மனிதனாக்கியது. தனது பேரனார் பற்றி அவர் மிக உயர்ந்த மதிப்பு வைத்திருந்தார்.

எமது நாட்டின் தற்போதைய நிலையில் யுத்த அனர்த்தம், சுனாமி அனர்த்தம் ஆகியவற்றின் பின் பேரர்கள் குடும்பம், மறுதார உறவு கொண்ட குடும்பம் போன்ற அசாதாரணக் கட்டமைப்பினுள்

வரும் குடும்பங்களின் எண்ணிக்கை பெருமளவு அதிகரித்துள்ளது. 2007ம் ஆண்டின் பின் பேரர்கள் குடும்ப எண்ணிக்கை சடுதியாக உயர்ந்துள்ளதைத் தரவுகள் சுட்டுகின்றன. உலகம் முழுவதையும் எடுத்து நோக்கினால் ஏறத்தாழ 6% ஆன குடும்பங்கள் பேரர்கள் குடும்பங்களாக இருக்கின்றன. அமெரிக்கா போன்ற வளர்ச்சி அடைந்த நாடுகளிலும் கடந்த நாற்பது ஆண்டுகளில் பேரர்களின் குடும்ப எண்ணிக்கை இரண்டு மடங்காக அதிகரித்துள்ள நிலையானது ஒழுங்கான கருக்குடும்ப அமைப்புகளின் படிப்படியான சரிவைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றது.

ஒரு பிள்ளையின் உயிரியல் தாயாகவோ, தந்தையாகவோ இல்லாத ஒருவர் “மறுமணம்” காரணமாக இந்தப் பிள்ளை வாழும் குடும்பத்தில் எப்படியோ இணையும் போது அது மறுதார உறவுகள் கொண்ட குடும்பமாக ஆகும். “என்றை பிள்ளையளும், உன்றை பிள்ளையளும், எங்கடை பிள்ளையளும்” ஒன்றாக வாழ்தல் இன்று மேற்கு நாடுகளில் மிகச் சாதாரணம் என்பதை விட அக்குடும்பங்களின் எண்ணிக்கையும் வரவர அதிகரித்து வருகிறது. முதலாம் உலக நாடுகளில் ஏறத்தாழ நாற்பது வீதமான குடும்பங்கள் மறுதார உறவு கொண்டு, “உருத்தெரியாத கலவைக் குடும்பங்கள்” ஆகியுள்ளன. நல்லதுக்கில்லை! இன்ப துன்பம் எதிலும் கேள்விதான் மிஞ்சும்.

மறுதார உறவு காரணமாக வந்து சேரும் மாற்றாந்தாய் ஒருவர் “எனது வயிற்றில் வளரா விட்டாலும் இதயத்தில் வாழும் பிள்ளை” என நினைத்து அன்பு காட்ட முயலலாம். ஆயினும் அங்கு ஒரு வகைப் பொறாமை உணர்வு தலைவிரித்தாடப் பார்க்கும். எல்லோருக்கும் பொதுவான தந்தை, தாய் பாத்திரங்களை ஏற்று நடத்துவதில் அவர்களும் சிக்கலை, எதிர்கொள்ளலாம். உயிரியல் உறவு அற்ற பிள்ளை மறுதாரப் பெற்றோருக்கு உரிய மரியாதை கொடுக்காத போது உணர்வுகள் கொந்தளிக்கலாம். குடும்பத்தின் ஒழுக்க விதிகளைச் சரியான முறையில் நடைமுறைப் படுத்துவதில் இது சிக்கலை உருவாக்கக் கூடும். ஒரு குடும்பத்தில் இருந்து வேறொரு குடும்பத்திற்குப் பிள்ளை ஒன்று மாறும்போது அல்லது மாற்றப்படும் போது பல சூழல் காரணிகளும் வேறுபடும் நிலை உருவாகலாம். பாடசாலை, கிராமம், நண்பர்கள், பழக்க வழக்கங்கள், வீட்டின் அமைப்பு, வீட்டில் பேசும் மொழி என்று ஏதோ சிலவற்றிலாவது மாற்றம் நிகழும் போது அது பிள்ளைக்கு மேலதிக நெருக்கீடாகும்.

இருந்தாலும் கூட, இக்குடும்பத்தில் நல்ல பக்கங்கள் எதுவும்

காணப்படாது என்று சொல்வதற்கில்லை. ஒற்றைப் பெற்றார் குடும்பத்தோடு பார்க்கையில் ஒப்பீட்டளவில் இங்கு இருவரும் வருமானம் ஈட்டக்கூடியவராக இருப்பின் பொருளாதாரஸ்திரநிலை காணப்படலாம். மிகக் குழப்பாக இருந்த ஒரு குடும்பத்திலிருந்து விவாகரத்துப் பெற்று மறுமணம் செய்திருந்தால் இது ஒரு புதிய தொடக்கமாக அமைந்து பரந்த பார்வையைத் தரக் கூடும். முந்திய குடும்ப உறவில் ஏற்பட்ட தவறுகளைச் சீர் செய்ய இது சந்தர்ப்பமாக லாம். புதிதாக வந்த மறுதார நபரிடம் பின்பற்றக் கூடிய நேரிய நடத்தைகளும் முன் மாதிரிப் பண்புகளும் காணப்படுமாயின் பிள்ளைக்கு அது அனுகூலமாகவும் இருக்கலாம்.

இராமாயணம், பாரதம் ஆகிய எமது இரண்டு பெரிய காவியங்களும் மறுதார உறவுகள் கொண்ட பெரிய கூட்டுக் குடும்பங்களின் கதைகள். இராமன் தனது சிற்றன்னையாகிய கைகேயியின் உத்தரவுக்குப் பெருமதிப்புக் கொடுத்து அரசைத் துறந்து காடேகினான் என்பது காலம் காலமாக எமக்குப் பரிசய மாக்கப்பட்ட இலக்கியச் செய்தி. அவனுக்கு ஏன் கைகேயியின் மீது வெறுப்பு ஏற்படவில்லை? அவள் செய்த அநீதியைத் தானும் ஏன் அவன் தவறென்று நோக்கவில்லை? இவை ஆழ்ந்து சிந்திக்க வேண்டிய கேள்விகள்.

திரௌபதியின் பிள்ளைகள், நாலு மறுதாரத் தந்தையரோடு வாழ்ந்தனர். ஆயினும் பாண்டவரின் கூட்டுக் குடும்பம் மிக ஒற்றுமையாக வாழ்ந்ததாகக் கதை. திரௌபதிக்கு உச்ச அவமானம் நேர்ந்த போதும் கணவர் ஐவராலும் கைவிடப்பட்டாள் என்பது வேறு. இந்தக் காவியங்கள் மனித மனங்களில் விதைத்துள்ள சில செய்திகள் தென்கிழக்காசிய நாட்டவரின் மூளையில் இன்று வரை உண்டு தான். ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்ற ஆரோக்கியமான சிந்தனை அவ்வளவு தூரம் அடித்து இறுக்கப்படவில்லை. சமூகத்தின் உயர் அந்தஸ்தில் இருப்பவர்கள் - உதாரணமாக அரசர்கள் - பல மறுதார உறவுகளைச் சம நேரத்தில் கொண்டிருப்பது கூட அலங்காரமாகவே காட்டப்பட்டது. இன்றுவரை தமிழ்ச் சினிமாப் பிரபலங்கள் அரசியல்வாதிகள் சிலர் மறுதார உறவுகளைச் சமநேரத்தில் கொண்டிருந்தமை; கொண்டிருப்பது எல்லோராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப் படும் அமைவு போலத் தோற்றம் காட்டுவதுண்டு.

தமிழகத் தொலைக் காட்சி ஒன்றில் பண்டிதர் கோவர்த்தனம் என்று ஒரு பெரியவர் காலையில் சோதிடசாஸ்திரம் பற்றிப் பேசுவார். அந்த விடயத்தின் விஞ்ஞான ரீதியான உண்மை பற்றிக்

கேள்விகள் உண்டெனினும் அவர் கூறும் சில செய்திகள் அழகாகவும் தெளிவாகவும் இருக்கும். “ஒரு நேரத்தில் இரண்டு தொழிலை நேர்மையாகச் செய்து சம்பாதிக்கக் கூடியவர் சமூகத்தில் மதிப்புப் பெறுவார். ஒரு நேரத்தில் இரண்டு மனைவியை வைத்துக் குடும்பம் நடத்துபவர் சமூகத்தில் இழிவாக நோக்கப்படுவார்” என்று ஒரு காலையில் அவர் கூறியது என் காதில் விழுந்தது. பிறன் மனை நயவாப் பேராண்மை, ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என வாழும் சால்பு ஆகியவை எங்கேயும் சான்றோரால் உயர்வாகவே பார்க்கப்படுகின்றன என்பது எனக்குள் ஒரு நிறைவைத் தந்தது.

மனைவி இறந்த பிறகு மறுமணம் செய்யும் வழமை எமது பிரதேசத்திலும் நீண்ட காலமாய் இருந்தது. அது கணவர் இறந்த பிறகு மறுமணம் செய்தல் என்றும் வரலாம். அதனாலும் மறுதார உறவுக் குடும்பம் அமையலாமாயினும் அங்கு விழுமியச் சரிவு இருக்காது. பிள்ளைகளும் ஓரளவு அந்த நிலையைப் புரிந்து கொள்வர்.

முறையாகத் திருமணம் செய்த கணவர், மனைவி இருக்கையில் இன்னொரு தகாத பாலியல் உறவைக் கொண்டிருத்தல் - களவாக என்றால் இன்னும் நிலைமை மோசம் - சட்டப்படி குற்றம் என்பதற்கு மேலாகக் குடும்ப அங்கத்தவர் அனைவரது உள நலத்தையும் கடுமையாகப் பாதிக்கலாம். ஒருவருக்கும் தெரியாது என எண்ணுவது கண்ணை மூடிக் கொண்டு பால் குடிக்கும் பூனையின் கதைதான். அது ஒருவரின் தொழிற்படாநிலை நடத்தை என்றே உளவியல் விஞ்ஞானம் கருதும். “வீழாத படு குழியில் வீழ வேண்டாம்” என்று கேட்டுக் கொண்டார் உலகநாதர்.

எந்த ஒரு குடும்பமும் ஆரோக்கியமாக இருப்பதற்கு மனம் திறந்த நேர்மையான, உண்மையான தொடர்பாடல் மிக முக்கியமானது. ஒருவருடைய நெருக்கீட்டில் மற்றவர்கள் ஒத்துணர்வு கொள்ளல் மிக அவசியம். இல்லையெனில் “மாந்தர் குடி வாழ்க்கை மண்ணின் கலம் போலச் சாந்துணையும் சஞ்சலமே தான்!”.

5 உப்பகை

எங்களுக்குள் முரண்பாடுகள் இருக்கின்றனவா அல்லது இல்லையா என்பதில் எமது வாழ்வின் தரம் தங்கியிருப்பதில்லை. ஆனால் முரண்பாடுகளுக்கு நாம் எவ்வாறு எதிர்வினையாற்றுகிறோம் என்பதில் நிச்சயமாக அது தங்கியுள்ளது என்பார் Thomas Crum.

எந்த ஒரு குடும்பத்திலும் முரண்பாடுகளும் பிரச்சினைகளும் தவிர்க்க முடியாதவைதான். “முற்றாகவே அப்படி எதுவும் இல்லை” என்று ஒரு குடும்பம் அமைவது சாத்தியமில்லை. ஆனாலும் குடும்ப அங்கத்தவர்கள் அடிக்கடி ஆளுக்காள் முகத்தில் பாணம் அடித்துக் கொள்வது தவிர்க்கப்பட வேண்டும். தவிர்க்கப்படலாம். “கடு மொழியாளர் தொடர் பின்னா...” என்று கபிலர் எப்போதோ சொன்னார். குடும்பத்தினுள்ளும் அது மிகவும் பொருந்தும்.

ஒரு தனி நபருக்குள்ளே சுய முரண்பாடுகள்

அமைவது உண்டு. அதை விலக்கிப் பார்த்தால், ஒரு முரணில் குறைந்தது இரண்டு தரப்புக்கள் இருக்கும். சில வேளை ஒரு குடும்பம் தொடர்ந்து இரண்டாகப் பிரிந்து தொழிற்படுவது போல இருக்கும். குடும்பத்தின் கோட்டுப்படம் ஒன்றைக் கீறும்படி பிள்ளை ஒன்றைக் கேட்டால் அப்பாவும் இரண்டு பெண் பிள்ளைகளும் அடுத்தடுத்து நிற்பது போலவும் சற்றே இடம் விட்டு அம்மாவும் மகனும் நிற்பது போலவும் அந்தப்படம் கீறப்பட்டால் குடும்ப முரண்பாட்டின் தரப்புக்களை அது ஊகிக்க இடம் விடும்.

பிளவு ஒன்று ஏற்படும் போது தரப்புக்களின் தேவைகளும் பயங்களும் முக்கியமானவை. ஒரு தரப்பின் அல்லது நபரின் தேவைகளையும் பயங்களையும் மற்றைய தரப்புப் புரிந்து கொண்டால் முரண்பாடுகளைத் தீர்ப்பது சுலபமாகும்.

முரண் என்பது எப்போதுமே கொதி நிலைக்குக் கிட்ட இருக்கும் நீர் போன்றது. மேற்பரப்பில் சில குமிழிகள் வந்து கொண்டேயிருக்கும். திடீரென்று ஆவி பறக்கும் நிலையாகிவிடும்.

வீட்டிற்குள்ளே இருக்கும் பூனைகள் முரண்பட்டுக் கொண்டால் வீட்டிற்கு வெளியே இருக்கும் குரங்கு ஒன்று அப்பம் பங்கிட வரும். அப்பம் முழுவதும் இறுதியில் குரங்கின் கைகளில் தான் போய்ச் சேரும் என்பதை ஒரு போதும் மறந்து விடக்கூடாது. தெளிவான எல்லைகளைக் கொண்டிருந்த குடும்பம் மழுங்கிய எல்லை கொண்டதாக மாறும். மற்றவர்களின் ஊடுருவல் குடும்பத்தினுள் அதிகமாக இருக்கும் நிலை நல்லதுக்கில்லை.

பொதுவாக எமது நாட்டின் குடும்ப அமைப்பில் முரண்பாடு ஒன்று வரும் போது குடும்பத்தலைவர் என்று சொல்லப்படும் ஆண் (அவர் அதில் சம்பந்தப்பட்டாலும் சரி, சம்பந்தப்படா விட்டாலும் சரி) கொஞ்சம் குரலை உயர்த்தி அல்லது வன் முறையைப் பாவித்து அதை அடக்கிவிடுவதே வழமை. உண்மையில் அது ஒரு தீர்வே இல்லை. பூப்பறித்துத் தான் மாலை கட்டலாமே தவிரக் கல்லுடைத்துக் கட்ட முடியாது. வன்முறையால் அடக்கப் படும் முரண்கள் திரும்பவும் அதே பாணியில் தலை தூக்குவதற்கான சந்தர்ப்பங்களே அதிகமாகும். அப்படியாயின் என்னதான் செய்வது?

முரண்பாடுகளுக்குத் தீர்வு காண விஞ்ஞான ரீதியான முறைகள் உள்ளன. தீர்வு காணும் திறன்கள், வளர்ந்தவர் ஒருவரிடம் திடீரென வந்து சேர்ந்து விடுவதில்லை. அது சிறு பிள்ளைப் பராயத்திலிருந்தே மெல்ல மெல்ல வளர்ந்து வரும் அல்லது வளர்த்து வரப்படும் திறனாக வேண்டும். Derec Munson இன் Enemy Pie போன்ற

சிறுவர் நூல்கள், ஏற்படும் முரண்களைத் தீர்த்துக் கொண்டு ஆக்க பூர்வமான வழியில் நண்பர்களை உருவாக்கிக் கொள்வது எப்படி என்று பேசும். பிள்ளைகள் அத்தகு நூல்களை வாசிப்பதையும் ஊக்கப்படுத்துவது அவசியம். தமிழில் அத்தகைய நூல்கள் அதிக அளவில் இல்லை என்பது வருத்தத்துடன் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டிய உண்மைதான்.

இந்த நாட்டில் இன முரண்பாடுகள் கூர்மை யடைந்த காலப் பகுதியில் அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள் சில முரண்பாட்டுத் தீர்வுக் கல்வியை ஆசிரியர்கள் ஊடாக மாணவருக்குக் கற்பித்தன. அந்த முயற்சியின் விளைவாக முரண்பாட்டுத் தீர்வு, சமாதானக் கல்வி ஆகிய விடயங்கள் தொடர்பான சில நூல்களும் வெளியிடப்பட்டன. ஆயினும் அவையும் மாணவர் வாசிப்புக்குரிய நூல்களாக அமையவில்லை.

நாரதர் ஒரு மாங்கனியைக் கொண்டு வந்து சிவனின் குடும்பத்தில் கொடுத்தார். அது பங்கிடப்பட முடியாத அதிசயக்கனி, ஞானப் பழம் என்று வேறு சொன்னார். சிவனின் குடும்பத்தில் இரண்டு ஆண் பிள்ளைகள். மூத்தவர் தொந்தி வயிறு கொண்டவர். வேகமாக அசைய முடியாதவர். இளையவர் மெல்லிய உடல் வாகு கொண்டவர். சுறுசுறுப்பானவர். “யாருக்கு மாங்கனி?” என்ற கேள்விக்கு விடையாக, “உலகை முதலில் சுற்றி வருபவருக்கே மாங்கனி” என்றொரு சவால் மிகுந்த போட்டி முன்னிறுத்தப்பட்டது. மூத்தவர் சிந்தித்தார். இளையவரும் மயிலும் போலத்தனது எலியும் தானும் வேகமாக நகர முடியாது என்று அறிவு பகன்றது. பெற்றோரைச் சுற்றி வந்து “அம்மை அப்பரே உலகம்” என்று கூறி அவர்களை மனங்குளிரச் (ஐஸ்) செய்தார். மாங்கனி விநாயகரின் கைக்கு இடம் மாறியது. நேர்மையாக உலகைச் சுற்றி வந்த கந்தன் அடங்காக் கோபம் கொண்டான். உளவியல் ரீதியாகப் பார்த்தால் அது தொழிற்படு நிலைக்கோபம். நியாயத்துக்கான கோபம். கோபத்தால் வந்த நடத்தையாக ஆண்டிக் கோலம் கொண்டு பழனி மலைக்குப் போனான் என்பது கதையாயினும் அர்த்தங்கள் பல நிறைந்த கதை.

ஒரு குடும்பத்திலே இரண்டு பிள்ளைகள் ஒரு பொருளுக்காக முரண்பட்டுக் கொள்கிறார்களெனின் அப்பொருள் பங்கிடப்படக் கூடியதாக இருப்பின் பங்கிடுதல் தான் அதைத் தீர்ப்பதற்கான இலகு வான வழியும் நேர்மையான வழியுமாகும். எம்மைப் போன்ற ஒரு சாதாரண மனிதக் குடும்பமெனில் அன்பெனும் தேன் நனைத்து அக்கனியைச் சமமாகப் பங்கிடுதலே சரியாகும்.

ஒரு விடயத்தைச் செய்வதற்கோ அல்லது செய்யாமல்

விடுவதற்கோ வீட்டின் இரு அங்கத்தவர் முரண்பட்டால், முறை வைத்தல் அதனைத் தீர்க்கும் முறையாக அமையலாம். ஒரு வீட்டிலே பதினெட்டு வயதும், பதினாறு வயதும் கொண்ட இரு பெண் பிள்ளைகள் இருக்கிறார்கள் எனக் கொள்வோம். “அம்மா பாவம். காலமையிலை வேலை கூடிப் போச்சு. நீங்கள் ஆரும் ஓரான் வீட்டைக் கூட்டிவிட்டால் உதவியா இருக்கும்” என்று அப்பா இலகு வாகச் சொல்லி விட்டுத் தனது வேலைக்குப் போய் விடுவார். இரு பிள்ளைகளுமே, “நீ கூட்டன்”, “எனக்கு ரியூசன் இருக்கு நீ கூட்டன்” “எனக்கு ஹோம் வேக் செய்ய வேணும். இண்டைக்கு நீர் கூட்டுமன்” என்று மறுக்க முயலக் கூடும். வேறு என்ன வேலைகள் இருந்தாலும் சரி, இல்லாவிட்டாலும் சரி, ஒற்றை எண் திகதி வரும் நாளில் மூத்த பிள்ளையும் இரட்டை எண்வரும் நாளில் இளைய பிள்ளையும் கூட்ட வேண்டும் என்று வரையறை செய்வது சிறந்த வழி.

சில விடயங்களைக் கடவுளின் கைகளில், இயற்கையின் கைகளில் அல்லது விதியின் கைகளில் விட்டு விடுவது இன்னொரு முறையாகலாம். பெரு விளையாட்டுகள் பலவற்றிலும் நாணயம் எறிந்து, தலையா பூவா பார்த்து, எந்த அணி முதலில் விளையாட்டைத் தொடங்குவது எனத் தீர்மானிப்பது உலகம் முழுவதிலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட முறைமையாக இருக்கிறது. வீட்டிலே பெண் பிள்ளைகள் இப்படி முறைப்பாடு சொல்வதைப் பல வீட்டுச் சுவர்களும் எதிரொலிக்கும். “எப்ப பாத்தாலும் எதிலை பாத்தாலும் அவருக்குத் தான் முதல். அவர் தான் முதல். ஆம்பிளைப் பிள்ளை எண்டா, அப்பிடி ஒரு கெப்பர். நானும் ஒரு பிள்ளை எண்ட நினைப்பே இல்லைத்தானே! எனக்குத் தான் எப்பவும் கடைசியா எண்டா, எனக்கு வேண்டாம். கொண்டு போ...” இந்தக் குரலுடன் தூக்கி எறியப்படும் பொருள்கள்! ஒரு சிறிய நடைமுறை வேறுபாடு தான் இந்தக் கோபத்தை ஆற்றத் தேவைப் படுகிறது. ஒரு நாணயத்தை எறிந்து அன்றைய தினம் யார் முதலில், அல்லது யாருக்கு முதலில் (மூன்று, நாலு பிள்ளைகள் என்றால் திருவுளச் சீட்டும் போடலாம்) என்று தீர் மானித்து விட்டால், அந்த ஒரு நிமிட நேரச் செலவழிப்பு ஒரு பெரிய உணர்வுக் கொந்தளிப்பைச் சமாளித்து விடும்.

முரண்பாட்டில் சிக்கியுள்ள ஒரு நபர், அதே குடும்பத்தில் நடு நிலை வகிக்கக் கூடிய ஒருவரிடம் அல்லது வெளியே ஒரு நிபுணரிடம் “உதவி தேவை” என்று கேட்டுப் பெற்றுத் தனது நடத்தையைத் தொடர்வது சில சமயங்களில் மிக நல்ல முடிவைத் தரும். அந்த நடுநிலையாளர், இரு தரப்பினது நியாயங்களை மட்டுமல்ல,

தேவைகள், பயங்களையும் உற்றுக் கேட்டு, விளங்கிக் கொண்டு, இரு பக்கமும் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய ஒரு தீர்வுக்கு வர உதவலாம்.

குடும்பத்தின் இரு அங்கத்தவருக்கிடையிலான கருத்து வேறு பாட்டுக்குச் சில சமயங்களில் தீர்வு முறைகள் எதுவும் அவசிய மில்லை. “நாளைக்குப் பார்க்கலாம். அல்லது வருகிற வாரம் பார்க்க லாம்” என்று கொஞ்சம் ஒத்திப் போட்டாலே, அது தனது செறிவை அல்லது வலிமையை இழந்து தானே தன்னைச் சமாளித்துக் கொள்ளும்.

“தைரியம் என்பது எழுந்து நின்று பேசுவதில் மட்டுமில்லை. உட்கார்ந்திருந்து காது கொடுத்துக் கேட்பதிலும் இருக்கிறது” என்று இரண்டாம் உலக யுத்த காலத்தில் பிரித்தானியாவை வெற்றிப் பாதையில் வழிநடத்திய பிரதமர் வின்ஸ்டன் லியோனாட் ஸ்பென்சர் சேர்ச்சில் சொன்னார்.

குறித்த விடயம் பற்றி ஆற அமர உட்கார்ந்து எல்லோருமாக உரையாடுவது முக்கியமானது. உரை யாடலைத் தொடங்க முன்னர் குடும்ப அங்கத்தவர் ஒவ்வொருவரும் தமது உணர்வுச் சமநிலையை உறுதி செய்ய வேண்டும். சில ஆழ்ந்த சுவாசங்களைச் செய்து தம்மை அமைதிப்படுத்திக் கொண்டு பேச முயலலாம். நீண்ட கால நோக்கில் பார்த்தாலும் குடும்ப அங்கத்தவர்கள் தமது உணர்ச்சிகளைக் கையாள முடியுமாயிருத்தல் அவசியமானதே.

ஒரு முரண் பற்றிப் பேசுவதற்கான நேரத்தை நிர்ணயம் செய்து பேசும் போது ஒரு நேரத்தில் ஒருவர் பேசுவதும் எல்லோருக் கும் சமநேரம் வழங்கப்படுவதும் உறுதி செய்யப்படுவதோடு கேட்டுக் கொண்டிருக்கும் மற்றவர்கள் ஒத்துணர்வு காட்ட முயல வேண்டும். முடிந்தவரை அன்பான வார்த்தைகளை அமைதியான குரலில் கூற வேண்டும். அன்பிலாப் பெண்டிர் கையால் உண்பது கொடிது என்று ஓளவை என்ற பெண் சொன்னார். ஆணோ, பெண்ணோ, குடும்பத்தில் அன்பைக் காட்ட முடியாத ஒருவர் இருந்தால் அது கொடிது தான். சந்தேகமில்லை. கலந்துரையாடலின் போது உறவு நிலைத்தலுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்க முனைவது சிறப்பானது. ஒருவர் மன்னிப்புக் கேட்க வேண்டிய ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் மனப்பூர்வமாக அதைக் கேட்டுக் கொள்வது சிறந்தது. மற்றைய அங்கத்தவர்கள் இலகுவில் மன்னிக்கத் தயாராக இருப்பதும் வேண்டத் தக்க விடயமே.

குடும்பத்தின் அங்கத்தவரிடையே முரண்பாடு ஏற்பட்ட தற்குக் காரணம் குடும்பத்திற்கு வெளியே இருந்து வந்த நெருக்கீடு எனில் “நெருக்கீட்டுக்கான காரணம் குடும்பத்தின் கட்டுப் பாட்டிற்கு

அப்பால் இருக்கிறது. ஆகவே குடும்ப அங்கத்தவர் ஒன்றாக நின்று முகம் கொடுக்க வேண்டும்” என்பதை மறந்து போகக் கூடாது. குடும்பம் ஒரு அலகாகச் சிறக்க வேண்டுமெனில் ஒருவருக்கொருவர் அன்பும் அக்கறையும் ஆதரவும் வழங்க வேண்டியது மிக அவசியமாகும். விடயங்களை மனம் திறந்து உரையாடும் போது முரண்பாட்டைத் தீர்க்க முனையும் அங்கத்தவர் பாராட்டப்பட வேண்டும். குடும்ப அங்கத்தவரிடை எப்போதும் அதிகாரச் சமநிலை பேணப்பட வேண்டும்.

ஒவ்வொரு முறையும் கலந்துரையாடல் நிறைவடையும் முன்னர் குடும்பம் எதிர்காலத்தில் மகிழ்வு காணும் வழிகள், குடும்பத்தில் முன்னர் நடந்த மறக்க முடியாத உன்னத நினைவுகள் ஆகியவற்றில் சிலவற்றை ஒவ்வொரு அங்கத்தவரும் முன் வைக்க வேண்டும் என்பதை ஒப்புக்கொண்டு உரையாடலை ஆரம்பிக்கலாம். ஒரு இரவு முடிந்து காலை விடியும் போது எமது குடும்பத்தில் ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய நேரான அதிசய மாற்றம் ஒன்றை - அது கட்டாயம் குசேலர் வீட்டில் நடந்தது போல் அமைய வேண்டும் என்பது அவசியமில்லை - ஒவ்வொருவரும் முன் வைத்து முடிக்கலாம்.

எந்த ஒரு குடும்ப அங்கத்தவரும் திடீரென முடிவுகளுக்குத் தாவாமல் இருப்பது, ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடிய நடத்தைகளையும் குடும்பத்தின் தனித்துவமான ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட ஒழுங்கு விதிகள், நடத்தைகள் ஆகியவற்றையும் வரையறை செய்து பட்டியலிட்டுக் கொள்வது போன்ற விடயங்கள் நினைவு கூரப் படுவது பெறுமதி மிக்க பலனைத்தரும்.

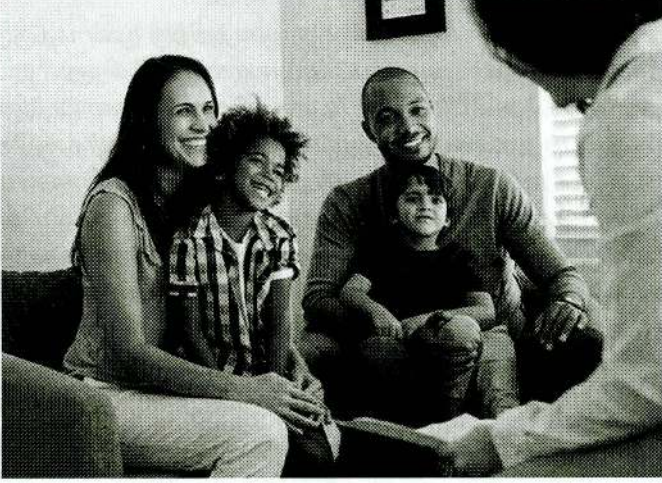
சமாதானத்தை ஒரு போதும் வலிந்து திணித்து வைக்க முடியாது என்று சொல்வார்கள். மற்றவர்களை விளங்கிக் கொள்வ தில்தான் அது நிலைத்திருக்கும். வீட்டிற்குள்ளும், நாட்டிற்குள்ளும், நாட்டிற்கு வெளியிலும்... எங்கேயும் அதுவே உண்மை!

ஆகவே ஒரு குடும்பத்தில் எக்காரணம் கொண்டும் உடல், வார்த்தை, உணர்வு, பாலியல் என்று எந்த வகையிலும் வன்முறை, ஆக்ரோஷவெளிப்பாடு, துஷ்பிரயோகம் ஆகியவை உள்நுழைய அனுமதிக்கவே கூடாது. யாருமே உள்ளூரக் காயம் பட்டு, இரகசியமாய்க் கண் கலங்கும் நிலை உருவாக இடமளிக்கக் கூடாது.

அரம் பொருத பொன்போலத் தேயும் உரம் பொருது

உட்பகையுற்ற குடி.

6 ஆய்வு

“பூமியிலேயே மிகப் பாதுகாப்பான இடம் என்பது தனது குடும்பம் இருக்குமிடமாக இருக்க வேண்டும்” என்ற இலக்குடன் திருமணத்தை அணுகுங்கள் என்றார் Greg Smalley.

இருபத்தொரு வயதை அடைந்த பின் இருவர் தாம் திருமணம் செய்து கொள்ளப்போவதான முடிவை எடுத்துக் கொள்கிறார்கள் என்று வைப்போம்.

உடம்பொடு உயிரிடை என்ன மற்றன்ன

மடந்தை யொடு எம்மிடை நட்பு

என்று வள்ளுவர் கூறியது போல, அவர்களுக்கிடையேயுள்ள நெருக்கமானது இப்போது உடம்புக்கும் உயிருக்கும் இடையேயுள்ள நட்பினது நெருக்கம் அளவுக்கு வலிமையாக ஆகிவிட்டது எனவும் வைத்துக் கொள்வோம். இருந்தாலும் கூடத் திருமணம் முடிக்கப்

போகும் இருவரும் திருமணத்தின் பின் உறுதியான ஆரோக்கியமான உறவொன்றைக் கட்டி எழுப்பவும் நிரந்தரமான திருப்தியான வாழ்வை அமைக்கவும் தம்மை ஆயத்தம் செய்து கொள்ள வேண்டியது முக்கியமாகும். ஆயத்தத்தில் தோல்வி அடைவதே, தோல்வி யடைவதற்கான ஆயத்தமாக அமையலாம். இந்த ஆயத்தம் அவர்கள் தமக்குள்ளே சுயமாகச் செய்வதாகவும் இருக்கலாம். அல்லது பொருத்தமானவர்களிடம் ஆலோசனை அல்லது வழி காட்டல் அல்லது துணை பெறுவதாகவும் இருக்கலாம்.

கிறிஸ்தவர்கள் மத்தியில் திருமணத்திற்கு முன் மதகுருவிடம் ஆலோசனை பெறும் வழக்கம் பரவலாக இருக்கிறது. பைபிளில் சொல்லப்பட்ட “அன்பு” தொடர்பான விடயங்களோடு, ஆண்மகன் இனிக் குடும்பத் தலைவராவது எப்படி என்றும் அவர்கள் சொல்லிக் கொடுத்து ஆசீர்வதிப்பார்கள் என்று கருதப்படுகிறது. மணமகனும், மண மகளும் தமது மனதை முடிந்தவரை ஆரோக்கியம் மிக்கதாகி இனி அமையப்போகும் குடும்பத்தையும் ஆரோக்கியமானதாக வளர்த்தெடுக்கத் தேவையான துணையை ஒரு திறன் மிகுந்த உளவளத் துணையாளரும் செய்யலாம். அவ்வாறு செய்யப்படுமானால் அந்த உளவளத்துணை ஏறத்தாழ ஆறு அமர்வுகளைக் கொண்டமையும்.

நடக்கப் போகும் திருமணத்தை விளைதிறன் மிக்கதாகக்கல், அழகான எதிர்காலம் ஒன்று அமையச் செய்தல், பெருமளவுக்கு நேரான உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் வாழ்வொன்றை அமைத்து, வாழ்வு பூராக ஆளுக்காள் அன்பு செய்யும் நிலையை ஏற்படுத்தல், உறுதி மிக்க குடும்பம் ஒன்றை அமைப்பதனுடாக எதிர்கால வாழ்வை வலிமையானதாகக்குதல், ஆகியவையே இந்த உளவளத்துணையின் இலக்குகளாக இருக்கும் என்று புரிந்து கொண்டால் தம்பதியர் தமது அறிவு, ஆற்றல், மேலதிக வாசிப்பு ஆகியவற்றின் துணை கொண்டு தாமே தமக்குள் உரையாடி இந்த இலக்குகளை அடைந்து கொள்ளவும் வழி உண்டு. Dr.H.Norman Wright என்பவர் திருமணத்துக்கு முந்திய உளவளத்துணை தொடர்பான கைந்நூல் ஒன்றை எழுதியுள்ளார்.

சம்பந்தப்படப்போகும் இருவரும் முதலில் தமது உண்மையான பலங்களைத் தமக்குள் இனங்கண்டு, மற்றவருடன் பகிர்ந்து உறவைக் கொண்டாடத் தொடங்கலாம். வெறுமனே பெண்ணின் புற அழகும், ஆணின் வருமானமும், இருவருக்குமிடையிலான பாலியல் ஈர்ப்பும் மட்டும் வாழ்வை அழகான எதிர்காலத்தினுள்

இழுத்துச் செல்லாது. பெருமளவு நேரம் திருப்தியுடன் சந்தோஷமாக இருத்தல் (அதற்காக மறை உணர்வுகள் ஒன்றும் வருவதில்லை என்று கொள்ளத் தேவையில்லை) தனது ஒரு பலம் என்று ஒருவர் இனம் கண்டால் அதைத் தனது துணையிடம் கூறலாம். எடுத்துக் கொண்ட வேலையை அர்ப்பணிப்புடன் செய்து முடித்தல் தனது பலம் என்று மற்றவர் நினைத்தால் அதையும் கூறலாம். பலங்களை இனம் காணவும் பகிரவும் இருவரும் சமநேரத்தை எடுத்துக் கொள்வதும் அவசியம். அந்தப் பொழுதுகள் எதிர் காலத்துக்கு மிகப் பெறுமதியானவையாக இருக்கும்.

தாங்கள் இல்லற வாழ்வில் இணையப் போகிறோம் எனத் தீர்மானித்துள்ள இருவரும் தமது தனிப்பட்ட அடையாளங்களை முடிந்தவரை மாற்றாதிருப்பதே உகந்தது. ஒருவரது கையெழுத்து, அவரது கைரேகை, கடவுச்சீட்டு இலக்கம், தேசிய அடையாள அட்டை இலக்கம் போன்றவை எப்படி மாறாதோ (அவற்றையே மாற்ற முனைபவர்களும் உண்டுதான்) அதே போல, உடல் ரீதியாக, உளரீதியாக அமையும் சில சில தனித்துவங்களும் அவர்களுக்கே உரித்தானவை தான். நெருக்கீடு வரும் போது ஒருவர் எப்படியான பாதுகாப்புப் பொறிமுறையைக் கையாளுகிறார் என்பது அவரது தனித்துவம். ஒரு இடத்திலே பல வகைப் பொருள்கள் பார்வைக்கு இருக்கின்றன எனக் கொண்டால், அவற்றிலே எது ஒருவரைக் கவருகிறது என்பது அவரது தனிப்பட்ட விருப்பம். சமூகத்திலே ஒருவர் கலந்து கொள்ளக் கூடிய பல நிகழ்வுகள் நடை பெறும் போது ஒருவர் எத்தகைய நிகழ்விலே கலந்து கொள்ள விரும்புகிறார் என்பது அவரது தனிப்பட்ட ஆளுமையால் தீர்மானிக்கப்படலாம். இத்தி யாதி விடயங்கள் திருமணத்தின் காரணமாகக் கட்டாயம் மாற வேண்டியதில்லை. திருமணம் ஆகிவிட்டது என்ற ஒரே காரணத்தினால் ஒருவருக்கு மிகவும் பிடித்தமான ஒரு சினமாப் பாடல் பிடிக்காததாக ஆகாது. ஆகத் தேவையுமில்லை. திருமணம் செய்வ தற்கு முன்னரான வாழ்வுக் காலத்தில் ஒருவர் பல நண்பர்களைத் தேடிக் கொண்டிருப்பார். நட்பை வளர்த்து வைத்திருப்பார். உறவினர்கள் பலர் அல்லது சிலர் நெருக்கமாகி இருக்கலாம். அவை எல்லாம் திடீரென்று காணாமல் போய்விட வேண்டும் என்று நிச்சயமாக எதிர்பார்க்க முடியாது. அந்த நண்பர்களையும் உறவினர்களையும் கவனியாது விட்டுவிடுவது புத்திசாலித்தனமில்லை. இருவரது நண்பர்களையும் இருவரது உறவுகளையும் இருவருமாகச் சேர்ந்து பாதுகாத்து வந்தால் அது இரட்டைப்பலமாக நின்று

உதவும்.

இருபத்தொரு வயதின் மேல் ஒருவருக்குத் திருமணம் ஆகும்போது, அதற்கு முன்னரே அவர் தனக்கென்று ஒரு தொழிலைத் தேடியிருப்பார். தேடியிருக்கத்தான் வேண்டும். அதன் மூலம் ஒரு நிதிசார் சுதந்திரம் ஏற்பட்டிருக்கும். அந்தச் சுதந்திரம் பறிபோகத் தேவையில்லை என்பது பற்றி இருவரும் கலந்துரையாடலாம். கல்யாணம் ஆகினால் சம்பளம் அல்லது வருமானம் முழுவதையும் கணவர் கையில் அல்லது மனைவி கையில் ஒப்படைக்க வேண்டும் என்று யார் சொன்னார்கள்? இருவரும் அமர்ந்து பேசி மாதத்திற்குரிய - மொத்தத்தில் வருடத்திற்குரியதும் - பாதீட்டு முறைத்திட்டத்தை வரைந்து கொள்ளலாம். அதன் மூலம் மாதாமாதம் வரவும் செலவும் திட்டமிடப்படும். (எமது நாட்டின் இன்றைய பணவீக்கம் இருப்பது போன்ற நிலையில் ஒரு திட்டமும் சரிவராது என்பது வேறு) வரவை அதிகரிக்கும் வழிகளும் செலவைக் குறைக்கும் உபாயங்களும் தீட்டப்படுதல் சிறப்பு. குடும்ப இலக்குகளை நோக்கி நிதி செலவு செய்யப் படுதல் உறுதியாக வேண்டும். குடும்பத்தில் பிள்ளைகளின் கல்வி விருத்தியே முக்கிய இலக்காக வேண்டும். திட்டத்தைப் செயற்படுத்தும் போது “ஐம்பதுக்கைம்பது” முறையைப் பாவிக்கலாம். அப்படியென்றால் குடும்பத்தின் மொத்த வருமானத்தில் ஐம்பது வீதம் கணவரிடமும் ஐம்பது வீதம் மனைவியிடமும் இருக்கும். குடும்பத்தின் திட்டமிடப்பட்ட செலவுகளில் ஐம்பது வீதமானதைக் கணவர் செய்ய மீதி ஐம்பது வீதமானதை மனைவி செய்வார். இந்த நடைமுறையில் “மிச்சம்” வந்தால் அது சேமிக்கப்படும். பற்றாக்குறை வந்தால் துணையிடம் கடன் வாங்கலாம். வீட்டுக்கு வெளியே கடன் வாங்காதிருப்பதே சிறப்பு. “கடன் பட்டார் நெஞ்சம் போலக் கலங்காதிருக்கும்” வழி!

திருமணம் ஆக முதலே துணையாக வரப் போகிறவர் மீது அதீத கட்டுப்பாடுகளை விதிக்கும் பழக்கம் எமது நாட்டில் அதிகம் உண்டு. ஒருவருடைய நடத்தை அல்லது செயற்பாடு அவரது ஆரோக்கியத்திற்குத் தீங்கு விளைவிக்குமென்பது நிச்சயமெனில் அது பற்றிய அபிப்பிராயத்தைத் துணை தெரிவிக்கலாம். தெரிவிக்க வேண்டும். கணவராக வரப்போகிறவர் மது அருந்தும் பழக்கம் உடையவராக இருப்பின் அதைக் குறைக்குமாறு அல்லது நிறுத்து மாறு கோரலாம். அவர் செய்யாது விடில் அவரைத் திருமணம் செய்யும் முடிவைப் பற்றி இன்னொரு முறை யோசிக்கலாம். திருமணம் ஆனபிறகு பார்க்கலாம் என்று விட்டுவிட்டால், “உளவினை

யாட்டுகள்” தொடர்பான பழக்கங்களில் மாற்றம் கொண்டு வருவது கொஞ்சம் சவாலாகவே இருக்கும் என்பதையும் புரிந்து கொள்வது நல்லது.

ஒருவர் வெளவால் இறைச்சி சாப்பிடும் வழக்கம் உள்ளவர் எனக் கொள்வோம். அதனால்தான் கோவிட் 19 வந்ததென்பது ஒரு கருத்து என்பது ஒரு புறமிருக்க, அது எங்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை யாயினும் அதற்கும் ஆரோக்கியத்திற்கும் விஞ்ஞான ரீதியான தொடர் பில்லை என்பதால் அதை மாற்றும்படி கோர முடியாது. அவர் அந்தச் சாப்பாடு தனது சுதந்திரம் எனலாம். ஒருவர் ஆட்டிறைச்சி சாப்பிடுவதற்கும் மற்றவர் பன்றி இறைச்சி சாப்பிடுவதற்கும் இன்னொருவர் வெளவால் இறைச்சி சாப்பிடுவதற்கும் (எல்லாம் முலையூட்டிகளே) பெரிய வேறுபாடு இல்லை என்பதை ஏற்கத்தான் வேண்டும்.

திருமணம் ஆகிறது என்பதால் ஒருவர் தனது சொந்த இலக்குகள், கனவுகள் ஆகியவற்றைக் கைவிட்டுவிட வேண்டிய தில்லை. இசை, நடனம், நாடகம், இலக்கியம், ஓவியம் என்று பலவித கலைகளில் ஈடுபாடு காட்டும் பெண்பிள்ளைகள் பலர் திருமணம் ஆனவுடன் அவற்றை முற்று முழுதாகக் கைவிட்டுவிடும் நிலையை எமது பிரதேசத்தில் நிறையவே கண்டிருக்கிறோம். “அவர் இனி நான் மேடையிலே பாடக்கூடாது என்று சொல்லிவிட்டார்” என்று கூறி ஒரு சொட்டுக் கண்ணீர் விடுவதில் சில பெண்கள் ஒருவித பெருமை அடைவதாகவும் தெரிவதுண்டு. காலப்போக்கில் கலை பற்றிய கனவெல்லாம் மறந்து, மறைந்து போகச் சமையலும் சாப்பாடும் பிள்ளைகளை ரியூசனுக்கு ஏற்றி இறக்குவதுமே வாழ்வு என்றாகி விடும். கலை, இலக்கியம் போன்ற விடயங்கள் எல்லோருக்கும் கை வருவதில்லை. பரம்பரை அலகுகளின் செல்வாக்கும் அதில் நிறையவே உண்டு. ஆகவே கைவரக் கூடியவர்கள் அதை மேலும் மேலும் வளர்த்துக் கொள்வதோடு, அடுத்த தலைமுறைக்கு கையளிக்கவும் வேண்டும். அதுவே அவர்களின் ஆரோக்கியத்திற்கும் குடும்பத்தின் ஆரோக்கியத்திற்கும் உகந்த நடத்தை யாகும்.

திருமணம் ஆனவுடன் சிலர் புதிதாகப் பல தேவைகள் உள்ளவராக ஆகிவிடுவதுடன் பாதுகாப்பற்றவர் போல நடிக்க முயலுவதும் உண்டு. முன்னர் தனியாகச் சமைத்த ஒரு பெண்ணுக்கு இப்போது ஒரு உதவியாளர் தேவைப்படுவது போல நடிக்கலாம். திருமணம் ஆவதற்கு முந்திய காலத்தில் ஒருவராகக் கடைக்குப் போய்ப் பொருள்கள் வாங்கி வந்த ஒரு ஆண்மகன் இப்போது

இருவராகப் போனால் தான் மளிகைப் பொருள் கொள்வனவு செய்ய முடியும் எனக் கூறலாம். உண்மையில் மனிதவளர்ச்சியைச் சற்று ஆழ்ந்து கவனித்தால், வயது முதிர் முதிர் தனியாகச் செய்யக்கூடிய விடயங்களின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்க வேண்டுமே தவிரக் குறையக் கூடாது. ஒரு வயதுவரை தனியாக நடக்க முடியாதிருக்கும் குழந்தை தளிர்நடை நடக்கத் தொடங்கிவிட்டால் பின்னர் முதுமைவரை நடப்பதற்குத் துணைதேவையில்லை என்பதே உயிரியல் அவதானிப்பு. (இடையில் விபத்து ஏதும் நேர்ந்தால் அது விதி விலக்கு) ஆகவே குடும்பப் பொறுப்பு வந்தவுடன் தனியாகச் செய்யக்கூடிய விடயங்கள் அதிகரிப்பதே ஆரோக்கியமான நடத்தையின் சுட்டியாகும்.

“அரும்பெறல் யாக்கையைப் பெற்ற பயத்தால்

பெரும் பயனும் ஆற்றவே கொள்க”

ஆகவே செய்வதற்குப் பல விடயங்கள் இருக்கும் போது சுயமாகப் பல விடயங்களைச் செய்யும் ஆற்றல் கைகூடும் போதே இல்லறம் இனிக்கும்.

ஒருவர் இல்லற வாழ்வில் இறங்கப் போகிறார் என்று தெரிந்தவுடனேயே பல நண்பர்களிடமிருந்து அறிவுரைகள் கேட்காமலே வந்து குவியும். “கணவரே கண்கண்ட தெய்வம் என்றிருக்க வேண்டும். காலில் தொட்டு வணங்க வேண்டும். எதிர்த்து எதுவும் பேசக் கூடாது” என்று பெண்ணிடம் சிலர் சொல்லக்கூடும். “தொடக்கத் திலை இருந்தே விடக்குடாத சில விஷயங்களுக்கு விட்டுக்குடுத்தால், பிறகு அவைன்றை இராச்சியம் ஆகிடும். கவனம்” என்று ஆணுக்கும் பலர் கூறக்கூடும். இவ்வாறான புறக்காரணிகளால் திடீரென்று கணவருக்கோ அல்லது மனைவிக்கோ பணிந்து போகிறவராக ஒருவர் தன்னை மாற்ற முயலலாம். அல்லது எப்போதுமே ஆக்ரோஷம் மிகுந்த நடத்தையைக் காட்டத் தொடங்கலாம். ஓர் அவசியமுமில்லாமல் எந்த நேரமும் குரலை உயர்த்தி உயர்த்தி வைத்திருக்கக் கூடும். ஆயினும் எப்போதுமே உறுதியான நடத்தையை, உறுதியான கதைக்கும் முறையைக் கொண்டிருப்பதே சிறப்பானது. சாதாரியமாக இருக்கிறேன் என்று நினைத்துக் கொண்டு பொய்யாகச் சரிக்கட்டும் நிலை மிக ஆபத்தானது. எப்போதும் பணிவாக இருக்க வேண்டியதில்லை. சிலவேளை சாத்வீகமாகவும் சிலவேளை ஆக்ரோஷமாகவும் இருப்பதும் சிறந்த நிலையாகாது. எப்போதுமே உறுதியான நிலை, உறுதியான கதை அதுவே வெற்றியின் திறவுகோல்.

குடும்பம் ஒன்று புதிதாக அமைகிறது என்ற காரணத்தால்,

வாழ்வின் சகல முடிவுகளையும் எடுப்பவராக ஒருவர் அமையக் கூடாது. அப்படி அமைய மற்றவர்கள் அனுமதிக்க வேண்டியது மில்லை. குடும்பத்தின் பொது முடிவுகள் விஞ்ஞான பூர்வமாக அமையும்படி பார்த்துக் கொள்ளலாம். அப்படி இல்லாத போது, முடிவு எடுக்க வேண்டிய விடயம் எந்தத்துறை சார்ந்ததோ அந்தத்துறை அறிஞர்களின் ஆலோசனையைப் பெறலாம். ஒருவரின் தனிப்பட்ட விருப்பம் சார்ந்த விடயமெனில் மற்றவர்கள் ஒத்துழைப்பதே நல்லது. இவ்விடயம் தொடர்பாகக் கலந்து பேசும் போது, துணையாக வரப்போகிறவரின் “ஆத்மார்த்தமான ஆழ்ந்த ஆசை எது?” என்று கேட்டு விடையைப் பெற்று வைத்துக் கொள்ளலாம்.

அமையப் போகும் துணையிடமும் சாதாரண மனிதக் குறைகள் சில இருக்கும். ஒருவர் காலையில் நேரத்துக்கு நித்திரைப் பாயில் இருந்து எழும்பாதவராக இருக்கக்கூடும். இதுவும் ஆரோக்கியத்திற்கு நல்லதில்லைத் தான் என்றாலும் “புகைத்தல்” போன்ற ஒரு பழக்கத்துடன் ஒப்பிடுகையில் சிறு குறை. இத்தகைய குறைகளைப் பிறகு, குடும்பத்தின் வாராந்த ஒன்று கூடல்களில் பேசித்தீர்க்கலாம் என்று அமைதியடையலாம். இத்தகைய சிறு குறைகளை மற்றவர்களிடம் சொல்லாதிருப்பதும் நல்லது. இன்னொருவர் சற்று அதிகமாகவே இனிப்புச் சுவையை விரும்பிச் சாப்பிடு பவராக இருக்கலாம். இருக்கட்டுமே! அதை அப்படியே ஏற்றுக் கொள்வோம். அவருக்கு எதிர்காலத்தில் ஒரு வேளை நீரிழிவு அடையாளம் காணப்பட்டால் அதன் பிறகு தடுக்கலாம்.

“அன்னதொரு நோக்கினிலே ஆவி கலந்து விட்ட” இந்த இருவருக்கும் வாழ்விலே பல தேவைகள் இருக்கும். உணவு, நீர், நித்திரை போன்ற அடிப்படைத் தேவைகளும் இருக்கும். சுயதிறன் நிறைவுத் தேவை போன்ற உயர் நிலைத் தேவைகளும் இருக்கும். தேவைகள் நிறைவு செய்யப்படக் குடும்பம் உதவினால் நல்லது. ஆயினும் ஒருவர் தனது தேவைகள் அனைத்தையும் - கேட்காமலே- துணைதான் செய்து முடிக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்த்தால் அது துன்பத்திற்கே வழி கோலும்.

சண்முகம் செட்டியார் என்பவர் “சுயமறுத்தல்” என்ற தலைப் பில் ஒரு கவிதையை ஆங்கிலத்தில் எழுதியுள்ளார். அதைத் திருமணம் செய்யப் போகிறவர்கள் வாசிக்கலாம். எல்லா உறவுகளிலுமே “நரகம் போல இருக்கும் சில கணப்பொழுதுகள்” வந்து போகலாம். ஆயினும் உண்மையான உறவுகள் அவற்றைக்கடந்துவாழும்.

கிழமைப் பத்திரிகையில் உமது நூல் விமர்சனம் பார்த்து மிக மிக மகிழ்ந்தேன் .விமர்சகர் உமது ஆற்றல் முழுவதையும் அளக்கும் அளவு கோலின்றி அங்கலாய்த்துத் தமது ஆற்றல் முழுவதையும் அள்ளிக்கொட்டி அவதிப்பட்டதை அறிய முடிந்தது .அது எங்கள் குடும்பத்துக்கும் (விழிசிட்டி) நாட்டுக்கும் கிடைத்தற்கரிய பேரென மதித்து மகிழ்ந்தேன் மகிழ்கின்றேன்

- முத்தமிழ் மணி ,சைவப்பிரசங்கமணி

பண்டிதர் வே .சங்கரப்பிள்ளை

22.05.1983

கடினமான, புத்திசாலித்தனமான உழைப்புத் தேவை.

“திருமணத்தன்று தான் முகத்தையே கண்டது” என்றிருந்தது ஒரு காலம். “காதல் திருமணத்தை விடப் பேச்சுத் திருமணமே சிறந்தது” என்று பட்டி மன்ற விவாதம் செய்வதற்குச் சாதகமான சில கருத்துக்களை இந்தக் காலத்திலும் முன் வைக்க முடியும்! எப்படி இருந்தாலும், திருமணத்திற்கு முன் ஒருவரை ஒருவர் ஓரளவாவது அறிந்திருப்பதும், புரிந்திருப்பதும் மிக அவசியந்தான். அதற்காக அடுத்த எல்லைக்குப் போய், “Living together” தான் உலகில் அதி நவீன வாழ்வு முறை என்று கருதி, கருப்பையில் பிள்ளை தங்குமளவிற்கான புரிதல் அவசியமில்லை. எதுவுமே அளவோடு இருப்பது சிறப்பானது. அமைதியைத் தருவது. திருமணத்தின் முன்னர் இருவரும் சில தடவைகளாவது சந்தித்துப் பேசிக் கொள்வதும் சில விடயங்களைக் கலந்துரையாடி முடிவு செய்து கொள்வதும் எப்போதுமே பாதுகாப்பான நடவடிக்கை யாகும்.

திருமணம் ஆகப்போகும் இருவரும் ஒரே சமயத்தைப் பின்பற்றுவவராக இருக்கலாம். அல்லது வெவ்வேறு சமயங்களைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கலாம். அவர்கள் வாழ்விலே கடைப்பிடிக்கப் போகும் சமய நடைமுறைகள், கிரியைகள், பழக்கங்கள். எவை என்பதும் அவை தொடர்பான கட்டாய வாக்கியங்களும் பேசப்பட வேண்டும். இருவரும் சைவ சமயம் என்றே வைத்துக் கொள்வோம். திருமணமான பின் ஒருநாள்... பக்கத்துப் பிள்ளையார் கோயிலில் தேர். பெண்ணுக்குப் பக்கத்துக் கோயில் தேர் என்றால் கட்டாயம் போக வேண்டும் என்பது அவர்களின் குடும்ப நடைமுறை. அதற்கென ஆயத்தம் செய்த புதிய டிசைன் சேலை, நகைகள், தலை அலங்காரம் எல்லாம், “பார்வைக்கு” விடப்பட வேண்டும் என்ற உள்ளார்ந்த ஆசையும் இருக்கலாம். பலர் பார்த்து, “எங்கையடி வாங்கினனி? நல்ல வடிவாயிருக்கு” என்று சொல்வதைக் கேட்பதில் எல்லையில்லாத திருப்தி ஏற்படலாம். அதுவே கடவுள் அருள் தானே! அன்று ஒரு வேலை நாளாக இருந்தால், தேருக்குப் போவதை விட, வேலைக்குப் போவது ஆனுக்கு முக்கியமாகப்படலாம். சன நெரிசலுக்குள் போய் நின்று வேடிக்கை பார்ப்பது, “மேலங்கி” அணியாமல் அதிக நேரம் நிற்பது, இதெல்லாம் அவருக்குத் தேவையில்லாத வேலையாகத் தோன்றலாம். “நாங்கள் போகாவிட்டாலும் தேர் நடக்கும். ஆனால் நான் போகாவிட்டால் எனது இன்றைய வேலை நடக்காது. கடவுள் எங்கும் இருக்கிறார்” என்பவை அவரது வெளிப்பாட்டு வசனங்களாகலாம். “அழகை” அவளது நடத்தையாக

லாம். “அவர் வராவிட்டாலும் பெண் தனியே போவாள் அல்லது மாலையில் வேலை முடிந்த பிறகு இருவரும் போகலாம்” என்று ஏதோ ஒரு வகையில் சமரசமானால் சரி. “இல்லை, கலியாணமான பெண் தனியே போக முடியாது. தேர் இருப்புக்கு வரமுதல் போயே தீர வேண்டும்” என்று அவளது அழகை பிடிவாதத்துடன் தொடருமாயின் பிரச்சினைகள் தலைதூக்கத் தொடங்கும்.

இதே போலவே, இன்னும் பல விடயங்களைப் பற்றி முன் கூட்டியே பேசி முடிவெடுத்து வைத்திருப்பது இடைவெளிகள் குறைவதற்கும், நெருக்கீடுகள் மறைவதற்கும் உதவும்.

“திருமணத்தின் பின் எங்கே வசிப்பது?” என்பது ஒரு கேள்வி. எமது நாட்டில், குறிப்பாக எமது பிரதேசத்தில் பெண்ணின் வீட்டில் அவரது குடும்பத்தினருடன் அல்லது பெண்ணுக்கென்று வழங்கப் பட்ட வீட்டில் வசிப்பதும் ஆணின் பெற்றோர் வீட்டுக்கு அடிக்கடி போய் வருவதும் வழமை. அடிக்கடி போய்வருவதென்பது காலம் செல்லச் செல்ல இடைக்கிடையாக மாறுவதும் வழமைதான். வேறு பிரதேசங்களில், வேறு கலாசாரங்களில், வேறு நாடுகளில் இந்தக் கேள்விக்கான விடை வேறு மாதிரி இருக்கலாம். எதுவாயினும் கலந்துரையாடி முடிவு செய்யப்பட வேண்டும் என்பதே முக்கியமானது.

“குடும்பத்தினுள் வேலைப் பங்கீடு” என்பது குடும்பங்களில் முரண்பாடுகளைத் தோற்றுவிக்கிற முக்கியமானதோர் விடயம். “சமைக்கிறது, உடுப்புத் தோய்க்கிறது, கூட்டிற்று, கழுவிற்று... இதெல்லாம் பொம்பிளையின்ரை வேலைதானே! பிறகென்ன கேள்வி?” என்று நினைத்துக் கொண்டு இருந்து விட முடியாது. வேலைகள் எப்படியும் பங்கிடப்படலாம். அவரவரின் விரும்பம், இயலுந்தன்மை, நேரம் ஒதுக்கக் கூடிய நிலை என்று பல காரணிகள் செல்வாக்குச் செலுத்தலாம். ஆனாலும் ஓரளவுக்கேனும் ஒரு சம நிலை பேணப்படுவதே மனிதம்.

விலங்குக் குடும்பங்கள் சிலவற்றில், இயற்கை யாகவே, இந்த வேலைப் பங்கீடு மிக அற்புதமாக அமைந்திருப்பதைப் பார்க்கலாம். சமூக விலங்கு நிலையில் கூட்டுக் குடும்பமாக வாழும் தேனீக்களில், யார் கூட்டினுள் காற்றூட்டி வெப்பச் சமநிலை பேணுவது, யார் தேன் சேகரிக்கப் போவது, யார் நுழைவாயில் பாதுகாப்புக் கடமையில் இருப்பது, யார் கலங்களைத் துப்பரவாக்கிப் பளிச்சிட வைப்பது, யார் ராணியைப் பாதுகாத்துப் பராமரிப்பது என்பதெல்லாம் எந்தப் பிசிறுமின்றிச் செம்மையாக “முன்னறிவுடன்” நடைபெறும்.

கூடு கட்டும் பறவைகளில், கூட்டின் பாதுகாப்புப் பணியைப் பொதுவாக ஆண்குருவியே கவனிக்கும்.

குட்டி ஒன்று பிறந்தவுடன் தாய் களைத்திருக்கும் என்பதாலோ என்னவோ, முதல் வாரத்தில் கட்டாயமாகக் குட்டியைக் காவித் திரியும் வேலையை, Callicebus குரங்கினத்தில் ஆண்தான் செய்யும்.

இவ்வாறு பல உதாரணங்களைச் சுட்டக் கூடிய நிலையில், நாங்கள் கூர்ப்பிலே எவ்வளவோ தூரம் முன்னேறி வந்து விட்ட விலங்கினம், “நான் செய்ய மாட்டன். நீ செய்தா என்ன?” என்று அடிபடுவதை நாகரிகமாகக் கொள்ள முடியாது. வேலைப் பங்கீடு தொடர்பான உடன்பாடு எட்டப்படும் போது, “ஒருவருக்கு நோய் வந்தால், மாற்று ஏற்பாடு என்ன?” என்பதும் பேசப்படுவது நன்று.

குடும்ப எண்ணிக்கை தொடர்பான திட்டத்தினையும் முன் கூட்டியே வகுத்துக் கொள்வது உகந்தது. கடவுள் கொடுப்பதைப் பெற்றுக் கொள்வோம் என்று குசேலர் ஆவது படு முட்டாள் தனம். அதே நேரத்தில் “பிள்ளை வேண்டாம். உனக்கு நான் பிள்ளை. எனக்கு நீ பிள்ளை” என்று முடிவெடுக்கும் போக்கு மேற்குலகில் பரவுகிறது. “உடலும் உடலும் சேரம் வாழ்வை உலகம் மறந்தாலென்ன?” என்பது அவர்களின் கேள்வி. மேற்குலகில் பரவும் எந்த விடயமும் சில காலத்தில் இங்கு “கண்ணை மூடிக் கொண்டு” நாகரிகம் என்று கொள்ளப்படும்.

“மக்கள் மெய்தீண்டல் உடற்கின்பம் மற்று அவர்

சொற்கேட்டல் இன்பம் செவிக்கு”

என்ற குறளைக் கேட்ட கலாசாரம் எங்களது. ஆகவே, இரண்டு பிள்ளையா, மூன்று பிள்ளையா எங்கள் தெரிவு என்று தீர்மானித்து வாழத் தொடங்கலாம். ஆணும் பெண்ணுமாகக் கலந்து வந்தால் நன்று. கொள்ளி வைக்க ஆண் பிள்ளை வரவில்லை என்பதற்காய் ஐந்தாறு பெண் பிள்ளைகளுக்குப் பிறகும் முயல்வது எவ்வளவு புத்திசாலித்தனமோ தெரியவில்லை. பிள்ளைகளின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கும் போது, அவர்களைக் கவனிப்பதற்குச் செலவிடக் கூடிய தரமான நேரம் குறையும் என்பதை மனதிலிருத்த வேண்டும்.

திருமணம் ஆகி இருவரும் ஒரே வீட்டில் வாழத் தொடங்கும் போது, ஒருவரை ஒருவர் புரிந்து கொள்ளச் சிறிது காலம் எடுக்கும். தன்னை விளக்கவும், மற்றவரை விளங்கிக் கொள்ளவும், துணையின்

குரல் வேறு பாட்டிலும் ஏனைய உடல் மொழி மாற்றங்களிலும் வரும் செய்தியைப்பறிந்து கொள்ளவும், துணைக்கு எதை, எப்போது, எங்கே, எப்படிச் சொல்வது நல்லது என்பதை உணர்ந்து கொள்ளவும், இந்தக் குடும்பத்தில் எதைச் செய்வது ஆமோதிக்கப்படும், எது பாராட்டப்படும், எது நிராகரிக்கப்படும், என்பவற்றைத் தெரிந்து கொள்ளவும் சில மாதங்களாவது தேவை. ஆகவே (திருமணம் ஆகும் போதே பெண்ணின் வயது முப்பதைத் தாண்டியிருந்தாலே தவிர) முதற்குழந்தை உருவாக முன் ஒரு வருட இடைவெளி எடுத்துக் கொள்வது அநுகூலமாக இருக்கும். “பூந்தோட்டக் காவல்காரா, பூப்பறிக்க இத்தனை நாளா?” என்று அவசரப்பட முடியாது. அந்தக் காலம், பிள்ளையை வளர்க்கும் வழி முறைகள் தொடர்பாகக் கலந்துரையாடவும், தகுந்த நூல்களை வாசித்து, அறிந்தவர்களைக் கேட்டு, அவர்களிடம் படித்துத் தெரியவும் உகந்த காலமாக அமையும். “வரட்டும் பார்க்கலாம். என்ன, ஆக மிஞ்சி மிஞ்சிப் போனால், அண்ணன் தம்பி உதவா விட்டாலும், அடி உதை உதவுந்தானே” என்று நினைப்பது வீரம் இல்லை. கையாலாகாத முட்டாள் தனம்! அடித்து வளர்க்கும் பிள்ளை, கொஞ்சம் வளர்ந்த பின் பெரும்பாலும், “ஒண்ணு நான் கொடுத்தால், ஒண்ணு நீ கொடுப்பாய்” என்று திருப்பித் தரப் பார்க்கும். பிள்ளை வளர்ந்து கட்டிளமைப் பருவம் அடைந்த நிலையில் ஒரு வேளை போதைப் பாவனையுடன் வீட்டுக்கு வரும் போதும் உடல் தண்டனை கொடுக்க நினைத்தால், பெற்றோரின் உயிருக்கே உத்தரவாதம் இல்லாமலும் போகலாம்.

நிதிக் கையாள்கை முறை தொடர்பில் முன்னரும் பேசினோம். திருமணம் ஆவதற்கு முன் பெற்ற கடன் ஏதாவது இருக்கிறதா, குறிப்பாக ஆண் மகன் சகோதரிகளுக்குக் கொடுத்த அல்லது கொடுப்பதாகச் சொன்ன சீதனம் அல்லது வியாபாரம் ஒன்றைத் தொடங்குவதற்குப் பெற்ற கடன், ஒரு வேளை வெளி நாடு போகப் பெற்ற கடன்... இத்தியாதி விடயங்கள் பற்றித் தெரிய வேண்டும். திருமணம் ஆன பிறகு எவ்வழியில் அந்தப் பழைய கடனைத் தீர்க்கப் போகிறோம் என்று யோசிக்க வேண்டும். ஒரு திட்டமும் இல்லாமல், கணவனும் மனைவியும் மாதா மாதம் அது பற்றிச் சண்டையிடுவதில் அர்த்தமில்லை. கடன்காரர் வாசலுக்கு வந்து கண்ட, கண்ட சொற்கள் எல்லாம் பாவித்துத் திட்டிய பிறகு, தற்கொலை தான் செய்தாலும் கடன் தீராது. திட்டமிட்ட ஒரு வழி முறையில் பழைய கடனைத் தீர்த்து விட்டால் “வாழ்வில் கடன்

வாங்குவதில்லை. கொடுப்பதுமில்லை” என்று உறுதியாக முடிவெடுப்பதே நல்லது.

பழந்தமிழ்க் காப்பியத்தில் மிக அற்புதமான பாத்திரப் படைப்பு கர்ணன். அவனுடைய தர்மம் மற்ற எவரையும் விட எவ்வெவ்வகைகளில் சிறப்பாக இருந்தது என்பதற்கும் பல உபகதைகள் உள்ளன. தனது உறுதியானதும் உயர்ந்ததுமான ஆளுமையை இறக்கும் தருணத்திலும் காப்பாற்றினான் என்பதும் உண்மைதான். ஆயினும் அந்த நல்ல பாத்திரம் நலிவடைந்து எமது கண்களில் இரத்தக் கண்ணீர் வரவைப்பதன் காரணம் அவன் செஞ்சோற்றுக் கடன் தீர்க்கச் சேராத இடம் சேர வேண்டி வந்தது தான் அல்லவா?

“வெளிநாட்டிலே எந்தப் பொருள் வாங்குவதும் “Mortgage” இல்தானே நடக்கிறது? இதென்ன உங்கள் கதை!” என்று வாசகர் சிலர் கூறுவது கேட்கிறது. “Mortgage” என்ற அடமானம் ஒருவரை எவ்வளவு பதற்றத்தில் வைக்கிறது - எந்த நாட்டிலும் - என்பதை உளவிய லாளரிடம் கேட்கவேண்டும். எமது கலாசாரத்தில் சொந்தமாக இருந்த ஒரு வீட்டை, காணியை அல்லது நகையை “அடமானம்” வைப்பது, “குடிகாரன் செய்யும் இழிந்த செயல்” என்றே பார்க்கப்பட்டது. “அவன், குடிகாரன் மீட்கமாட்டான்” என்று நன்கு தெரிந்தே காசு கொடுத்துச் சொத்தை இலகுவில் கையகப்படுத்திக் கொண்ட “உடையார்” மாறும் “நொத்தாரிசு” மாறும் இங்கு பலர். புலம் பெயர் சமூகம் செய்வதெல்லாம் “நாகரிகம்” ஆகிவிடாது. இருப்பதைக் கொண்டு திருப்திப்படுவதும், தேவைகளைக் காசு இருக்கும் போது பூர்த்தி செய்வதுமே, அமைதியான மனத்திற்கான அடிப்படைச் சூத்திரம். ஒரு நாட்டின் “கடன்” அதன் மக்களை எந்தளவு வதைக்கிறது என்பது எம்மை விட வேறு யாருக்கு நன்கு புரியும்?

திருமணத்தின் முன் இவ்வாறான பல விடயங்களைக் கலந்துரையாடும் போது, துணையாக வரப் போகிறவரிடம் சில நடத்தைக் கூறுகள் அவதானிக்கப்பட்டால் அல்லது உறுதிப்படுத்தப் பட்டால், திருமணத்திற்கான சம்மதத்தினை மீள் பரிசீலனை செய்யலாம். இன்னொரு வகையில் சொல்லப்போனால் திருமணத் திற்கான சம்மதம் என்பது அவசரப்பட்டுக் கொடுத்து விடக் கூடிய ஒன்றில்லை. அப்படியே கொடுத்திருந்தாலும் “கையெழுத்துப்” போடு முன் மீள் பரிசீலனை செய்வது பரவாயில்லை.

எல்லாம் முடிந்த பிறகு, வேதங்கள் காட்சியாக, பூதங்கள்

சாட்சியாக, அக்கினி சாட்சியாக, அந்தணர் சாட்சியாகத் தாலி கழுத்தில் ஏறிய பிறகு, ததிங்கிணத் தோம் போட்டு விலகி ஓடுவதை விட, அல்லது தீயில் குளிப்பதை விட, அக்கினி வளர்க்க முதல் அவதானமாய் இருப்பது சிறந்தது தானே!

துணையாக வரப்போகிறவர் உங்களைப் பயறுத்தும்படி அல்லது நீங்கள் குழம்பிப் போகும்படி கதைக்கிறாரா? கவனம்! மிகக் கவனம்! வாழ்விலே மோசமான காரியங்கள் பலவற்றையும் செய்து விட்டு யாரும் கேள்வி கேட்டால் அவர்களைப் பயமுறுத்தி வெல்லலாம் என்ற எண்ண ஓட்டம் உள்ளவர்களோடு வாழ்வது கடினம்! மிகக் கடினம்!!

உங்கள் துணையாக வரப்போகிறவரிடம் நீங்கள் உங்கள் உறவினரைப் பற்றி, நண்பர்களைப் பற்றி, இயல்பாகப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். நீங்கள் அவர்கள் மீது கொள்ளுகின்ற அக்கறை தொடர்பாக இவரிடம் அதீத பொறாமை காணப்படுவதைச் சிலவேளை நீங்கள் உணரலாம். விளைவாக அந்த நட்புக்கு அல்லது உறவுக்குத் தடை விதிக்க முயலலாம். அவர்களைப் பற்றிய குறை குற்றம் கண்டு, அல்லது காணாமலே கூடக் கூறலாம். ஒரு வகையில் நீங்கள் தனக்கு மட்டுமான “உடைமை”யாக இருக்க வேண்டும் என நினைப்பது “அடிமை”யாக இருக்க வேண்டும் என்று நினைப்பதற்குச் சமமானது தான். ஒரு நேரம் இந்தத் துணையுடனான உறவில் ஒரு கஷ்டம் வருகிற போது உங்களுக்கு ஒருவரும் இருக்க மாட்டார்கள்.

உங்களுக்குத் தொலைபேசி அழைப்புகள் வரும். மின்னஞ்சல்கள் வரும். திருமணம் ஆகப் போகிறதென்று அறிந்தால் சற்று அதிகமாகவே வரும். அவை பற்றிய சிறிய உரையாடல்கள் இயல்பாக இருப்பது வேறு. அவற்றை ஊடுருவி ஆராய்ந்து அது பற்றி ஒரு பெரிய விசாரணையே வைப்பாராயின் அவருடனான நிரந்தர உறவு பற்றி இன்னொரு முறை யோசிப்பதே நல்லது.

சம்பிரதாயமான திருமணச் சடங்கு நடப்பதற்கு முன் சில பெரிய முடிவுகள் எடுக்கப்பட வேண்டி இருக்கும். தாலி எத்தனை பவுணில் செய்வது என்பது மட்டுந்தான் பெரிய முடிவு என்றில்லை. பெண் தொடர்பில் பார்த்தால், திருமணத் தேதி எப்போது என்பது மிக முக்கியம். நல்ல நாள், முகூர்த்த நேரம் எல்லாம் இருக்கட்டும். பெண்ணுக்கு அன்றைய நாளில் மாதச் சகயீனம் வரும் வாய்ப்பு உள்ளதா, அதன் நிகழ்தகவு என்ன என்பது கலந்து பேசப்பட வேண்டும். விஞ்ஞான ரீதியாக அதிலே ஒன்றுமில்லை என்று விவாதிக்கலாம். உணர்வு ரீதியாகச் சங்கடம் வருமென்பதால்

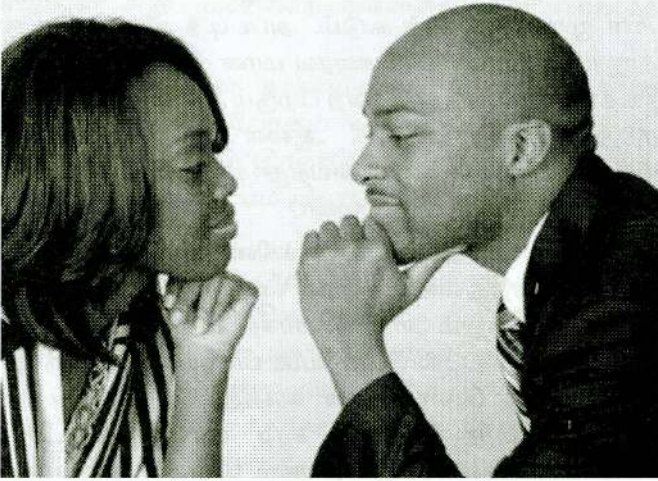
பெண்ணிடம் அது பற்றிக் கேட்கத்தான் வேண்டும். இது போன்ற விடயங்கள் யாருடனும் பேசப்படாமலே ஒரே பக்கமாக எல்லா முடிவுகளும் எடுக்கப்பட்டுத் திருமண அழைப்பிதழ் தயாரிக்கப்பட்டு விட்டதா? கொஞ்சம் உசாரடைதல் நல்லது.

நிதி தொடர்பாக முழுக்கட்டுப்பாட்டையும் கைக்குள் கொண்டு வர நினைக்கிறாரா? வங்கிக் கணக்குகள் எல்லாம் தன் பெயருக்கு மாற்றப்பட வேண்டும், காணி, பூமி எல்லாம் தன் பெயருக்கு மட்டும் எழுதப்பட வேண்டும் என்று அடம் பிடிக்கிறாரா? நிச்சயமாகப் பணிந்து போக வேண்டியதில்லை.

ஒருவருக்கென்று தனிப்பட்ட சுய எல்லைகள் இருக்கும். அந்த எல்லைகளை எல்லாம் மீறி ஒருவர், கேட்டுக் கேள்வி இன்றி உள்நுழையும் போது, - அது கணவராயினும் சரி, மனைவியாயினும் சரி - அவதானம் அவசியம். வாழ்விலே ஒருவரின் சில கோரிக்கைகள் புறந்தள்ளப்படலாம். ஆயினும் அவரது கோரிக்கைகள் அனைத்தும் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக ஒதுக்கப்படும் போது,... இப்படி ஒரு வாழ்வு வாழ முடியாது என்ற எண்ணம் வரத்தான் வேண்டும்.

கண்களிரண்டினில் ஒன்றைக் குத்தி, காட்சி கெடுத்திடலாமோ? ஆகவே இருவரும் சேர்ந்து தான் “இரட்டை மாட்டு வண்டியை” இழுக்கத் தொடங்க வேண்டும்.

8 சீர்மியம்

உண்மையில் திருமணமாகிக் குடும்பம் ஒன்று உருவாகும் நேரத்தில், சாகசம் போன்ற துணிகர நகர்வு ஒன்று ஆரம்பமாகிறது எனக் கொள்ளலாம். நல்ல முறையில் அமைகின்ற ஒரு திருமணத்தில் சம்பந்தப்படுகின்ற இருவரும் விரும்பும் வளர்ச்சியைப் பெறுவதற்குக் குடும்பம் இடம் தரும். அவர்கள் காட்டும் ஆளுக்காளான அன்பு இந்த வளர்ச்சியை அநுமதிக்கும். காலம் மெல்ல நழுவிச் செல்லச் செல்லத் திருமணத்தை இணைத்து வைத்திருப்பது தாலியோ, மோதிரமோ, எதிர்ப்பால் கவர்ச்சியோ இல்லை. வாழ்வின் ஒவ்வொரு நகர்விலும் போடப்படும் நூற்றுக் கணக்கான நூல்கள் அவர்களின் பிணைப்பை இறுக்கி, இறுக்கிக் கொண்டு வரவேண்டும்.

நல்ல மனைவி, நல்ல கணவர், நல்ல பிள்ளை, நல்ல குடும்பம் தெய்விகம் என்று கூறுவது சுலபந்தான்!

அப்படி அமையவில்லையாயின் என்ன செய்யலாம்? தம்பதியினர் தமக்குள் உருவாகிப் பெரும் பூதமாக வளரத் தொடங்கியிருக்கும் முரண்பாடுகள், பிரச்சினை களைத் தீர்த்துக் கொள்ளவும், தமது உறவை மேலும் மேம்படுத்துவதற்காகவும் உதவி நாடிச் செல்லலாம். முறையாகப் பயிற்சி பெற்ற குடும்ப உளவளத்துணை யாளர்களால் இந்த உதவியைச் செய்ய முடியும். மேலைத்தேய நாடுகளில் பெரும்பாலும் - சிலவேளை இங்கே என்றாலும் - இத்தகைய ஒரு உதவியின் பின் அவர்கள் தாங்கள் பிரிந்து போக விரும்புவதாகவும் உறுதியான முடிவு எடுக்கக் கூடும். அப்படித் தான் அவர்கள் முடி வெடுத்தாலும் கூட அதைக் கௌரவ மான முறையில் செய்வதற்குச் சீர்மியர் உதவுவார். பிரிந்து சென்ற பிறகும் அல்லது சட்ட பூர்வமாக விவாகரத்துப் பெற்ற பிறகும், ஆளை ஆள் உளவு பார்த்தல், பழிவாங்குதல், பிள்ளை களை வைத்து உலுப்பி எடுத்தல் போன்ற நடத்தைகள் தொடரக் கூடாதல்லவா?

திருமணமான தம்பதியினருக்கிடையில் சிக்கல்கள் வந்து வளர்ந்து, உளவளத்துணையாளரின் உதவி தேடிப் போகும்ளவு செல்வாக்குச் செலுத்தும் காரணிகளாகத் தொடர்பாடலில் பாவிக் கப்படும் மொழியும் உடல் மொழியும், பாலியல் சார் திருப்தியினம், பிள்ளை வளர்ப்புத் தொடர்பான கருத்து வேறுபாடும் நடத்தை வேறு பாடும், மது போதை சார் பாவனையுடன் கூடிய உளவிளையாட்டுக் கள், கோபம், பயம் போன்ற வீரியமிக்க மறை உணர்வு வெளிப்பாட்டு முறைகள், வீட்டு வன்முறைகள், ஒருவருக்கொருவர் செய்து விடும் நம்பிக்கைத் துரோகம் என்று பல காரணிகள் இருக்கலாம். இவற்றில் ஒன்றோ இரண்டோ அல்லது பலவோகூட்டுச் சேர்ந்தும் இயங்கலாம்.

“இனி முடியாது” என்ற புள்ளியில் தம்பதிகளில் ஒருவர் உதவி தேடி உளவளத்துணையாளரிடம் போகிறார் என வைப்போம். துணையாளர் அவருடாக மற்றவரை வரச்சொல்லி அனுப்பும் போது, அவர் வர மறுக்கலாம். (வந்தால் வேலை கொஞ்சம் சுலபமாக அமையும்). “எனக்கு ஒரு பிரச்சினையுமில்லை. உனக்குத்தான் (உங்களுக்குத்தான்) பிரச்சினை. நீங்கள் போய்க் கதைச்சால் காணுந் தானே! எல்லாம் சரிவரும்” என்பதே பெரும்பாலும் மற்றவரின் பதிலாக இருக்கும். “இரண்டு கை தட்டினால் தான் சத்தம் வரும்” என்ற எளிய உண்மைகூட அவர்களுக்குப் புரிவதில்லை. அல்லது புரிந்து கொள்ள விரும்புவதில்லை. “உலகம் முழுவதும் பிழையாக இருக்கிறது. நாங்கள் மட்டும் சரியாக இருக்கிறோம்” என்ற நினைவு கொண்டவர்களாகவே பெரும்பாலான மனிதர்கள் இருக்கிறார்கள்!

உண்மையில் பெரும்பாலான மனிதர்களின் முறையற்ற சிந்தனையாலும் செயற்பாட்டினாலுமே இன்று உலகம் அழிவுப் பாதையில் செல்கிறது என்பதை எங்கே சொல்லி அழுவது?

சரி, தம்பதியினரில் மற்றவர் வரவில்லை என்றாலும் உளவளத் துணையாளர் வந்தவரைக் கைவிட்டு விடமாட்டார். முடிந்தவரை இவருக்குத் தனியாக உதவி, உணர்வுகள், எண்ணங்கள், நடத்தைகள் ஆகியவற்றில் இவரிடம் ஏற்படும் மாற்றங்கள் குடும்பத்தில் சிறு முன்னேற்றங்களையாவது ஏற்படுத்த வழி செய்வார்.

பிரச்சினைகளின் தன்மையைப் பொறுத்தும், உளவளத் துணையாளர் உதவப் போகும் வழியைப் பொறுத்தும், தம்பதியினருக்கு உதவும் காலம் இரண்டு முதல் இருபது வாரங்கள் வரை வேறுபடலாம். இவ்விடயம் தொடர்பில் தம்பதியினரின் கருத்தும் கேட்கப்படலாம்.

உதவி செய்பவர் முதலில் அவர்களுடன் தனித்தனியே கலந்துரையாடிப் பின்னர் இருவரையும் ஒருமித்துச் சந்திக்க ஏற்பாடு செய்யலாம். உதவி செய்பவருக்கு முன்னே இருவரும் அமர்ந்திருக்கும் போது, மௌன நிமிடங்கள் நகரக்கூடும். இருவரது மனதிலும் ஆயிரக்கணக்கான எண்ண அலைகள் சென்றுவர உதவியாளர் நேரம் தரலாம். சிலவேளை ஒருவர் பேசும் போது மற்றவர் அமைதியாகக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கலாம். இருவரும் பேசுவதற்குச் சீர்மியர் சம நேரம் வழங்குவார் என்பது முக்கியம். சில சமயம் உதவியாளருக்கு முன்னிலையிலேயே அவர்கள் கடுமையாக விவாதிக்கலாம். கத்தலாம், அழலாம், அவற்றைச் சீர்மியர் உரிய முறையில் வழி நடத்துவார். அன்றைய அமர்வு நிறைவடையும் தருணத்தில் உணர்வுக் கொந்தளிப்பை ஓரளவு சமநிலைப்படுத்தி அனுப்புவார்.

அமர்வுகள் கடந்து செல்லும் போது, பொது வாகப் பின்வரும் விடயங்களை வீட்டில் நடைமுறைப் படுத்துமாறு உதவியாளர் கேட்கக் கூடும். நெருக்கீடு தராத விடயங்கள் தொடர்பில் இருவரும் கதைக்கும் நேரத்தைத் தெரிந்தே அதிகரித்தல் ஒரு இலகுவான வழி. அது ஒரு சினமாப்படம் பற்றியதாக இருக்கலாம். அல்லது தெருவில் யாரோ கதைத்துச் செல்லுகின்ற எமக்குச் சம்பந்தமில்லாத விடயம் பற்றியதாக இருக்கலாம். ஜீவநதி சஞ்சிகையில் வந்த ஒரு கவிதை பற்றியதாக இருந்தாலும் இருக்கலாம். வீடு தொடர்பான நெருக்கீடு தரும் விடயங்களைக் கதைக்காமலே

விட்டு விடுவது என்பது இதன் அர்த்தமில்லை. “சுத்திச் சுத்திச் சுப்பற்றை கொல்லைக்கை” நில்லாமல் நெருக்கீட்டுக் கதையின் நேரத்தைத் திட்டமிட்டுக் குறைக்கலாம்.

பௌதிக இடைவெளி பாதிக்காத அளவுக்கு, இருவருக்கிடையில் அகலமானதும் ஆழமானதுமான குழியைத் தோண்டக் கூடியது தொடர்பாடல் குறைவுந்தான். தொடர்பாடல் இருக்கும் போது சில விவாதங்களும் வருந்தான். கருத்து வேற்றுமையும், பழக்க வழக்க வேற்றுமையும் முற்றிலும் இல்லாத தம்பதிகள் எப்படி இருக்க முடியும்? ஆயினும் “இன்னொருவரை மாற்றுவது எம்மால் முடியாது. என்னை மட்டுமே மாற்ற என்னால் முடியும்” என்பதை அழுத்தமாக நினைத்துக் கொண்டு, எந்த விவாதத்தையும் நித்திரை நேரத்துக்கு வெகு தூரம் முன்பாகவே நிறைவு செய்து கொள்ள வேண்டும். விவாதத்தைத் தொடர்ந்து வரும் எண்ண அலைகள் நித்திரையைக் குழப்புவதை அனுமதிக்க முடியாது. அனுமதிக்கக் கூடாது.

சமீப காலங்களாக நடந்த விவாதங்களால், வீட்டில் ஒருவருக்கொருவர் ஒரு சொல்லும் சந்தோஷமாகச் சொல்ல முடியாத நிலையா? மற்றவர் சொல்வதைக் கேட்கவே முடியாது என்ற சூழலா? “புண்படுத்தல்” என்ற கண்ணாடியில் தான் நாள் தோறும் முகம் பார்க்கிறீர்களா? அமைதி என்பது முற்றாகவே கிழித்தெறியப்பட்டு விட்டதா? இருந்தாலும் கூட, நீங்கள் சந்தித்த அந்த முதலாவது சந்திப்பின் சங்கீதம்! அந்தச் சங்கீதத்தின் எதிரொலி ஒரு முறை உங்கள் காதில் கேட்க அனுமதித்துப் பாருங்கள்! சுவாரசியமான விடயம் ஒன்றையாவது இருவரும் சேர்ந்து நாள் தோறும் செய்வது என்று இனி ஒரு விதி செய்வோமா? அது நல்லதோர் பாட்டுக் கேட்ப தாகவும் இருக்கலாம். “செஸ்” விளையாடுவதாகவும் இருக்கலாம்.

“Why Couples Fight?” என்ற Mira Kirshenbaum இன் நூலையும் இருவரும் சேர்ந்தோ அல்லது தனித்தனியாகவோ வாசிக்கலாம்.

இரு தனிப்பட்ட நபர்கள் இணைந்து வாழும் புதிய குழுவில் இருவருக்குமான தனிநபர் தேவைகள் முதலில் மேலெழும். அது உணவு, நித்திரை போன்ற அடிப்படைத் தேவைகளின் பூர்த்தியில் இருந்து, சுய கணிப்பு, சுயதிறன் நிறைவு போன்ற உயர் நிலைத் தேவைகள் நிறைவு செய்யப்படுவது வரை வேறுபட்டாலும் இந்தத் தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்ள ஒவ்வொரு தனி உயிரியும் முயலும். ஆரம்பத்தில் துணைவர் முன்னே அது வேண்டுதல்களாகவோ அல்லது அன்பான குரலில் அமையும் கோரிக்கைகளாகவோ

அமையலாம். எல்லாம் சரிவர நிறைவேறுவதோ, நிறைவேற்றப்படுவதோ இல்லைத்தானே! தேவை நிறைவேற்றங்கள் தோல்வியடைந்து வலுவிழந்து போகும் நிலையை உணரும் போது பெருமூச்சுக்கள், கண் உருட்டல்கள், மௌன மொழியுடன் கூடிய முக பாவங்கள், தசை இறுக்கங்கள் போன்ற மறையான உடல் மொழிகள் தோன்றலாம். இன்னும் இன்னும் பூமிப்பந்து குழலும் போது, எதிர்ப்பு நிலைகள் வலுப்பெற்று மற்றவரை அவமதிப்பதான, கீழே போட்டு மிதிப்பதான வசனங்களாகவோ அல்லது உடல், உள, உணர்வு ரீதியான பயமுறுத்தல்களாகவோ அமையலாம்.

“அது உங்கடை பரவணிக்குணம்”

“பொம்பினையளின்ரை புத்தி பின்பக்கந்தான் எண்டு எப்பவோ சொல்லியாச்சு...”

“நான் இன்னும் கை நீட்டேல்லை. அடிச்சா, தலைவேறை கால் வேறை தான்...”

போன்ற வசனங்கள் இந்நிலைமைக்கான மாதிரி வெளிப்பாடுகளாகலாம்.

“நேர்மையினம்” என்பது மனிதரில் மிகப் பொதுவாகக் காணப்படும் இயல்புதான். ஆகவே உதவி நாடி வந்திருக்கும் இந்தத் தம்பதியினரிடம், வாரத்தில் ஒரு மணி நேரத்தை “நேர்மை மணித்தியாலம்” ஆக்குமாறு உதவியாளர் கேட்கலாம். குறிப்பிட்ட அந்த ஒரு மணிநேர எல்லைக்குள் இருவரும் கட்டாயம் “உண்மை பேசுவோம்” என்று முதல் படியில் ஒத்துக் கொள்ளலாமே!

அதி நவீன தொழில்நுட்ப சாதனங்களில் மகிழ்வுக்காகத் தங்கியிருத்தல் இப்போது உலகெங்கும் பரவலான வழக்காறாகி விட்டது. ஆயினும் நாள் முழுவதும், ஆயுள் முழுவதும் அப்படி இருக்க வேண்டியதில்லை. இருப்பது நல்லதுமில்லை.

கணவன், மனைவி போன்ற மிக நெருக்கமான ஓர் உறவில், “தங்கியிருத்தல்” என்பது யதார்த்தமான உண்மை. அது, “தெரிவு” என்ற நிலையில் வைத்துப் பார்க்கப்பட வேண்டியதில்லை. பௌதிகத் தேவைகளுக்காக ஒருவரில் ஒருவர் தங்கியிருப்பதை - குளிப்பது. சாப்பிடுவது, உடுப்புத்துவைப்பது, பயணம் செய்வது - முடிந்தவரை குறைத்துக் கொண்டாலும் உளநலமும், உணர்வு நலமும் பரஸ்பரம் தங்கியிருப்பது நிச்சயமே! ஆகவே “வாரத்தில் ஒரு நாளாவது தொழில் நுட்ப சாதனங்கள் எல்லாவற்றையும் நிறுத்தி விட்டு, உங்கள் இருவருக்கும் ஆரம்பத்தில் இருந்த மென்மை இறுகிப்

போய்விடாமல் பார்த்துக் கொள்ளலாம். முன்னர் கண்ட அன்பின் ஆழங்கள் மீளவும் உங்கள் உறவை நிலை நிறுத்த உதவி செய்யும் என நம்பலாம்” என்று உதவியாளர் உங்களுக்குப் புரிய வைக்க முயலக் கூடும்.

“சொந்தக் காலில் நிற்கப் போகிறேன்” என்று எல்லாவற்றையும் பிரித்துக் கொண்டு விலகிப் போவது கலபம் போல இருக்கலாம். ஆயினும் எந்த ஒரு விடயத்திலும் இன்னும் சிறிதளவு முயற்சி செய்வதற்கு நேரம் போய்விடவில்லை என்று கொஞ்சம் நிதானித்தால் புரியும்.

“மற்றப் பறவை மறைந்தெங்கோ போகவுமில்
வொற்றைக்குயில் சோகமுற்றுத் தலை குனிந்து
வாடுவது கண்டேன்...”

என்பது பாரதியின் அவதானம். “இல்லை” என்று வெளியே விவாதித்தாலும் அகத்தின் எங்கோ ஒரு மூலையில் அந்த உண்மை தென்படும்.

துணைவரின் நல்ல இயல்புகள் அனைத்தையும் எழுதி வருமாறு உதவி செய்பவர் கேட்டால், அதை விருப்புடன் செய்யலாம். தெருவில் ஒரு நிமிடம் சந்தித்த மனிதரிடம் கூட நாம் ஒரு நல்ல இயல்பை அவதானித் திருப்போம். நாளிலும் பொழுதிலும் எம்மோடு அருகிருந்து வாழும் துணைவரின் நல்ல இயல்புகள்? சற்று யோசித்தால் எத்தனை எத்தனை கூற முடியும்? அவ்வளவையும் எழுதிக் கொள்வோம். துணைவர் “ஹேரோயின்” பாவிப்பதில்லை என்றால் கூட அது ஒரு நல்ல இயல்பு தானே! இப்படியே ஒவ்வொன்றாக எண்ணிக்கொண்டு வர வர “சேர்ந்து வாழலாம்” என்ற உறுதி தானே வந்து விடும். தம்பதிகள் இருவருமாகச் சேர்ந்து செய்ய யோசித்த இலக்குகளை எழுதிப் பார்க்கலாம். அப்பாடா! இன்னும் எவ்வளவு வேலை இருக்கிறது செய்து முடிக்க? இப்போது உடைத்துக் கொண்டு போனால் எல்லாம் “அம்போ” தானே!

குடும்பத்தின் வரப்பிரசாதங்களை எழுதி வருமாறு துணையாளர் கேட்டாரா? நல்லது. நீங்கள் இருவரும் பக்கத்தில் நின்று படமெடுக்கும் போது ஆளுக்காளான உயரம் அளவாக இருக்கிறது என்பதி லிருந்து குடும்பத்திற்கு வருமானம் தரக்கூடிய காணி ஒன்று இருக்கிறது வரை எத்தனை எத்தனை அடுக்கிக் கொண்டு போகலாம்? வற்றாத நதி போல அள்ள அள்ளக் குறையாது வந்து கொண்டிருக்குமே!

“நான் எதற்கெல்லாம் இந்தக் குடும்பத்திற்கு நன்றியாக இருக்கிறேன்” என்பதைக் குடும்ப அங்கத்தவர் அடிக்கடி ஆளுக்காள் உண்மையாகப் பகிர்ந்து கொள்ளலாம்! துணைவரின் நடத்தையில் நான் பாராட்டும் விடயம் எது?” என்பதை அன்றன்று, உடனுக்குடன் கூறிவிடலாம். துணைவரின் எந்த இயல்பு உங்களுக்கு முன் மாதிரி யாக இருக்கிறது என்பதை முகத்துக்கு நேரே கூறினால் என்ன? இவற்றையும் செய்து பார்க்கும் போது விளைவுகள் மிகச் சந்தோஷ மாக இருக்கும் என்பதைத் துணையாளர் உங்களுக்கு உணர்த்தக் கூடும்.

இவ்வளவு காலமும் வாழ்ந்த வாழ்வில் மிகச்சந்தோஷமான சில சம்பவங்கள் நடந்திருக்கும். மிக நீண்ட காலம் சந்திக்காத ஓர் உறவினரைச் சந்தித்ததாக இருக்கலாம். “ஹக்கல” பூங்காவில் மலர்களை ரசித்த ஒரு மாலைப் பொழுதாக இருக்கலாம். குடும்பத் தில் எதிர்பாராத சில வெற்றிகள் வந்திருக்கும். அவற்றையெல்லாம் அன்றைய நாளுக்குப் பிறகு நினைக்கவே கூடாது என்று எங்காவது சுட்ட ஏற்பாடு இருக்கிறதா என்ன? பல முறை மீள மீள நினைப்பதும் அவற்றைப் பற்றி உரையாடுவதும் துணைவரோடு தானே செய்ய முடியும்! செய்து பார்ப்போமா?

இந்தக் குடும்பத்தின் நீண்டகால ஸ்திரத் தன்மைக்காக உங்கள் துணைவர் வழங்கும் பங்களிப்புப் பற்றிக் கொஞ்சம் எடுத்துச் சொல்லலாம். இல்லையா? இந்தக் குடும்பத்தின் எதிர்காலம் எப்படி இருக்கப் போகிறது என்று ஒரு மகிழ்வான பகற்கனவில் பயணம் செய்யலாம். தவறில்லையே! இந்தக் குடும்பத்தின் எந்த விடயங்கள் தொடர்பாக மற்றவர்களிடம் எடுத்துச் சொல்லும் போது உங்களுக் குப் பெருமையாக இருக்கிறது என்று நினைத்துப் பார்க்கலாம்.

நிறுவனங்களிலும் பாடசாலைகளிலும் வாராந்த ஒன்று கூடல் நடைபெறுவதை நாம் பார்த்திருப்போம். ஆரோக்கியமான குடும்பங்களிலும் அது நடை பெறும். மிகக் காத்திரமான இந்தக் கலந்துரையாடலில் எதிர்காலத்திட்டங்கள் முன் வைக்கப்படலாம். பிரச்சினைகள் விரிவாகக் கலந்துரையாடப்படலாம். முடிவுகள் எடுக்கப்படலாம். ஒன்று கூடலில் எடுக்கப்படும் முடிவுகள் காலப் போக்கில் நிறைவு செய்யப்படலாம். அந்த வாரத்தில் யாராவது ஒருவர் பொருத்தமற்ற நடத்தையைக் காட்டியிருந்தால், மன்னிப்புக் கேட்கும் நேரமாகவும் இதைப் பழக்கப்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

அந்த ஒன்று கூடலில், “சுவாரஸ்ய நேரம்” என்றொரு நிகழ்வையும் இணைத்துக் கொள்ளலாம். ஒருவர் தனது பிள்ளைப்

பருவத்தில் நடந்த சுவாரஸ்யமான சம்பவத்தை விபரிப்பதாக இருக்கலாம். ஒருவர் தனது மிகப் பெரிய பயம் அல்லது பலம் பற்றிப் பேசுவதாக அமையலாம். ஒரு அங்கத்தவர் தனது வாழ்வின் “ஊக்க மூட்டியான மனிதர்” பற்றி விபரிக்கலாம். மற்றவர் தான் அவ்வாரம் எழுதிய கவிதை ஒன்றை வாசிக்கலாம். “இந்தக் கணத்தில் வேறு எங்கோ ஓரிடத்தில் இருக்க முடியும் என்றால் எங்கே இருப்பது உங்களுக்கு விருப்பம்?” என்ற கேள்வியை ஒருவர் முன்வைக்க மற்றவர் பதில் கூறலாம். “கடவுளிடத்தில் இந்த நிமிடத்துக்குள் மட்டும் நிறைவேறக் கூடிய ஒரு வரம் கேட்கலாம் என்றால் என்ன கேட்பீர்கள்?” என்று மற்றவர் கேட்க முந்தியவர் விடை கூறலாம். “சுவாரஸ்ய நேரம்” ஒன்றின் ஆக்கம் கற்பனை வளம் மிக்க குடும்பத்தில் மிக அற்புதமாக இருக்கும்.

தம்பதியினர் இருவரும் ஒருவருக்கு முன்னால் மற்றவர் அமர்ந்து “கண் தொடர்பில்” இருத்தல் பயிற்சியை நாள் தோறும் ஐந்து நிமிடம் செய்து வரலாம். நெற்றித் தொடுகையுடன் கூடிய ஆழ்ந்த சுவாசப்பயிற்சியை வாரம் ஒரு முறை செய்யலாம். (கொவிட் 19 தொற்று இருந்தால் வேண்டாமே!)

நெருக்கீட்டைத் தூண்டும் காரணிகளை இனம் கண்டு தவிர்த்து, முடிந்த வரை, இருவரும் சேர்ந்து விடயங்களைச் செய்து செய்யப்படும் காரியங்கள் அனைத்திலும் ஒரு நேர ஒழுங்கையும் தொடர்ச்சியையும் பேணி...

இப்படி வாழும் ஒரு குடும்பத்திலிருந்து விவாகரத்துக் கோரும் எண்ணம் கண நேரந்தானும் வராதே!

வேளை பிறக்கும் என்று நம்பிக்கை கொள்க.

9 வகை

“பிள்ளை சொல்லாத ஒன்றைப் புரிந்து கொள்ளத் தாயால் மட்டுமே முடியும்...” என்பது ஒரு யூதப் பழமொழி. குடும்பம் என்ற கோயிலிலே பிள்ளைகள் முக்கிய பங்கு வகிப்பர் என்பதை எல்லோரும் அறிவோம்.

“ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்கும் தன் மகனைச்
சான்றோன் எனக் கேட்டதாய்”

என்ற குறளைக் கேட்டிராத தமிழ் மொழிப் பேச்சு மேடைகள் இருக்காது. ஆயினும் தன் மகனைச் சான்றானன் என்று பலரும் போற்றுவதைக் கேள்வியுறும் ஒரு தருணத்தை உருவாக்குவதில் வேறு யாரை விடவும் பெற்றோருக்குத் தான் அதிக பங்குண்டு என்பதை எவ்வளவு ஆழமாகச் சிந்தித்திருப்போம் என்று கூற முடியாது. பிள்ளைகளை யார் வளர்க்

கிறார்கள் என்பதைப் பொறுத்துக் குடும்பம் பலவேறு பெயர்களைப் பெறுவதையும் அவற்றின் சாதக, பாதக அம்சங்களையும் இத்நூலில் முன்னரே பார்த்துள்ளோம். பிள்ளைகளை யார் வளர்த்தாலும் “வளர்க்கும் முறை” என்பது மிக மிக முக்கியமானது என்பதே இங்கு சுட்டத்தக்க விடயம். ஒரு குறையும் இல்லாத முழுமையான, மிகச் சரியான பெற்றோரியம் என ஒன்று கிடையாது எனச் சிலர் வாதிடலாம். உண்மைதான்! ஆனாலும் பிள்ளைகள் எவ்வளவு தூரம் போனாலும் பெற்றோரும், வளர்த்தவர்களும் அவர் களின் இயல்புகளாகவும் பண்புகளாகவும் நடத்தை களாகவும் அவர்களுக்குள் இருப்பார்கள் என்பதை எவராலும் மறுக்க முடியாது. ஆகவே பொருத்தமான பிள்ளை வளர்ப்பு முறை பற்றி அறிய வேண்டியது வளர்ப்பவர்களின் கடமையும் பொறுப்புமாகும்.

சாப்பாட்டைக் கொடுத்தால் பிள்ளை வளர்ந்து விடும் என்றும் ரியூசனுக்கு ஒழுங்காக அனுப்பி விட்டால் பிள்ளை படித்து விடும் என்றும் நம்புகிற பெற்றோர் பலர் இந்தத் தசாப்தத்திலும் எம்மைச்சூழ இருப்பதாகப் படுகிறது.

தாவரங்களை வளர்க்கும் போது கூட வெறும் நீரும் பசளையும் போதாது என்பதைத் தேர்ந்த விவசாயிகள் நன்கறிவர். நாய் போன்ற செல்லப் பிராணிகள் வளர்ப்பில் அதைத் தடவிக் கொடுக்கும் போது அது வாலை ஆட்டி முகம் மலர்ந்து சிரிக்கும் என்பதற்கு மேல் “ஆக்ரோஷமுள்ள கடிநாயாக” வராது என்பதைப் பலரும் அவதானித்திருப்போம். தாவர விலங்குகளை விட, மனிதக் குழந்தை அதிக பெறுமானம் கொண்டது தானே!

பிள்ளை வளர்ப்பு முறைகள் பற்றிப் பேசுகிற நூல்கள் சில, அவற்றைச் சர்வாதிகாரப் பெற்றோரியம், வலிமையான ஆளுகைப் பெற்றோரியம், இடம் கொடுக்கும் பெற்றோரியம் என மூன்று பிரிவில் கொண்டு வரும்.

சில நூலாசிரியர்கள் நான்காக வகுத்திருப்பர். ஐந்தாகவும் பிரிக்கலாம். ஏழு வகையாகவும் பார்க்கலாம். செம்மையாகப் பார்த்தால் பெற்றோர் ஒவ்வொருவரும் பிள்ளைகளை வளர்க்கும் முறை தனித்துவமானதாகவும் மற்றவர்களில் இருந்து வேறு பட்டதாகவும் இருக்குமாதலால், அது பல கோடி வகைப்படும் என்றால் அதுவும் சரிதான்!

எப்படி இருந்தாலும் நாலு முக்கிய முறைகளைப் பற்றி அறிவது நிறையவே பயனுள்ளது.

வலிமையான ஆளுகைப் பெற்றோரியம்	உரிமையுடன் கூடிய அதிகாரம்	சர்வாதிகாரப் பெற்றோரியம்
இதமானது, பிள்ளையை ஏற்றுக் கொள்வது		இதமற்றது. பிள்ளையை அப்படியே ஏற்றுக் கொள்ளாதது
இடம் கொடுக்கும் பெற்றோரியம்	உரிமை காட்டாதது	ஈடுபாடற்ற பெற்றோரியம்

மேலே காட்டப்பட்ட சட்டகத்தைக் கவனமாகப் பார்த்தாலே இந்த நாலு வகையில் சிறந்தது எது என்பது தெளிவாகும். ஆம் அது வலிமையான ஆளுகைப் பெற்றோரிய முறை!

இந்த முறையில் பெற்றோர் பிள்ளை உறவில் நிறையக் கவனம் செலுத்தப்படும். பிள்ளை அன்பைப் பெறும். “பிள்ளைகள் தாம் பெற்றோராக வரும் வரை தமது பெற்றோரின் அன்பைப் புரிந்து கொள்ளாமல் போகலாம்” என்று Henry Ward Beecher கூறுவார். வீட்டில் ஒழுங்கான திட்டமிடப்பட்ட தெளிவான விதிகள் கடைப் பிடிக்கப்படும். அந்த விதிகளுக்கான காரணங்களும் பிள்ளைகளுக்கு விளக்கிச் சொல்லப்படும். காலையில் ஐந்து மணிக்கு நித்திரை விட்டெழுதல் அந்த வீட்டில் எல்லோருக்குமான விதி என வைப்போம். (மிகச் சிறிய குழந்தைகளும் மிகு முதியோரும், நோயாளிகளும் விதிவிலக்காகலாம்) சூரியன் உதிக்க ஐந்து நாழிகைக்கு முன் எழுதல் என்பது நாவலர் வகுத்த விதி. எமது உடலில் இயல்பான ஒரு உயிரியற் கடிகாரம் இயங்குகிறது. அது இந்த மனித உயிரி இருளில் உறங்கும் எனவும் சூரிய ஒளி உள்ள பகலில் இயங்கும் எனவும் இயற்கை விதித்த நியதிக்கமையச் செயற்படுவது. (இன்று உலகின் பெரு நகரங்கள் எல்லாவற்றிலும் இரவே வருவதில்லை எனுமளவிற்குச் செயற்கை ஒளி உமிழ்ப் படுவதையும், மிகப் பலருக்கு இரவு வாழ்வு பகல் வாழ்வை விட உற்சாகம் கொடுப்பதாய் அமைவதையும் அந்த உயிரியற் கடிகாரம்

அறியாது பாவம்!) இரவில் எட்டு மணிநேர நித்திரை மனிதருக்கவசியம். (வீச்செல்லை 7 - 9 மணி நேரம்) அதன் படி பார்த்தால் இரவு ஒன்பது மணிக்கு உறங்கினால், காலை ஐந்து மணிக்கு எழுதல் பொருத்தம் என்பதைப் பிள்ளைகளுக்குத் தெளிவாக எடுத்துரைத்த பின் பிள்ளைகள் யாராவது எட்டு மணிக்குப் படுத்து நான்கு மணிக்கு எழுந்து படிக்க விரும்பினால் அனுமதிக்கலாம். ஆனால் பிள்ளை மட்டு மட்டாக ஏழு மணிக்கு விழித்து மிக அவசர அவசரமாகப் புறப்பட்டுப் பாடசாலைக்கு ஓட்டம் பிடிப்பதை அனுமதிக்க வேண்டியதில்லை. அத்தகு நடத்தையிலுள்ள பாதக அம்சங்களையும் கூறலாம். இவ்வாறு வீட்டில் கடைப்பிடிக்கப்படும் ஒவ்வொரு விதிக்கும் விஞ்ஞான பூர்வமான விளக்கத்தைக் கூறும் தகைமையும் பண்பும் உடையோராய் இங்கு பெற்றோர் அமைவர்.

சிறந்த பெற்றோரிய முறையில் பிள்ளையின் உணர்வுகள் நுணுக்கமாகக் கவனிக்கப்படுதல் மற்றோர் இயல்பாகும். பிள்ளை அழுகிறது என்றால், அதற்கான காரணத்தை அறிந்து தீர்க்கப் பார்ப்பது அல்லது தீர்க்க முடியாத காரணம் எனில் பிள்ளைக்கு ஆதரவான வார்த்தைகளைக் கூறுவது இங்கு நடைபெறும். பிள்ளை அழும்போது “அழக்கூடாது” என்று சட்டம் வைக்கும் பெற்றோர் வேறுவகை. பிள்ளையைத் தாமே அடித்து விட்டு, “கண்ணைத் துடைக்கலாம். எழும்பிப் போய் அடுத்த வேலையைச் செய்யலாம். சொன்னது விளங்கேல்லையோ!” என்று அதட்டும் பெற்றோர் அதைவிட மோசமான வகை. “உது சும்மா நீலிக் கண்ணீர்! வெறும் நடிப்பு” என்று கிண்டல் செய்வோர் பிள்ளையின் உணர்வுகளைத் துஷ்பிரயோகம் செய்பவர்கள் “இனி, அழுதால், இன்னொரு அடி விழும்” என்று அச்சுறுத்துபவர்கள் தமது குற்ற உணர்வைப் பிள்ளையின் நடத்தை மாற்றத்தினூடு சமாளிக்கப் பார்ப்பவர்களா? இருக்கலாம்.

ஏன் எப்போதும் பெற்றோர் சொல்வது இறுதி வார்த்தையாக இருக்க வேண்டும்? பிள்ளை சொல்வதைப் பெற்றோர் கேட்டால் என்ன? என்று பிள்ளைகள் நினைக்கலாம். “தகப்பன் சாமி” கதையைப் பிள்ளை பாடசாலையில் படித்திருக்கவும் கூடும். பெற்றோரிடம் வினாத் தொடுக்கும் சூழலமைவு வீட்டில் இருந்தால், பிள்ளை பெற்றோரிடமே இதைக் கேட்கவும் கூடும். “சமூக வாழ்வு என வரும் போது, பிள்ளைக்கு வயது பதினெட்டாகும் வரை, பெரியவர்களே இறுதியில் குடும்பத்திற்குப் பொறுப்பானவர்கள்” என்ற விடை

வலிமையான ஆளுகைப் பெற்றோரியத்தில் பிள்ளைக்குப் புரியும் படி கூறப்படும். பதினெட்டு வயதாகும் போது தனது வாழ்வுக்குத் தானே பொறுப்பெடுக்க வேண்டும் என்பது (எமது கலாசாரத்தில் இந்த வயதெல்லை சற்றே நகரும் பிள்ளாய் என்று பின் நகர்ந்து இருபதுகளின் முற்கூறுவரை போகலாம்) இந்தப் பிள்ளை பெற்றோராகும் போது தனது பிள்ளைக்குத் தானே பொறுப்பாக வேண்டும் என்பதும் (அதனால் தான் பதினாறு, பதினேழு வயதுத் திருமணம் வேண்டாம் என்பது) உணர்த்தப்படும்.

வலிமையான ஆளுகைப் பெற்றோரியத்தில், பிள்ளையின் பொருத்தமான நடத்தைக்குப் பாராட்டும் பரிசும் என்ற நேர் மீள வலியுறுத்தல் முறை தாராளமாகப் பாவிக்கப்படும். பிள்ளையிடம் பொருத்தமற்ற நடத்தை காணப்பட்டாலும் நடத்தை மாற்றக் கொள்கை மூலம் உளவியல் அறிஞர்கள் குறிப்பிடும் வழிகளைப் பாவித்து அந்த நடத்தையில் விரும்பத்தகு மாற்றம் ஏற்படுத்தப்படும். ஆகவே இத்தகைய பெற்றோரிய முறை பயன்படுத்தப்படும் குடும்பங்களில் வளரும் பிள்ளைகளிடம் பிற்காலத்தில் நடத்தை சார் பிரச்சினைகள் மிக அரிதாகவே காணப்படும். தாமே தீர்மானம் எடுப்பதில் இப்பிள்ளைகள் சிறந்து விளங்குவர். பிள்ளைக்கு இதமான, பிள்ளையை அந்தப் பிள்ளையாகவே ஏற்றுக் கொள்கிற, உரிமையுடன் கூடிய உறுதியான அதிகாரம் பேணப்படும் இத்தகைய குடும்பம் கிடைக்கப் பெறும் பிள்ளை அதிர்ஷ்டம் பெற்ற பிள்ளை. பெற்றோர் பிள்ளைக்குக் கொடுக்கக் கூடிய மிகப் பெரிய பரிசான சுயநம்பிக்கை இங்கே கிடைப்பதால், வாழ்வு சந்தோஷமாயும், வெற்றிகரமானதாயும் அமையும்.

இரண்டாவது வகையாகக் குறிப்பிடப்படும் சர்வாதிகாரப் பெற்றோரியத்தில், ஒழுங்கு, ஒழுக்கம், விதிமுறைகள் என்பன கடுமையாக இருக்குமெனினும், பிள்ளைகள் அவற்றுக்குப் பயந்து, பணிந்து நடப்பதைப் பார்க்கலாம். ஏனெனில் அந்த விதிகளை மீறும் சந்தர்ப்பங்களில் பிள்ளை தண்டனை பெறும். பிள்ளைகள் விதிகளைப் பின்பற்றுவது கட்டாயம் என்பதையும் அதற்கு எந்த விதிவிலக்கும் கிடையாது என்பதையும் பெற்றோர் நம்பிச் செயற்படுவர். ஒரு விதி தொடர்பாகவோ, ஒழுங்கு தொடர்பாகவோ அல்லது நடத்தை தொடர்பாகவோ “ஏன்?” என்ற கேள்வி பிள்ளையிடம் எழும்போது, “நான் சொன்னேன் தானே!” என்பதே பதிலாக இருக்கும். விளக்கம் எதுவும் வழங்கப்பட மாட்டாது. பிள்ளைக்கு வேறு அபிப்பிராயம் இருக்கும் விடயங்களில் இரு தரப்பு

விட்டுக் கொடுத்தலோ அல்லது இடையில் ஒரு தீர்வுக்கு வருதலோ ஒரு போதும் நடப்பதில்லை. “பெற்றோர் சொன்னால், பிள்ளை மீற முடியாது” என்பது தவிர வேறு எதுவும் இக் குடும்பங்களில் பிள்ளைக்குத் தெளிவாவதில்லை. பிரச்சினை தீர்த்தல், சவால்களைச் சமாளித்தல், தடைகளைச் தகர்த்தல் போன்ற விடயங்களில் பிள்ளைகள் தொடர்பு படுதலைச் சர்வாதிகாரப் பெற்றோர் ஒரு போதும் விரும்புவதில்லை. பிள்ளையின் கருத்துக்கு எப்போதும் குறைந்த மதிப்பே கிடைக்கும். பிள்ளை ஏதாவது பிழை செய்து விட்டால், அது குறித்து மனம் வருந்தும் நிலையைப் பிள்ளைக்கு நிச்சயம் ஏற்படுத்துவர். இத்தகைய குடும்பத்தில் வளரும் பிள்ளைகள் பிற்கால வாழ்வில் விதிகளைப் பின்பற்றுவார்கள். ஆயினும் எப்போதும் கோபத்துடனும், ஆக்ரோஷத்துடனும் காணப்படுவதுடன் பொய் சொல்வதில் சமர்த்தர்களாயும் இருப்பர். எமது சமூகத்தில் பொதுவாக, “கண்டிப்பான நல்ல வளர்ப்பு” என்ற பெயரைத் தட்டிக் கொள்வது இந்த வகைப் பெற்றோரியமே!

“ஆரம்பத்தில் பிள்ளைகள் தமது பெற்றோரில் அன்பு காட்டுவர். கொஞ்சம் வளரும் போது அவர்களை மதிப்பீடு செய்வர். சிலவேளை அவர்களை மன்னிக்க வேண்டிய சந்தர்ப்பமும் வரும்” என்பார் Oscar Wilde.

மூன்றாவது வகையாகக் கருதக் கூடிய “இடம் கொடுக்கும்” பெற்றோரிய முறையில், பிள்ளையுடன் இதமாக நடந்து கொள்வதும், பிள்ளையை ஏற்றுக் கொள்வதும் இருக்கும். ஆயினும் பெற்றோரின் “உரிமை” அதிகம் துலங்காது. இங்கு, பெற்றோர் விதிகளை அறிமுகம் செய்வதே அருமை. பிள்ளையின் செயற்பாடுகளில் பெருமளவுக்குத் தலையிட மாட்டார்கள். பிள்ளை பிழை செய்தாலும் மன்னித்து விடுவதே பெரும்பாலும் நிகழும். பிள்ளை பணிந்து அல்லது கெஞ்சிக் கேட்பதைத் தாங்கிக் கொள்ள முடியாமல், அதற்காக எதையும் செய்யக் கூடியவர்கள் இவ்வகைப் பெற்றோர். பிள்ளையுடன் பெற்றோர் போலப் பழகுவதை விட நண்பர் போலப் பழகுவது பிரகாசமாகத் தெரியும். வளரும் பருவத்தில் “இவர்கள் நல்ல பெற்றோர்” என்று பிள்ளை நினைக்கக் கூடும். வெளியே அவ்வாறு சொல்லவும் கூடும். ஆயினும் வளர்ந்த பின், கல்வித்துறையிலும் சரி, தொழிற்றுறையிலும் சரி பிரச்சினைகளை அதிகம் சந்திப்பவர்கள் இத்தகு குடும்பத்தில் வளர்ந்த பிள்ளைகளே. தன்னைப் பற்றிய குறைந்த சுய கணிப்புடனும், கவலையுடனும் காணப்படும் இப்பிள்ளைக்கு நடத்தைசார் பிரச்சினை

களும் ஏற்படலாம். இந்த வகைக் குடும்ப வளர்ப்பில் வரும் பிள்ளை உடல் நலக்குறைவு, பல்சார்ந்த நோய்கள் போன்றவற்றையும் அடிக்கடி சந்திக்கலாம்.

நிறைவாக நாம் காணப்போவது ஈடுபாடற்ற பெற்றோரிய முறை. இவ்வகைப் பெற்றோரியம் நடை முறைப்படுத்தப்படும் குடும்பங்களில் பிள்ளையின் செயற்பாடுகள் எதுவும் பெற்றோருக்குத் தெரிவதில்லை. ஆரம்பத்திலிருந்தே பாடசாலைச் செயற்பாடுகள் தொடர்பாக வீட்டில் கலந்துரையாடுவது குறைவாக இருக்கும். பிள்ளையோடு பெற்றோர் செலவிடும் தரமான நேரமும் கம்மியாகவே காணப்படும். இவ்விடயங்களைப் பெற்றோர் வேண்டுமென்று செய்யாமல் இருக்கலாம். உளப்பிரச்சினை உள்ள பெற்றோர், போதைப் பாவனை உள்ளவர்கள், பெற்றோரிய அறிவு சிறிதும் இல்லாதவர்கள், தமது சொந்த வேலைப் பழுவில் மூழ்கியவர்கள், பொருளாதாரச் சிக்கல் உள்ளவர்கள், குடும்ப உறவுப் பிரச்சினைகளால் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் போன்ற குழுவின் பிள்ளை வளர்ப்பில் இம் முறையைப் பாவிப்பது சகஜமாக இருக்கும். பிள்ளையின் பாடசாலை அடைவு மட்டமும், சுயகணிப்பும் பொதுவாகக் குறைவாகவே இருக்கும். இப்பிள்ளைகளுக்கும் எதிர்கால வாழ்வில் நடத்தைசார் பிரச்சினைகள் தோற்றம் காட்டும். வாழ்வு சந்தோஷமற்றதாக அமையும் வாய்ப்பே அதிகம்.

கல்வி அடைவு மட்டத்தில் வெற்றியைக் காட்டுகிற, உயர்ந்த சமூகத்திற்கன்களும், நம்பிக்கையும் கொண்ட பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கும் வல்லமை பெற்ற பிரஜை ஒருவரின் உருவாக்கம் என்பது “நல்ல வளர்ப்பு” என்ற செம்மண்ணில் வேர் கொள்வது.

“நல்லதொரு குடும்பம் பல்கலைக்கழகம்” என்ற வரி சினமாப்பாடலில் வருவதாயினும் அர்த்தம் பொதிந்தது.

பெருமானின் அடியாரின் அடியார்க்கு, அடியார்க்கு, அடியார்க்கு நான் அடியராதல் வேண்டும் என ஆழ்வார் ஒருவர் தம் பாசுரத்தில் கேட்பது போல், எமது சந்ததியில் நாலு ஐந்து பரம்பரைக்கு முன்னரேனும் ஒரு நல்ல பெற்றோர் அமைந்திருந்தால் அது இன்னும் சுவறும். இதனை பிரௌணின் குடும்ப முறைமைக் கொள்கையும் உறுதிப்படுத்தும்.

கோகிலா மகேந்திரன் ஆய்வறிவு ரீதியாக அக வயமான யதார்த்தப் படைப்புகளைப் படைக்கிறார். அவருடைய கதைகளில் கருத்தும் கலையும் கல்யாணம் செய்துகொள்கின்றன. படைப்புகளில் சமூக யதார்த்தமும் உளவியல் யதார்த்தமும் இணைகின்றன. எளிமையும் வாய்மையும் அவருடைய எழுத்துக்குக் கௌரவமளிக்கின்றன.

கே .எஸ் .சிவகுமாரன்

22.2.1987

10 கருப்பை உயிர்

“அப்பன் நீ” “அம்மை நீ” என்று நாவுக்கரசர் பாடும் போது, பெற்றோரைக் கடவுளின் ஸ்தானத்திற்கு உயர்த்தி விடுகிறார். உண்மையில் பெற்றோர் அவ்வளவு உயர்வான நிலையில் இருந்து தமது பிள்ளைகளை வளர்க்க வேண்டும். கடினந்தான். ஆயினும் முயலுதல் வேண்டும்.

தாயும் தந்தையும் தமது சொந்த எண்ணங்களையும் உணர்வுகளையும் ஆழமாக அறிதல், தாம் ஏன் அப்படி உணருகிறோம் எனப்பிரிந்து கொள்ளல், தமது நடத்தையில் உள்ள ஆரோக்கியமற்ற விடயங்களை அடையாளம் காணுதல், கடினமான உணர்வுகளைக் கையாளுவதில் ஆரோக்கிய வழி முறைகளைக் கடைப்பிடித்தல் போன்ற விடயங்கள் பெற்றோர் என்ற வகி பங்கில் முக்கியமானவையாகும். அவர்கள் தம்மைச் சரியாக அறிவதோடு இவ்வுலகில் தமது

இடம் என்ன என்பதையும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். தம்மைப் பற்றிய கடினமான உண்மைகளையும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

முத்து முத்துப் பாப்பா கருவில் உருவான அந்த நாள் முதலே பிள்ளையுடனான ஒவ்வொரு இடைத் தொடர்பும் தொடர்பாடலும் முக்கியமானவையாகும் என்பதைப் பெற்றோர் மனதில் இருத்த வேண்டும்.

கருப்பையில் தன்னை உட்பதித்துக் கொண்டு வளரத் தொடங்கும் மூலவுருவுக்கு ஒன்றும் தெரியாது என்றே நாம் நம்பியிருக்கிறோம். அதனிடம் “சுயம்” என்ற எண்ணக்கரு உருவாவதில்லை என்பதும், அதற்குத் தர்க்க ரீதியாகச் சிந்திக்கத் தெரியாது என்பதும் உண்மைதான். ஆயினும் இப்பூவுலகில் வாழ்வதற்கான ஆயத்தங்களும், இயல்பாக்கங்களும் கருப்பையிலேயே உருக்கொள்ளத் தொடங்கி விடுகின்றன. உடல் கலங்கள், உறுப்புக்கள், தொகுதிகள், மெது மெதுவாக வளர்ந்து வரும் வேளையில் புலன்கள் செயற்படத் தொடங்கிப் புலன் உணர்வுகள் வந்து விடுகின்றன.

கேட்டல் என்ற புலன் உணர்வை எடுத்துக் கொண்டால், பதினெட்டு வார வளர்ச்சியிலேயே (நாலரை மாதம்) மூலவுரு, சத்தங்களைக் கேட்கத் தொடங்கும் திறனைப் பெற்றுவிடும். இருபத்தைந்து வாரமாகும் போது, கேட்பதோடு மட்டும் நின்றுவிடாமல், கருப்பையில் கேட்கும் சத்தங்களுக்கு மறுதாக்கமும் காட்டும். தாயின் இதயத் துடிப்பு, தாயின் சுவாசத் தொகுதியினுள் காற்று உட்சென்று வெளிவரும் ஓசை, குருதி ஓடும் லயம் பொருந்திய இசை, வயிறு போடும் திடீர்ச் சத்தங்கள் போன்ற உடற்தொழிலியல் சார் ஒலிகள் பிள்ளைக்கு நன்கு கேட்கும். தாயின் உடலுக்கு வெளியே கேட்கும் சத்தங்களைப் பொறுத்தவரை அவை மற்றவர்களுக்குக் கேட்கும் உரப்பில் பாதி அளவு தணிந்து பிள்ளைக்குக் கேட்கும். ஓரளவு மூடப்பட்ட அறையினுள்ளே இருப்பதால்! தாயின் குரல் கேட்கும் போது மூலவுருவின் இதயத்துடிப்பு வேகம் மாறுபடுவதிலிருந்து அதற்கு அந்த ஒலி துல்லியமாகக் கேட்கிறது என ஆய்வாளர்கள் நிரூபித்துள்ளனர்.

“தாயும் ஆனவள் துர்க்கா” என்றும் “அம்மையானவள் துர்க்கா” என்றும் துர்க்கை அடியார்கள் ஸ்ரீ துர்க்கா ராகுகால அஷ்டகத்தில் பாடுவார்கள். ஒரு பிள்ளைக்குத் தனது அன்னையின் குரலிலும் துர்க்கையின் கனிவும், கருணையும், உறுதியும் தெரியும். தாய் மகிழ்வாகவும், அமைதியாகவும் இருக்கும் போது சுரக்கப்படும்

ஓமோன்களினால் மூலவுரு ஓர் அமைதியான அகச்சூழலில் வாழும் நிலை ஏற்படுகிறது. இதற்கு மறுதலையாகத் தாய் பதற்றத்துடனும் பதகளிப்புடனும் காணப்பட்டால், அப்போது சுரக்கப்படும் ஓமோன்களும் நரம்பிணைப்புப் பதார்த்தங்களும் அதன் உடல் விருத்தியையும் மூளை விருத்தியையும் பாதிக்கின்றன. ஆகவே, குறிப்பாகக் கர்ப்ப காலத்தின், பின் மூன்று மாத காலப் பகுதியில் தாயின் குரல் இனிமையாக, மென்மையாக, தெளிவாக, உறுதியாக வெளிப்படுவதை நிச்சயப்படுத்திக் கொள்வது முக்கியமான பெற்றோர் கடமையாகிறது.

அக்காலப் பகுதியில் தாயானவள் மெல்லிசையை, அதிலும் குறிப்பாக ஒரு குறிப்பிட்ட பாடலைக் குறித்த நேர ஒழுங்கில் கேட்டு வருவாளாயின் அந்தப் பாடல் பிள்ளைக்குக் கருவிலேயே பரிசயமான பாடல் ஆகிவிடும். குழந்தை பிறந்த பின் அப்பாடல் ஒலிக்கும் தருணங்கள் பிள்ளையைச் சாந்தப்படுத்தும் நேரங்களாக அமையும். அதே போல, வீட்டில் கேட்கும் தந்தையின் குரல், அம்மம்மாவின் குரல், தூரத்தே ஒலிக்கும் கோயில் மணி ஓசை போன்றவையும் பழக்கப்பட்டுப் பின்னர் நல்விளைவுகளைத் தரலாம். எதிர் மாறாகக் கர்ப்பிணித்தாய் கேட்கும் கடிகார அலார ஒலி அல்லது தொலைபேசி அலறல் ஒலி, கதவு அல்லது யன்னல் திடீரென அடிக்கும் சத்தம், இரும்புச் சட்டி படாரெனக் கீழே விழும் ஒலி, வெடியோசை, ஷெல் வெடிக்கும் பயங்கரம் போன்ற அச்சம் தரும் ஓசைகள் பிள்ளைக்கு நிச்சயம் தீங்கு பயக்கும்.

எமது பண்பாட்டில், எமக்கு முந்திய சந்ததியினர் தாம் வாழ்ந்த சகாப்தத்தில், தாய்மையுற்றிருக்கும் பெண்கள் நாள்தோறும் கோயிலுக்குச் சென்று, பூஜை பார்த்துப் புராணப் படிப்புக் கேட்க வேண்டும் என்று சொல்வார்கள். பூஜையின் போது தாயின் மனமும் அமைதி பெறும். அங்கு கேட்கும் நாதஸ்வர இசை போன்றவை பிள்ளைக்குப் பழக்கப்படும். புராணப்படிப்பு நடை பெறும் போது, புராணம் வாசிப்பவரும் பயன் சொல்லுபவரும் ஒரே இராகத்தில் ஒரே சீராகப் பாடிச் செல்வார்கள். இராகங்கள் இடையிடை மாறினாலும் குரலில் உணர்வுக் கொந்தளிப்புகள் இருப்பதில்லை என்பது புராணப்படிப்பின் பண்பு. புராணக் கதையில் முருகப் பெருமான் சூரனை வதம் செய்யும் காட்சி என்றாலும் படிப்பவர்களின் குரலில் வன்மமோ, ஆக்கிரோஷமோ சூடு பிடிப்பதில்லை. இத்தகு ஒலிகள் இவர்களுக்கு மிகப் பொருத்தானவை. பிள்ளை பூவுலகில் கால் பதித்த பின், தனக்குப் பரிசயமான இவ்வொலிகள் கேட்டால் சிரிக்கும்.

மகிழும். அமைதியடையும்!

சம காலத்தில் தொலைக்காட்சியில் வரும் தொடர் நாடகங்கள், சினமாக்கள் போன்றவை பார்வையாளரின் உணர்வுகளைக் கடுமையாகத் தூண்டக் கூடியவை. அவை கர்ப்பவதிகள் பொழுது போக்க எந்த வகையிலும் உகந்தவையில்லை என்றாகின்றன.

பிள்ளை வயிற்றில் சுமக்கும் தாயின் வயிற்றை மீது பிரகாசமான சூரிய ஒளி விழுகிற போதும் பிள்ளையின் இதயத் துடிப்பு வேகம் மாற்றமடைதல் அவதானிக் கப்பட்டது. தாயின் கருவறை ஒப்பீட்டளவில் இருட்டாகவே இருக்குமாயினும் காலை வெயில் வயிற்றில் படுமாறு தாய் நடப்பது நல்லது தான். கை கால்களை நீட்டி மடக்கும் பயிற்சிகள் சில செய்வதும் நல்லது தான்.

பிள்ளையைக் கருப்பையில் சுமக்கும் காலப் பகுதியில் தாயின் உணவு எப்படி அமைய வேண்டும் என்பது பற்றி மருத்துவ நிபுணர்கள் விரிவாகவே எடுத்துச் சொல்வார்கள். தாய் உண்ணும் உணவின் மணம், தாயின் உடல் மணம் போன்றவை அமினியனுக்குரிய திரவம் ஊடாக மூலவுருவைச் சென்றடைய, அது அவ்வாசனைகளை நுகரும் என்பதால், நல்ல வாசனையுள்ள உணவுகளையே உண்பது உகந்தது. தாயின் உடல் வாசனை பிள்ளைக்கு முதலே தெரியும் என்பதால் தான், பிறந்த பின் தாயின் முலையை இனம் கண்டு பால் அருந்த வசதியாக அமைகிறது. ஆகவே தாய் பிள்ளைக்குப் பாலூட்டு முன்னர் மார்பகங்களைச் சவர்க்காரமிட்டுக் கழுவல், கிறீம், நறுமணத்தைலம் போன்றவற்றைப் பூசுதல் ஆகிய நடவடிக்கைகள் தவிர்க்கப்பட வேண்டும். இயற்கையாக இருப்பதே எப்போதும் ஆரோக்கிய வளர்ச்சிக்கு உகந்தது.

சுவைப்பலனும் அதைப் போலவே அமினியனுக்குரிய திவரத்தினூடு கடத்தப்படுகிறது. நாலுமாத வளர்ச்சிப் பருவத்திலேயே இனிப்பு, உப்பு, கசப்பு, புளிப்பு ஆகிய சுவை வேறுபாடுகளைப் பிள்ளையால் உணர முடியும். ஆகையால் தாய் சுவை நிறைந்த உணவு வகைகளைச் சந்தோஷமாக உண்டு வருவது பயன்மிக்கதாகவே அமையும். கர்ப்பமாயிருக்கும் பெண்ணுக்காக உறவினர்கள் நாளொரு வகை உணவு செய்து கொண்டு வந்து கொடுக்கும் எமது கலாசாரம் எங்கே போனது என்று தெரியாமல் மறைந்து விட எல்லோரும் சுய நலம் மிக்க பணப்பேய்களாக மாறி வருகிறோம்.

தோல் தொடர்பான புலன் உணர்வுகளில் தொடுகை

முக்கியமானது. “தொட்டால் பூ மலரும். தொடாமல் நான் மலர்ந்தேன்” என்று பழைய சினமாவில் கதாநாயகி பாடுவாள். தொட்டால் மூலவுருவும் மலரும். சந்தோஷிக்கும். எட்டு வார வளர்ச்சியிலேயே அதன் சொண்டு, மூக்கு ஆகிய இடங்களில் தொடுகை உணர்வை இனம் காண முடியும் என்பதிலிருந்து இந்தப் புலன் உணர்வு நேர காலத்தோடு தோன்றி விடுகிறது என்பது புலனாகிறது. பன்னிரண்டு வாரமளவில் உள்ளங்கை, உள்ளங்கால் போன்ற பகுதிகளில் இவ்வுணர்வு அவதானிக்கப்பட்டு ஏறத்தாழப் பதினேழு வாரமாகும் போது வயிற்றறை போன்ற இதர இடங்களிலும் உருவாகிவிடும். கருவில் வளரும் குழந்தைக்கும் தாய்க்கு மான மிக நெருக்கமான உணர்வுப் பிணைப்பு “தொடுகை” மூலம் ஏற்படுத்தப்படுகிறது என்பதை அவதானித்த விஞ்ஞானிகள் “ஹாப்டோனோமி” (haptonomy) என்ற விசேட செய்முறை மூலம் அத் தொடர்பை இன்னும் இறுக்க மடையச் செய்யும் வழி முறைகள் பற்றிப் பேசுகிறார்கள். தாய் தன் வயிற்றறையை இதமாகத் தடவி விடும் போது, அச்செயற்பாட்டைப் பிள்ளை உணருகிறது. தாய் தானே அதை நாள் தோறும் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் செய்து வரலாம். கணவரும் தடவி விடலாம். அப்போது கணவன், மனைவி உறவும் நெருங்கும். தாயின் தாயார் போன்ற முதியவர்களும் செய்யலாம். கூட்டுக் குடும்பப் பிணைப்பு இறுகும். நாய் போன்ற வீட்டு வளர்ப்புப் பிராணிகள் கூட நெற்றியில் தடவி விடுதலை எவ்வளவு விரும்பும், மகிழும், சிரிக்கும் என்பதை அவற்றைக் கவனிப்பவர்கள் அறிவர்.

தொடுகையை உணரும் பிள்ளை தனது உள்ளங்கையின் தொடுகை உணர்வைப்பாவித்துத் தனது கரத்தை நீவிவிடுதல், கொப்பூழ் நாணைப் பற்றிக் கொள்ளுதல் போன்ற விளையாட்டுக் களைப் செய்து பார்க்கும். பெருங் கூத்துத்தான்! “மானிட ஆக்கை வடிவுதிருக்கூத்தே” என்பார்திருமூலர்.

முப்பது வார வளர்ச்சியில் “நோ” உணர்வை இனம் காணும் பிள்ளை, கிட்டத்தட்ட ஏழரை மாதம் ஆகும் போது வெப்பம், குளிர், அழுக்கம் என்று சகல தோல் உணர்வுகளையும் அடையாளம் காண அறிந்து விடும்.

எமது கலாசாரத்தில் கர்ப்பிணிகளைப் செய்ய வேண்டாம் என்று தடுக்கும் ஒரு விடயமாக இருந்தது, “தேர்த்திருவிழாவிற்குச் செல்லுதல்”. கொரோனாப் பரவல் காலத்தில் முழு உலகிலும் மருத்துவர் களால் சொல்லப் பட்ட அறிவுரைகள் எமக்குத் தெரியும்.

“கூட்ட மான இடங்களுக்குச் செல்ல வேண்டாம்” என்பதே அது. மக்கள் ஓரிடத்தில் கூடுவதைத் தவிர்க்க, ஊரடங்குச் சட்டம் முதல் போக்குவரத்துத் தடை வரை பல வேறு நாடுகளிலும் பல வேறு உத்திகள் பயன்பட்டன. “இத்தனை பேருக்கு மேல் ஓரிடத்தில் ஒன்று கூடக் கூடாது” என்ற விதி பல நாடுகளிலும் அமுலில் இருந்தது. மக்கள் நெரிசலாக, கூட்டமாக நிற்கும் இடங்களில் காற்று மூலம் பரவக் கூடிய வைரஸ் தொற்று எளிதில் பரவ வாய்ப்பு உள்ளது என்பதே இதன் பின்னணியிலுள்ள விஞ்ஞான உண்மை.

கர்ப்பிணிகளும் நுண்ணங்கித் தொற்றுகளுக்கு உள்ளாகா திருத்தல் மிக முக்கியம் என்பதைக் கருத்தில் கொண்டிருக்கலாம் எம் முன்னோர்கள். கல்வி அறிவு பெற்ற மக்கள் புரிந்து கொள்ளும் வகையிலோ அல்லது ஏற்றுக் கொள்ளும் வகையிலோ அவர்கள் சொன்ன காரணங்கள் அமையாதிருக்கலாம். ஆனாலும் தவிர்க்கச் சொன்ன விடயம் சரியானதே. கோயில்களில் பொதுவாக ஏனைய திருவிழாக்களை விடவும் தேர்த்திருவிழாவில் மிக அதிக கூட்டம் பல வேறு ஊர்களிலுமிருந்து வந்து குவிவது நாமறிந்ததே.

ஜேர்மன் சின்னமுத்து, பொக்கிளிப்பான் போன்ற வைரஸ் தொற்றுக்கள் வருவது மூலவுருவில் கடும் தாக்கங்களை ஏற்படுத்த லாம் என்பதை மருத்துவர்கள் அறிவுறுத்துவார்கள். பெற்றோர் தமது கருவில் இருக்கும் குழந்தைக்காகச் செய்யவேண்டியதைச் செய்து, தவிர்க்க வேண்டியதைத் தவிர்க்கும் போது நல்ல பெற்றோரியமும் ஆரோக்கியமாகக் கருக் கொள்கிறது. கர்ப்ப காலத் தாய்மாருக்காக எழுதப்பட்ட நூல்கள் தமிழிலும் உள்ளன. அவற்றைப் பெற்றோர் வாசிப்பது கட்டாயம்!

மேற் பூச்சுகள் மட்டும் அழகாய் இருந்து பயனில்லை. ஆழமான பெற்றோரிய வேர்கள் இடப்பட வேண்டும். இத்தகு கவனமுள்ள தாய் மரணிக்கும் போது பிள்ளை,

“எனக்குத் தாய் ஆகினாள் என்னை ஈங்கிட்டுத்
தனக்குத் தாய் நாடியே சென்றாள்”

என்று இரங்கி அழும். அது அர்த்தமுள்ள அழகையாக இருக்கும். அத்தகைய தாயின் இழப்புப் பேரிழப்புத்தான் ஒரு பிள்ளைக்கு!

அறிவுக்கு ஆயிரம் கண்கள்

உறவுக்கு ஒன்றே ஒன்று!

அது பெற்றோரிய அன்பு!

II தொடர்

“கருணையாலிந்தக் கடலுலகம் காக்கும் வருணனே” என்று ஒளவைக்கிழவி பாடுகின்ற போது, உயிரற்ற வருணதேவனுக்குக் கடல் சூழந்த இந்தப் பேருலகைக் காக்கின்ற அளவுக்குத் தயை இருக்கிறது என்று கற்பனை செய்கிறார்.

உயிர்களிலே முதல் நிலையில் வைத்துப் பார்க்கப்படுகிற மனிதப் பெற்றோர்களைப் பொறுத்த வரையில், பிள்ளை பிறக்கு முதலே அதன் மீதான அன்பு ஆரம்பமாகின்றதெனினும், பிறந்தபின் அவர்கள் காட்டக் கூடிய அன்பு வேறு பல பரிமாணங்களைப் பெறுகிறது.

அன்பு என்றால் என்ன?

“இதென்ன கேள்வி?” எல்லோருக்கும் தெரியுமே என்கிறீர்களா?

“அன்பு” என்பது மிக அதிகம் பாவிக்கப்படுகின்ற ஒரு சொல், எல்லாரும் எதிர் பார்க்கின்ற ஒரு விடயம், அதிகளவு நன்மையையும், அதிகளவு சிக்கலையும் உருவாக்குகின்ற ஒரு விடயம் என்பதெல்லாம் உண்மையாயினும், அன்புக்கான வரை விலக்கணம் மிகக் கடினமானது. அன்பைப் பற்றிச் சரியாக விளங்கிக் கொள்வதும் கடினந்தான்.

பருமட்டாகச் சொல்வதாக இருந்தால், அன்பு என்பது அடிப்படையில் வீரியமிக்க நேர் உணர்வு. ஒரு விடயம், பொருள் அல்லது உயிர் மீதான பெரு விருப்பையும், பாரிய மகிழ்வையும் கொண்டு வரக் கூடியது. அது யார் மீது, அல்லது எதன் மீது, எப்போது, எப்படி எங்கே காட்டப்படுகிறது போன்ற பல வேறு விடயமாற்றங்களால் பாசம், காதல், பக்தி, நேசம், ஆசை, தயை என்று பல்வேறு நாமங்களைப் பெறுவது. இச்சொற்கள் முற்றிலும் வெவ்வேறு அர்த்தங்களைக் கொண்டும் வரும். பல சமயங்களில் ஒரே பொருள் தருவதாயும் இருக்கும். பல சந்தர்ப்பங்களில் தெளிவின்றி இருக்குமாயினும் கூடப் பிள்ளை மீது பெற்றோர் அன்பு காட்டுவது மிக மிக முக்கியம்.

பிறந்தவுடன் தாயார் குழந்தையை இரு கைகளாலும் தூக்கி அணைத்துக் கொள்ளுதலும் பாலாட்டுதலும் அன்பின் வெளிப்பாடு என்பதில் ஐயமில்லை. அந்த வயதில், அது ஆண்குழந்தையோ, பெண்குழந்தையோ, தந்தையும், ஏனைய குடும்ப அங்கத்தவர்களும் அணைத்துக் கொள்வதும் கூட அன்பு தான். அந்தப்பட்டுக் கரும்பினைத் தொட்டுக் கொள்வது பிள்ளைக்கு மிக ஆரோக்கியமானது. தான் புதிதாகத் தரிசிக்கும் இந்த உலகில் பாதுகாப்பு உணர்வைத் தருவது. அதே சமயத்தில் கட்டிளமைப் பருவத்துப் பெண் பிள்ளையைத் தந்தையோ வேறு ஆண் உறவினர்களோ அணைத்து முத்தம் கொடுப்பது பொருத்தமற்றது. அச்செயல் சட்டரீதியாகக் குற்றமானது என இன்று மேற்கு நாடுகள் பல வரையறை செய்துள்ளன என்பது எம்மில் பலருக்குத் தெரியாதிருக்கலாம். எமது கலாசாரத்தில் பொதுவாகவே பருவ வயதுப் பெண்பிள்ளைகளை ஆண்கள் யாரும் தொடாது இருக்கும் வழக்கம் மிக நீண்ட காலமாக இருந்து வந்த மிகப் பாதுகாப்பான ஆரோக்கியமான ஒன்று. பெற்றோர் அன்பு காட்ட வேண்டிய முறை கூட வயதோடும் வளர்ச்சி விருத்தியோடும் மாற்றமடைகிறது என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

இன்று பெற்றோர் தமது பிள்ளைகளுக்காக ஏராளமான பணத்தை விட்டுச் செல்ல வேண்டும் என்று நினைக்கிற அளவுக்கு

அவர்களுடன் அன்பை விட்டுச் செல்ல வேண்டும் என்று நினைப்பதாகத் தெரியவில்லை. தமிழ் மொழியின் நீண்ட காலப் பிரயோகத்தைப் பார்த்தால் ஒரு விடயம் தெளிவாகப் புரியும். தமக்கு மிகப் பிடித்த மானவர்களை அன்பே, உயிரே, அமுதே, அருங்கனியே, கண்ணே என்று அழைக்கும் வழக்கு எமது மொழியில் இருக்கிறது. அமுதம் பாற்கடலைக் கடையும் போது வரும் என நம்பிய அரும்பொருள். அருங்கனி என்பது ஒளவையோடு தொடர்புடைய நெல்லிக்கனி போன்ற ஒன்று என வைத்தால் ஆயுளை அதிகரிப்பது. அன்பு இவற்றுக்குச் சமமானது. உயிருக்கு நிகரானது. யாரும் தமது காதலுக்குரியவர்களைப் பொருளே, பணமே, காசே என்று அழைப்பதில்லை. செல்லமே என்று விழிக்கும் பழக்கப் இருக்கிறது என்பீர்கள். செல்வம் எனப் பொதுவில் கூறப்படுவது பதினாறு செல்வங்களின் மொத்தம். தனியே பொருட் செல்வம் மட்டும் இல்லை. அப்படியெனின் அதுவும் உயர்வானது தான்.

அன்போடு வாழப்படும் வாழ்க்கை ஒரு போதும் சலித்துப் போவதில்லை என்பதால் எமது இலக்கியங்களிலும், காவியங்களிலும், சமயங்களிலும் அன்பைப் பற்றி மிக அதிகளவு பேசப் பட்டுள்ளது.

“அன்பின் வழியது உயிர் நிலை” என்பார் வள்ளுவர். “அன்பினில் விழைந்த ஆரமுதே” என்று மணிவாசகப் பெருமான் இறைவனை விழித்தார். “அன்பு தான் வாழ்வு. அன்பு தான் வாழ்வின் ஒரே ஒரு சட்டம்” என்றார் விவேகானந்தர். உலகில் எத்தனை மொழிகள் உள்ளனவோ அத்தனையும் அன்பைப் பற்றி உயர்வாகப் பேசியே உள்ளன. ஷேக்ஸ்பியர் என்ற மிகப் பெரும் புகழ் பெற்ற நாடகாசிரியர் அன்பைப் பற்றி இவ்வாறு சொன்னார்.

“Love alters not with his
brief hours and weeks
but bears it out even to
the edge of doom”

ஆம்! அன்பு இறப்பு வரை, இறுதி அழிவு காலம் வரை தொடர்ந்து வரும்! தாகூர் என்ற பெருங்கவிஞரின் கருத்துப்படி “அன்பின் முடிவு இன்ப துன்பமல்ல. அன்பின் முடிவு அன்பேதான்!”

பிறந்தவுடன் குழந்தை பேசாது. அதன் மொழி அழுகை மட்டுமே! ஆயினும் அன்புடைய அம்மாவுக்கு வெவ்வேறு வகையான அதன் அழுகையின் அர்த்தங்கள் புரியும். எது பசியால் வரும் அழுகை, எது சிறுநீர் கழித்து விட்டதைக் கூறும் அழுகை, எது நித்திரை வருவதைச் சுட்டும் அழுகை, எது “அம்மா எனக்கு நுளம்பு

கடிக்குது” என எச்சரிக்கும் அழகை, எது “அம்மா என்னைத் தூக்குங்கள்” எனக் கோரும் அழகை என அவற்றின் வேறுபாட்டைப் புரிந்து கொள்ளும் அம்மா குறித்த தேவையைக் குறித்த நேரத்தில் பூர்த்தி செய்து தன் அன்பை உறுதிப்படுத்துவார்.

பிள்ளையோடு நிறையவே பேசுவார். “ஓ.. பசிக்குதா? இந்தா அம்மா வந்திட்டனே” என்று உரத்தே கூறுவார். பிள்ளைக்காக நிறையவே பாடல்களைப் பாடிக் காட்டுவார். உனக்காக நான் தொட்டிலில் பட்டுத்துகிலுடன் அன்னச் சிறகினை இட்ட வைத்தேனே என்று கற்பனை கலந்து கூறிச் சந்தோசப்படுவார். பிள்ளை காலையில் நித்திரை விழித்தவுடன் கையைக் காலை அசைத்து விளையாடும் இரண்டு மாத வளர்ச்சியின் போது “ஓ... விளையாடுறீங்களா?... ”

“அம்மா நான் விளையாடப் போறேன் - கையில் அன்புடன் பட்சணம் தந்தனுப் பென்னை

சும்மா நான் உட்கார மாட்டேன்...” என்று பாடிச் சிரித்து மகிழ்வார். பிள்ளை போடும் எந்த ஒரு சத்தத்திற்கும் மகிழ்வான எதிர்வினையாற்றுவார். கொஞ்சம் வளர வளரப் பிள்ளையின் செயல்கள் மொழி ஆகிய வற்றுக்குப் பொருத்தமான பாராட்டு அல்லது ஊக்கு விப்புக் கொடுப்பார்.

“பிள்ளையை வேலைக்காரியிடம் ஒப்படைத் தாயிற்று. இனி மாலையில் பார்க்கலாம்...” என்று செயற்படும் அம்மாவிடம் பிள்ளை அன்பைப் பெறுவது அருமை. பிள்ளையை இன்னொருவரிடம் கொடுக்க வேண்டி நேரும் போது அது அப்பாவாக, அம்மம்மாவாக, அப்பம்மாவாக, பெரியம்மாவாக, சின்னம்மாவாக இருந்தால் நல்லது. பிள்ளை ஏறத்தாழ ஒரு வயதில் நடக்கத் தொடங்கியதும் அன்புள்ள பெற்றோர் முதலில் வீட்டுக்குள்ளும், பின்னர் வளவிலும், அதன் பின்னர் வீட்டுக்கு வெளியிலும் தெருவிலும் பிள்ளையோடு சேர்ந்து சுற்றிப்பார்த்து, சூழலை அவதானித்து விடயங் கள் பலவற்றைப் பற்றியும் பேசுவர்.

“இது மல்லிகைப்பூ” என்பதிலிருந்து “இது மாங்கன்று” என்பது வரை வளவில் தொடங்கும் கதை, “அது ஆகாயம். நீல நிறம்” என்று வெளியில் விரியும். வயது கூடக்கூட வசனங்கள் பெரிதாகவும் ஆழமாகவும் வரலாம். பிள்ளைக்கு நாலு, ஐந்து வயதாகும் போது, “பச்சை மணிக்கிளியே!” என்றுபாரதி பாடிய கிளி உது தான். “பறந்திட்டுது...” என்று கூறக்கூடிய அம்மா, பாரதியின் அப் பாடலைக் காம்போதியில் பாடிக் காட்டுவாராயின் பிள்ளை

அதிர்ஷ்டம் செய்தது எனலாம். “பாரதியா? யார் அது?” என்று பிள்ளை கேட்கும். “அவன் பெருங் கவிஞன்” என்பதோடு நிறுத்தலாம். பிள்ளை ஒரு காலத்தில் பாரதியை முழுதாகப் படித்து ரசிக்கும். இந்தச் செயல் பெரும் அன்புச் செயல்தான்.

வீட்டில் கூட்டுக் குடும்பம் அமையுமாயின், வீட்டில் உள்ள அனைத்து அங்கத்தவர்களுடனும் பிள்ளை நிறையவே பேசுவதைப் பெற்றோர் ஊக்குவிப்பர். மெல்ல மெல்ல வீட்டு அங்கத்தவர் தவிர்ந்த மற்றவர்களுடனும் பிள்ளை உரையாட வழி காட்டலாம்.

“வீட்டுக்கு வேறு யாரும் வந்தால், அறைக்குள் போய்விட வேண்டும்” போன்ற கட்டுப்பாடுகள் பிள்ளையின் நேரான விருத்திக்கு ஊறு விளைவிப்பவை. “மதுப் பாவனையாளர்களும், போதைப் பாவனையாளர்களும் பிள்ளையைத் துஷ்பிரயோகம் செய்யக் கூடியவர்களும்” வீட்டுக்கு வராமல் இருப்பதைக் கவனிப்பது பெற்றோரின் கடமை என்பது வேறு விடயம்.

பெற்றோர் வீட்டுப் பணிகளை ஆற்றும்போது, சிறு பிள்ளைகள் தாம் அதைப் போலச் செய்ய முனைவர். “ஆ... ஆ... ஐயையோ... வேண்டாம்” என நிறுத்த வேண்டாம். வயதுக்குப் பொருத்தமான முறையில், ஆபத்தற்ற முறையில் பிள்ளை அப்பணிகளை ஆற்றவும், பெரியவர்களுக்கு உதவவும் ஊக்கப்படுத்தலாம். அந்தச் செயலுக்கான படிமுறைகளை மெல்ல மெல்லக் கற்றுத் தரலாம்.

பெற்றோரே பிள்ளையின் “இணைப்பு உருவங்கள்” (வெளி உலகுடன்) என்று இணைத்தல் கொள்கை பேசும். வீட்டின் செயற்பாடுகள், அங்கத்தவர் நடத்தைகள், உறவுகளின் வகிப்புகள் போன்றவற்றில் தெளிவான எல்லைகளை வரையறை செய்து பிள்ளைக்குத் தெரியப்படுத்துவதும் அன்பின் வெளிப்பாடுதான்.

பிள்ளை மிக விரும்பும் ஒரு செயற்பாட்டுக்கு அல்லது பொருளுக்கு, “இல்லை” என்று கூற வேண்டிய சந்தர்ப்பங்கள் பல வரலாம். “இல்லை” என்று கூறி விட்டால், “அன்பு இல்லை” என்பது அர்த்தமில்லை. பிள்ளை கேட்பதெல்லாவற்றையும் வாங்கிக் கொடுப்பதும், விரும்பிய எல்லாவற்றையும் செய்வதுமே “அன்பு, என்று பல பெற்றோர் கருதுகிறார்கள். “இல்லை” என்று கூறநேரும் போது, அதற்கான தெளிவான விளக்கத்தைக் கூறுவதுடன், மாற்றீடுகளை முன்வைக்கலாம். பெற்றோர் தமது விருப்பத்தையும் கூறலாம். “மிக்ஸர் பக்கற் வாங்கித் தாங்கோ, பாடசாலை இடைவேளையில் சாப்பிட” என்று பிள்ளை கேட்டால் அதை உண்பதால் வரக்கூடிய தீங்குகளை விரிவாக எடுத்துக்கூறி அம்மா

செய்து தரும் மோதகம் அல்லது வடை சாப்பிடலாம் என்று மாற்று வழி கூறி, வீட்டில் செய்து கொடுப்பதை உறுதிப் படுத்துவது நல்லது.

பிள்ளைக்குக் கட்டாயம் வழங்க வேண்டிய உணவு, உடை, விளையாட்டு போன்றவற்றில் பிள்ளைக்கு ஓரளவுக்காவது தெரிவு செய்யும் உரிமையை வழங்க வேண்டும். இன்று இரவு இடியப்பமா, பிட்டா என்று “சுயமுடிவு” எடுத்து அம்மாவுக்கு அறிவிக்கப் பிள்ளையை அனுமதிக்கலாம். உறவினர் வீட்டுக்குச் செல்லும் போது அணிவதற்கும் பெற்றோர் தெரிவு செய்த மூன்று உடைகளில் விரும்பிய ஒன்றை அணியப் பிள்ளைக்கு உரிமை வழங்கலாம்.

அன்பு நிறைந்த பெற்றோர் பிள்ளை உறவு தனித்துவமான முக்கியம் பெறுவது. பிள்ளையின் எதிர்கால உணர்வுப் பாதுகாப்பு, உளநலம், பண்புகள், ஆளுமை, விருத்திப்படிசுள், சந்தோஷம், வெற்றிகரமான வாழ்வுக்கான நிகழ்த்தகவு ஆகியவற்றுக்கும் பெற்றோர் அன்புக்கும் தொடர்புண்டு.

கூர்ப்பில் எம்மை விடத் தாழ்வான சில விலங்குகளில் இந்தத்தாய் அன்பு ஓர் இயல்புக்கமாக மிக நல்ல முறையில் வெளிப்படுவதை அவதானிக்கலாம். “ஓரங்குட்டான்” அம்மா பற்றி முன்னரும் ஒரு தடவை குறிப்பிட்டிருந்தேன். தனது குட்டி “எங்கே உணவு தேடுவது”, “எதை எப்படிச் சாப்பிடுவது”, “படுக்கைக்குப் பொருத்தமான இடம் ஒன்றைக் கட்டுவது எப்படி” போன்ற திறன்களை மிகப் பொறுப்போடு கற்பிக்கும் மிகச் சிறந்த அன்பு அம்மாவாக விலங்கியலாளர்களால் அது பெயரிடப்படுகிறது.

யானை தனது குட்டியை அடிக்கடி அன்புடன் தொட்டுப் பார்க்கும். குட்டிக்கு மிகச் சிறந்த அன்புப் பாதுகாப்பு வழங்கும் விலங்காக யானை கருதப்படுகிறது. பெரிய யானைகள் பல கூட்டமாக இடம் பெயரும் போது, குட்டியை எப்போதும் நடுவில் விட்டுத் தாம் அதைச் சுற்றி வட்டவடிவில் அசைந்து கொண்டிருக்கும் அழகு கவனிப்பைப் பெறுவது. எதிரிகளிடமிருந்து குட்டிக்கு வரக்கூடிய தொல்லையைத் தவிர்க்கும் அன்பு அம்மா அது. அமெரிக்காவில் மிகப் பிரசித்தமான ஹார்வார்ட் பல்கலைக்கழகம் “பெற்றோர் பிள்ளை உறவு தொடர்பான ஆய்வு ஒன்றினை மேற்கொண்டது. 268 மாணவர்கள் பங்கு பற்றிய இந்த ஆய்வின் முதற் பகுதி 1938 முதல் எழுபது வருடங்கள் நடைபெற்றது. இரண்டாம் பகுதி 1950 இல் தொடங்கி இன்னும் எழுபது வருடங்கள் தொடர்ந்து செய்யப்பட்டு முடிந்திருக்கிறது. “பல வேறு விசைகளின் கீழ் ஓர் அங்கி செல்லும் பாதை” என்ற பெருந்தலைப்பின் கீழ் (trajectory) மனிதப்

பெற்றோரிடம் அன்பு கிடைக்காத பிள்ளைகளையும், அன்பு கிடைத்த பிள்ளைகளையும், நீண்ட காலத்தில் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தது இந்த ஆய்வு. அன்பு கிடைக்காத பிள்ளைகள் அவர்களின் எதிர்காலத்தில் இரத்த அழுத்தம், முடியுருநாடி சம்பந்தப்பட்ட இதய நோய்கள், வயிற்றுப் புண் ஆகிய நோய்களால் பாதிக்கப்படுவதும் மதுப் பாவனையில் ஈடுபடுவதும் மற்றவர்களை விட இரு மடங்கு அதிகம் என நிறுவியுள்ளது இந்த ஆய்வின் முடிவு. அதே சயத்தில் சுய கணிப்பு நிறைந்த மனிதர்களாக வளர்தல். கல்வியில் உயர் அடைவு மட்டம் பெறுதல் ஆகியவை அன்பு கிடைக்கப் பெற்ற பிள்ளைகளில் அதிகம் இருப்பது கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

ஆகவே பெற்றோர்கள் வீட்டிலே பிள்ளையோடு கத்திப் பேசுவது, அடிப்பது உட்பட எல்லாவிதமான வன்முறைகளும் தவிர்க்கப்பட வேண்டும். தவிரவும் வீட்டின் அங்கத்தவர்கள் அடிக்கடி தமக்குள் விவாதித்துச் சண்டை பிடிப்பதையும் நிறுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

அன்பைக் காட்ட முடியாவிட்டால்,
 “என்பெலாம் பற்றி எரிகின்றதையேயோ!”
 என்று பின்னர் குழற வேண்டியது தான்!

கோகிலா டீச்சர் எனும் ஆளுமை எமது விழிசிட்டி
எனும் சிறிய ஊருக்குப் பெருமை சேர்த்தது
மாணவர் உள்ளங்களில் உயர்ந்து நிற்பவர் அவர்
தெல்லிப்பழை சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையில்
நான் ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய காலத்தில் (1994-
1999)பலவேறு இடங்களில் பாடசாலையை இயங்க
வைக்க வேண்டி இருந்த நிலையில் பாடசாலை
நிர்வாகம் தொடர்பான பல்திறன் ஆளுமையை
அப்போதைய அதிபரான அவரிடம் காண முடிந்தது.

முரளிதரன் மகாலிங்கசீவம்

உதவிக் கல்விப்பணிப்பாளர்

17.11.2020

12 சுயாதீனம்

விடுதலை என்பது மெய்யியலில் தன் விருப்புக் கொள்கை பற்றிய ஒருவிடயம். நியதிக் கொள்கையி லிருந்து வேறுபட்டது.

மனிதர் ஒருவர் தான் விரும்பிய இடத்திற்குப் போய்வர முடிதல், நீதி மன்றில் சகல விதத்திலும் சமத்துவத்தை அநுபவித்தல், அவரது தனிப்பட்ட உடைமைகள் சொத்துக்கள் போன்றவற்றைப் பாது காப்பாக வைத்திருக்க முடியுமாக இருத்தல், தனது தனிப்பட்ட கருத்துக்களையும் எண்ணங்களையும் கூறவும் அவற்றை விளக்கவும் முடிதல், மற்றவர்களின் உரிமைகளைப் புரிந்து கொள்ளும் மனச்சாட்சி இருத்தல் ஆகியவற்றின் கூட்டு மொத்தமே ஒரு தனி மனித சுதந்திரத்தின் வரைவிலக்கணம் என்று கூறப்படுகிறது.

இந்தச் சுதந்திரமும் சுயாதீனமும் வளர்ந்த மனிதர்களுக்குத் திடீரென்று ஒரு நாள் ஆகாயத்திலிருந்து கொட்டப்பட்டு விடுவதில்லை. குடும்பத்தில் பிள்ளை ஒன்று பிறந்து வளர்ந்து வரும்போதே வயதுக்குப் பொருத்தமான சுதந்திரம், சுயாதீனம் ஆகிய வற்றை வழங்கியவாறு வளர்த்து வருவது பெற்றோரின் கடமையும் பொறுப்புமாகும். பிறந்த பிள்ளை ஒன்று ஒருநாளில் எத்தனை முறையும் இரவென்றாலும் பகலென்றாலும் அழுவதற்குச் சுதந்திரம் இருக்க வேண்டும். ஏனெனில் அழுவதன் மூலம் மட்டுமே பிள்ளைக்குத் தன் தேவையை உணர்த்த முடியும்.

“விட்டு விடுதலையாகி நிற்பாயிந்தச்

சிட்டுக் குருவியைப் போலே” என்று பாடினான் பாரதி. பிள்ளைகள் சிட்டுக்குருவி போன்றவர்கள். சிறகை வெட்டிவிட்டால் பறக்க முடியாது போய்விடும். பட்டுச் சிறகினை மூட வேண்டி வந்து விடும்.

வீட்டிலே பிள்ளைக்கு இரண்டு உடைகள் தான் இருக்கின்றன என்றாலும் அவற்றில் தான் விரும்பியதைப் போட்டுக் கொள்ள ஒரு நாலு வயதுப் பிள்ளைக்குச் சுதந்திரம் வழங்க வேண்டும். பதின்ம வயதுப் பிள்ளைகள் மிகவித்தியாசமான கருத்துக்களைக் கொண்டவர்களாக இருப்பது இயல்பு. சந்ததி இடை வெளி இருக்கவே செய்யும். அந்தக் கருத்துக்களையும் எண்ணங்களையும் வெளிப்படுத்தப் பெற்றோர் சந்தர்ப்பம் வழங்க வேண்டும். அவற்றில் பொருத்தமான சிலவற்றையாவது ஏற்றுக் கொண்டு நடைமுறைப் படுத்தல் அவர்களின் சுய கணிப்பைப் பெருமளவில் உயர்த்த உதவும். “வாயைமூடு. நான் சொல்றதைச் செய்” என்று கூறப்படும் இடம் குடும்பமாக இருக்க முடியாது.

“சுதந்திரமாய் இருப்பது என்பது தன்னைச் சுற்றி இருக்கும் அடிமைச் சங்கிலிகளை அறுத்தெறிவது மட்டுமில்லை. மற்றவர்களின் சுதந்திரத்தை மதிப்பதும் அதனை ஊக்கப்படுத்துவதுங் கூடத்தான்!” என்று நெல்சன் மண்டேலா கூறியதைப் பெற்றோர் அறிந்திருப்பது மட்டுமில்லை. அதனை முதலில் தமது சொந்தப் பிள்ளைகளில் பிரயோகிக்கத் தொடங்க வேண்டும்.

பிள்ளைகளுக்கும் இலக்குகள் இருக்கும். வயதுக்கு ஏற்றபடி அவைமாறும். கட்டிளமைப் பருவம் வரும் போது, “நான் யார்?” என்ற கேள்விக்கு விடையைத் தேடி வாழ்வின் முக்கிய இலக்குகளை அடையாளம் காண்பார்கள். அந்த இலக்குகளைப் பெற்றோர் ஏற்றுக் கொள்வது முக்கியம். தமது சொந்த இலக்குகளைப் பிள்ளை மீது திணிக்கும்

பெற்றோரையே இன்று அதிகம் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

“எனக்குப் படிக்கிறதுக்குப் போதிய வசதி இருக்கேல்லை. உனக்கு இரண்டு ரியூசன் உட்பட எல்லா வசதியும் செய்து தந்திருக்கு. ஆகவே நீ டொக்டரா வந்து தான் ஆக வேணும்” என்று பல பெற்றோர் கூறுவது எவ்வித அர்த்தமும் இல்லாத கூற்று. நிலத்தில் இருந்து குப்பி விளக்கில் படித்தவரும் வாழ்வில் வெற்றி அடைந்திருக்கிறார். கோடீஸ்வரர்களின் பிள்ளைகள் சிலர் போதை அடிமைகளாகி இளம் வயதில் இறந்திருக்கிறார்கள். “வசதி” என்ற சொல்லை விட்டுவிட்டு, அந்தப் பெற்றோருக்கு வைத்திய நிபுணராக வர “ஆசை” இருந்தால், எந்த வயதிலும் தாம் அதை அடைய முயற்சி செய்யலாம். அதைப் பிள்ளையிடம் திணிக்கக் கூடாது. பெற்றோரின் அளவுக்கு மிஞ்சிய எதிர்பார்ப்புகள் பிள்ளைகளைப் பெரும் நெருக்கீட்டில் தள்ளுகின்றன.

பிள்ளைகள் தமது இலக்குகளை அடைய நடக்கும் வழியில் தொடர்ச்சியான போட்டிகள் இருக்கலாம். அந்தப் போட்டிகளை எதிர்கொண்டு வெற்றி பெறக் கற்பதற்குப் பெற்றோர் உதவலாம். ஒரு வேளை, பிள்ளை நேர்மையாக எதிர் கொண்ட போட்டியில் தோல்வி அடைந்தாலும் அந்தத் தோல்வியிலிருந்து வாழ்வுக்குத் தேவையான பல விடயங்களைக் கற்கலாம். ஒவ்வொரு வெற்றியாளரின் பின்னும் ஒரு தோல்வியாளர் அல்லது பல தோல்வியாளர் இருப்பர். ஆகவே வெற்றியாளரை மதிக்கக் கற்றுத் தருகிறது தோல்வி. ஒரு தோல்வியைத் தொடர்ந்து கவலை போன்ற சில மறை உணர்வுகள் வரலாம். அந்த மறை உணர்வுகளைத் தாங்கிப் பழகும்போது, உளவியல் ரீதியாக ஒருவரின் “தாங்குதிறன்” அதிகரிக்கும். தோல்விக் கான காரணங்களைப் பின்னோக்கி ஆராயும் போது, ஒருவருக்குத் தனது சொந்தப் பலவீனங்கள், பிரயோகக் குறைபாடுகள், அல்லது பயிற்சியின் போதாமைகள் புலப்படும். எதிர்காலத்தில் அவற்றைப் பலப்படுத்திக் கொள்ளத் தோல்வியே உதவும். தவிரவும், தோல்வி, “அடக்கம்” என்ற உயர் பண்பைக் கொண்டு வரும். “காக்க பொருளா அடக்கத்தை” என்பார் வள்ளுவர். ஆகவே முடிந்த வரை அதிக போட்டி களுக்கு முகம் கொடுக்கப் பிள்ளைகளை வழிப்படுத்த வேண்டும்.

போட்டி ஒன்றிற்கு ஆயத்தம் செய்யும் போது, கடுமையாகவும் நேர்மையாகவும் உழைத்தல்; அதன் மூலம் நேர்மையாக இலக்குகளை அடைதல் என்ற திறன் வளர்க்கப்படுகிறது. பொருத்தமான சந்தர்ப்பத்திற்காகவும், முன்னேற்றத்திற்காகவும் போட்டியிடுதல் சுதந்திரத்திற்கான அடிப்படை வாழ்க்கைத் தேவை.

அது ஒரு திறனும் கூடத்தான்.

நீண்டகாலம் உயிர்வாழ்தல், வாழ்வைத் தனது கட்டுப் பாட்டில் வைத்திருத்தல், மனிதர்களோடு சமூகப் பிராணியாக ஒன்றிணைதல், பொருத்தமான சந்தர்ப்பம் பெறுதல், வெற்றி யடைந்து மகிழ்தல், வாழ்வை ரசித்தல், முன்னேறுதல், அதி உச்சத் திறனை வெளிப்படுத்தல், ஊக்கமும் உந்தலும் பெறுதல் போன்ற பல விடயங்களுக்கும் போட்டியிடுதல் கூர்ப்புத் தத்துவத்தின் கூறு.

ஆகவே பிள்ளைகள், தாம் அதற்கு முன் செய்திராத செயல்களைச் செய்து பார்க்க அவசியம் தூண்ட வேண்டும். பிள்ளைகள் தமக்கு விருப்பமான செயல்கள், நடத்தைகள், திறன்கள் ஆகியவற்றைப் பழகப் பெற்றோர் முன்னுதாரணமாக நடந்து காட்டுதலும், செய்து காட்டுதலும் உசிதமானது.

குறித்த செயல் ஒன்றைச் செய்து முடிப்பதில் பிள்ளைகள் நிறைவு பெறாவிடினும், அவர்களது முயற்சி பெற்றோர்களால் பாராட்டப்பட வேண்டும். அந்தப் பாராட்டு ஒரு நேரம் மீள வலியுறுத்தலாக அமைந்து அவர்கள் தமது இலக்குகளை இலகுவில் அடைய உதவும். இலக்குகள் ஒவ்வொன்றாக எட்டப்படும்போது சுதந்திரமும், சுயாதீனமும் தானாக வளரும்.

“மகத்தான காரியங்களைச் செய்தவர்கள் எல்லாருமே சுதந்திரக் காற்றைச் சுவாசிக்கும் சூழலில் வேலை செய்தே அவற்றை முடித்தார்கள்” என்பது அல்பேர்ட் ஐன்ஸ்டீன் என்ற மிகப் பெரிய விஞ்ஞான மேதையின் கருத்து. தங்களுடைய பிள்ளைகள் மகத்தான காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்று அநேகமாக எல்லாப் பெற்றோருமே விரும்புகிறார்கள். ஆயினும் அதற்குத் தேவையான சுதந்திரம் வீட்டில் இருப்பதில்லை. பெற்றோர்களால் முன் வைக்கப்படும் அவசியமற்ற பல விதிகளைப் பிள்ளை பின்பற்ற வேண்டி நேரும் போது, தான் வலுவற்றவர் போலப் பிள்ளை உணரலாம் என்பதைப் பெற்றோர் மறந்து விடக்கூடாது. பிள்ளை களுக்கு அவசியமற்ற சட்டங்கள் போடுபவர்கள் பெற்றோர் மட்டுமில்லை. பாடசாலை அதிபர், ஆசிரியர்கள், மருத்துவர்கள், தடுப்பூசிபோடும் தாதியர், கோயில் நிர்வாகி, நூலக அலுவலர், கடை முதலாளி என்று இந்த வரிசை நீட்சி பெறும் போது, பிள்ளைகள் கடும் சலிப்பை உணரலாம்.

ஆகவே பெற்றோர்களாவது வீட்டின் விதிகளை உருவாக்கும் போது, முடிந்தவரை பிள்ளையோடு அது பற்றிக் கலந்துரையாடி முடிவெடுப்பது நல்லது. (குறிப்பாகப் பிள்ளை பதின்ம வயதை

அடையும் போது) வீட்டின் ஒழுங்கு விதிகள் அங்கத்தவர் எல்லோருக்கும் பொதுவாக இருக்கும் அதே சமயத்தில், குடும்பத்தின் ஏனைய அங்கத்தவர்களின் செயல் ஒழுங்கும் நேரமும் பிள்ளைக்குத் தெரியும்படி திறந்த புத்தகமாக இருக்க வேண்டும். அப்பா எப்போது கொழும்புக்குப் போகிறார், அம்மா எந்தக் கோயிலுக்குப் போகிறார் போன்றவை பிள்ளைக்குத் தெரியாமல் இருக்கும்போது தான் செய்வது மட்டும் முன்கூட்டியே தெரிவிக்கப்பட வேண்டும் என்பதில் உள்ள நியாயம் பிள்ளைக்குக் குழப்பத்தைத் தரலாம்.

தனது தேவைகள், செயல்கள், முடிவுகள் ஆகியவற்றில் தெரிவுக்கு இடமிருப்பது பிள்ளையின் உரிமை. உணவு, உடுப்பு ஆகியவற்றில் தொடங்கிக் கட்டிளமைப் பருவத்தின் பிற்பகுதியில் கற்கும் பாடங்கள், செய்யும் வேலை, திருமணம் போன்ற பெரும் தீர்மானங்கள் வரை இது தொடரலாம். “நான் என்ன தொழில் செய்யப் போகிறேன்?, வெளிநாட்டுக்குப் போகப் போகிறேனா இல்லையா? யாரைத் திருமணம் செய்யப் போகிறேன்?” போன்ற வாழ்வின் மிக முக்கிய விடயங்களில் கூடப்பிள்ளைக்குத் தெரிவு செய்ய இடம் தராத குடும்பங்கள் எமது சூழலில் இன்னும் இருக்கத் தான் செய்கின்றன. அதைப் போன்றதொரு நரகம் வேறு இருக்க முடியாது. “சுதந்திரம் இல்லாத வாழ்வு, ஆன்மா இல்லாத உடலைப் போன்றது” என்ற Kahlil Gibran இன் கூற்று இந்த இடத்தில் நினைவு வருவதைத் தடுக்க முடியவில்லை.

உதவி என்பதும் கொடை என்பதும் பொதுவாக உயர் நிலையில் உள்ள ஒருவரால் அவருக்குக் கீழே உள்ளவருக்கு வழங்கப் படுவன. “கொடுக்கும் கை எப்போதும் மேலிருக்கும். வாங்கும் கை கீழிருக்கும்” என்று ஊரிலே பேசுவார்கள். பெற்றோர்தான் எப்போதும் பிள்ளைக்கு உதவ வேண்டும் என்பதில்லை. அவ்வப்போது பெரியவர்களுக்கு உதவி செய்யப் பிள்ளைகளைத் தூண்ட வேண்டும். அதற்கான சந்தர்ப்பங்கள் வழங்கப்பட வேண்டும். கூட்டுக் குடும்பம் ஒன்றில், கண்பார்வை குறைவான தாத்தாவைக் கோயிலுக்கு அழைத்துச் செல்வதில் பிள்ளை உதவலாம். சமையல் செய்யும் அம்மாவுக்கு வெங்காயம் உரித்துக் கொடுத்தல், தேங்காய் துருவிக் கொடுத்தல் போன்றவற்றை வயதுக்குப் பொருத்தமான முறையில் செய்யக் கேட்கலாம். பதின்ம வயதுப் பிள்ளை ஒருவர், அப்பா மறந்து போய் விட்டுப்போன உணவுப் பொதியை அவரது வேலை ஸ்தலத்தில் கொடுக்க முடியுமாயின் மிகவும் நல்லது. இவ்வாறு பல உதவிகளைச் செய்யும் போது பிள்ளையின்

தன்னம்பிக்கை உயரும் என்பதற்கு மேல் நற்பண்புகளும் வளர்த்துத் தெடுக்கப்படும். வீட்டு அங்கத்தவர்களுக்கு மட்டுமல்ல; ஏனைய பெரியவர்களுக்குக் கூட உதவி செய்ய ஊக்கம் தரலாம். அதே சமயத்தில் “எது உதவி?” என்பதைத் தெளிவாக்கக் கற்றுத்தர வேண்டும்.

ஆசிரியராயினும் அவருக்குச் “சிகரெட்” வாங்கிக் கொடுத்தல் உதவியாகாது. வேறொரு பெரியவர் “கஞ்சா பக்கற்” ஒன்றைக் குறிப்பிட்ட கடையில் கொடுத்து உதவுமாறு கேட்டால், அதைச் செய்வது உதவியாகாது என்பது மட்டுமில்லைக் குற்றமுமாகும். சட்ட விரோதச் செயல்களுக்குப் பிள்ளைகளைப் பாவிக்க முனைபவர்கள் பிள்ளைகளைத் துஷ்பிரயோகம் செய்கிறார்கள் என்பதும் உரிய வயதில் பிள்ளைக்குத் தெளிவுபடுத்தப்பட வேண்டும்.

வாழ்வு யாருக்குமே முற்றிலும் தெளிந்த நீரோடையாக இருப்பதில்லை. பிரச்சினைகள் எந்த வயதிலும் வரும். பிறந்து மூன்றே மாதமான பிள்ளைக்குக் காய்ச்சல் வந்தாலும் பிள்ளைக்கு அது பிரச்சினைதான். ஆயினும் பிள்ளையால் அதைத் தீர்க்க முடியாது. ஆயினும் வயது சற்று அதிகரிக்கும் போது சிறு சிறு பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்குப் பெற்றோர் வழிகாட்ட வேண்டும். இடமளிக்க வேண்டும். எட்டு வயதுப் பிள்ளை ஒரு ஏறும்பைக் கண்டாலும் பெற்றோரிடம் ஒடி வர முடியாது. அது கடிக்கும் ஏறும்பா கடிக்காத ஏறும்பா என்று இனம் காணவும், கடிக்கும் ஏறும்பாக இருந்தாலும் விலகிச் செல்ல அல்லது தட்டிவிடப் பெற்றோர் கற்றுத் தரலாம். கடையில் ஒரு பொருளைத் தவற விட்டு விட்டு வந்த பன்னிரண்டு வயதுப் பிள்ளை - அது அருகில் உள்ள கடையாயின் - தானே அதைப் போய் எடுத்து வரலாம். அதற்கும் கூடப் பெற்றோரிடம் சொல்லி அனுமதி பெற வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கக்கூடாது.

ஏற்கனவே விதி முறைகள் வகுக்கப்பட்ட விளையாட்டுக் களை மட்டுந்தான் பிள்ளைகள் விளையாட வேண்டுமா? அவர்கள் தாமே விளையாட்டுக்களையும் விதி முறைகளையும் உருவாக்கக் கூடியவர்கள். பத்துப் பதினொருவயதுப் பிள்ளைகளிடம் இருபது மாபிளைக் கொடுத்துப் பாருங்கள். அவர்கள் தாமே பல விளையாட்டுகளை உருவாக்குவார்கள். அத்தகைய ஆக்கத் திறன்கள் ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டும்.

இந்த முறையில் வளர்ந்து வரும் பிள்ளை மெல்ல மெல்லச் சிறு செயற்றிட்டங்களை உருவாக்கித் தாமே செய்து முடிப்பார்கள்.

வீட்டுத் தோட்டம் ஒன்றைத் தாமே உருவாக்கிப் பராமரிப்பது ஒன்றாக இருக்கலாம். சூரிய ஒளிச் சக்தியைப் பாவித்து இயங்கும் உபகரணம் ஒன்றைத் தயாரிப்பது இன்னொன்றாக இருக்கலாம்.

“சுதந்திரம்” என்பது ஒரு பெண்ணாக உருவகிக்கப்படுவதும், சுதந்திரதேவியின் சிலை ஐக்கிய அமெரிக்காவின் நியூயோர்க் துறை முகத்தில் இருப்பதும் முக்கிய செய்திகள். “சுதந்திரன்” என்றொரு செய்தித் தாள் எமது நாட்டில் 1947 முதல் 1983 வரை வெளிவந்தது. சுதந்திரப் பறவைகளை மட்டும் மறந்து விட முடியுமா என்ன?

“சுதந்திரம்” என்ற கருப்பொருளைக் கொண்டு எழுதப்பட்ட பல நூல்கள் இருந்தாலும் Jane Austin எழுதிய “நம்பிக்கைகள்” (Persuasion) என்ற நாவல் மறக்கப்பட முடியாதது.

கண்ணியம் என்ற மனிதப் பண்பு சுதந்திரம் என்ற யன்ன லாடாகவே பரவுகிறது. தமது பிள்ளைகளுக்கும் தொற்ற வேண்டும் என்பதை ஒவ்வொரு குடும்பமும் மனம் கொள்ள வேண்டும்.

கோகிலா மகேந்திரன் அவர்களுடனான நீண்ட
பயணம் அவரது பல நல்ல இயல்புகளை
எனக்குள் விதைத்திருக்கிறது

Dr .சிவரூபி செல்வநாதன்

17.11.2020

தனக்கென்று பல தனிப் பண்புகளைக் கொண்டவர்
கோகிலா மகேந்திரன்.

Dr.நளாயினி சகிர்தன்

17.11.2020

13 காப்யு

“கருப்பைக்குள் முட்டைக்கும் கல்லினுள் தேரைக்கும் விருப்புற்று அமுதளிக்கும் மெய்யன் - உருப்பெற்றால ஊட்டி வளர்க்கானோ?”

என்று ஒளவை பாடினாள் என்பதற்காய் பிள்ளைகளின் பாதுகாப்புத் தொடர்பில் குடும்பம் கவனம் எடுக்காமல் விட்டுவிடலாமா என்ன?

சிறுவர்கள் மலரப் போகும் மொட்டுக்கள். நாட்டினதும் சமூகத்தினதும் எதிர்காலத் தலைவர்கள். குடும்பத்தின் கனவுகளை நனவாக்கப் போகும் வருங்காலச் சிற்பிகள். தேசிய சட்டங்கள் பாரயமடையும் வயதை முன் தள்ளி வைத்தாலன்றி மற்றும் வேளைகளில் எல்லாம் பதினெட்டு வயதிற்கு உட்பட்ட ஒருவர் “சிறுவர்” என அழைக்கப்படுவார் என ஐக்கிய நாடுகள் பொதுச் சபையின் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட சிறுவர்

உரிமைகள் பற்றிய சமவாயம் கூறுகிறது.

“ஆரோக்கியம் என்பது நோய் நிலைகளிலும் இயலாமையிலும் இருந்து விடுபட்ட நிலை மாத்திர மல்ல; ஒருவர் தம் உடல், உள, சமூக, ஆன்மிக நன்னிலை களில் அடையக் கூடிய அதியுயர்ந்த நிலை அது...” என்று கூறும் உலக சுகாதார ஸ்தாபனம், “ஆரோக்கியம் மனிதனது அடிப்படைப் பிறப்புரிமைகளில் ஒன்றாகும்” என்று தொடர்கிறது. அந்த அடிப்படைப் பிறப்புரிமை பிள்ளைகளுக்கும் உரியது என்பதைப் பெற்றார் விளங்கிச் செயற்படுவது அவசியந்தானே!

ஒவ்வொரு குழந்தையும் பிறந்ததும் ஒரு பெயரைப் பெறும் உரிமை உடையது. அத்துடன் ஒரு நாட்டினத்தைச் சார்வதற்கும், தன் பெற்றோர் இன்னா ரென்று அறிவதற்கும் அவர்களால் பராமரிக்கப் படுவதற்கும் அது உரிமை உடையது.

“ஒவ்வதறிவது அறிந்ததன் கண் தங்கிச்

செல்வார்க்குச் செல்லாதது இல்”

என்பது வள்ளுவம். தன்னாலே முடியக் கூடியதை ஆராய்ந்து அறிந்து, அச் செயலில் நிலைத்து நின்று, முயற்சி செய்பவர்களுக்கு முடியாத செயல் எதுவும் இல்லை என்றால், பிள்ளைகள் நலத்தோடு வளர்வதற்கான பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளைச் செய்வது எம்மால் முடியும் என்று பெற்றார் நம்ப வேண்டும்.

பிள்ளைகளின் நலத்தில் செல்வாக்குச் செலுத்தும் காரணிகளை இரண்டு பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரித்தால் அவை பாரம்பரியக் காரணிகள், சூழற் காரணிகள் என விரியும்.

பெற்றோரிடமிருந்து பிள்ளைகளுக்குப் பரம்பரை அலகுகள் கடத்தப்படுகின்றன. அவை பலவேறு விடயங்களைத் தீர்மானிப் பவையாக இருக்கின்றன. பிள்ளையின் மொத்த ஆளுமையில் கணிசமான பகுதி பாரம்பரியத்தால் தீர்மானிக்கப்படுவது உண்மை தான். இலக்கிய ஆற்றல், பல்வேறு கலையாற்றல்கள் குடும்பம் குடும்பமாகக் கடத்தப்படுவதை எமது சூழலிலேயே நாம் அவதானித் திருப்போம். அதே போல நெருக்கீடுகள் வரும்போது, ஒருவர் எந்தளவுக்குத் தாங்கும் சக்தியைக் கொண்டிருப்பார் அல்லது எந்தளவுக்கு இலகுவாகத் தாக்கப்பட்டுப் போவார் என்பது ஓரளவாவது பாரம்பரியத்திலும் தங்கியிருப்பதாகவே ஆய்வுகள் காட்டுகின்றன. ஆயினும் பாரம்பரியம் என்ற அந்தக் காரணியை மாற்ற முடியாது என்பதால் அதன் மீது அதிக கவனம் செலுத்துவதில்

பயனில்லை.

மாற்றக் கூடிய காரணிகளில் குடும்ப அமைப்பு, குடும்ப இயக்கம் போன்றவை மிக முக்கியமானவை. குடும்ப அங்கத்தவர்கள் சிந்திக்கின்ற முறையும் பேசுகின்ற முறையும் செயற்படுகின்ற முறையுந்தான் சரி என்று வீடு என்ற பாடசாலையில் தவிர்க்க முடியாமல் பிள்ளைகளுக்குக் கொள்கிறது.

ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் நாளாந்தப் பழக்க வழக்கங்கள் சில இருக்கும். அவற்றில் திடீரென்று மாற்றம் ஏற்பட்டால் பிள்ளைக்கு அது நெருக்கீடு ஆகலாம். நித்திரை செய்யும் இடம் மாற்றமடைதல், உணவில் மாற்றம் ஏற்படுதல், வீட்டிலுள்ள அங்கத்தவர் எண்ணிக்கை மாற்றமடைதல் போன்ற சிறிய விடயங்கள் கூடத் தற்காலிகமாகவேனும் பிள்ளைக்கு ஒரு நெருக்கீட்டைத் தரலாம். ஆகவே முடிந்த வரை நாளாந்த விடயங்களை அப்படியே பேணி வருவது பிள்ளைக்குப் பாதுகாப்பைத் தரும். தவிர்க்க முடியாமல் மாற்றங்கள் வருமாயின் அவை பற்றி முன்கூட்டியே பிள்ளைக்குத் தெரியப்படுத்தலாம். அந்த மாற்றம் தொடர்பான கேள்விக்குப் பதில் தரலாம். விளக்கங்கள் போதிய அளவு கூறலாம். பிள்ளைக்குப் பழக்கமான சூழல், பிடித்தமான நண்பர்கள், விருப்பமான உறவினர்கள் போன்றவற்றில் இருந்து பிள்ளையை அநாவசியமாகப் பிரிக்காதிருப்பதே உகந்தது.

பிள்ளைகளின் உடலும் மனமும் அவர்களுடையது. அவற்றைப் பாதுகாப்பது அவர்களின் உரிமை. பெற்றோரின் தண்டனைகளில் இருந்தும், துஷ்பிரயோகங்களில் இருந்தும் தம்மைப் பாதுகாக்க அவர்கள் உரித்துடையவர்கள்.

“தாய் தேப்பன் பிள்ளையைத் திருத்த அடிச்சாலும் பேசினாலும், பிள்ளை பொலிசைக் கூப்பிடுமா, அந்த நாட்டிலை...” என்று எம்மவர் வாயைப் பிளந்தாலும், அந்த விடயத்தில் மேலைத்தேய நாகரிகம் சரியானதே!

அதே சமயம் ஆசிரியர்கள், பொது நிறுவனங்களின் நிர்வாகிகள் அல்லது வேற்று மனிதர்களின் வன்முறைகள், துஷ்பிரயோகங்களில் இருந்து பிள்ளையைப் பாதுகாப்பது பெற்றோரின் கடமை.

Elizabeth Cole எழுதிய Body Boundaries make me stronger போன்ற நூல்களைப் பிள்ளைகள் தாமே வாசிக்க முடிந்தால் சிறப்பு. அல்லது அதன் உள்ளடக்கத்தைப் பிள்ளைகளுக்குக் கூற வேண்டும்.

பிள்ளையின் பாதுகாப்பு என்பது ஒரு வகையில் குடும்பத்தின் பாதுகாப்பு அல்லவா?

நம்பிக்கையான பெரியவர் ஒருவர் இல்லாத போது பெறுமதி மிக்க பொருள்களை வெளியே விட்டுச் செல்வதும், பாதுகாப்பற்ற இடங்களில் தனியே நடமாடுவதும் தவிர்க்கப்படக் கூடியவை என்பதைப் பிள்ளைகளுக்குச் சிறுவயதில் இருந்தே கற்றுத் தரலாம்.

பெற்றோர் வீட்டுக்குள்ளே வரும்போது பெறுமதியான பொருள் ஒன்று முற்றத்தில் விடப்பட்டிருப்பதைக் காண்கிறீர்கள் என்றால், உங்கள் பதகளிப்பை, “என்ன வேலை செய்திருக்கிறாய்? எத்தின நாள் சொல்லியிருப்பன்? கழுதை! இனி ஒரு நாள் கண்டனெண்டால், எடுக்க மறந்த கையை முறிப்பன்” என்று பிள்ளை மீது காட்டுவீர்களாயின் அது பொருளின் பெறுமதியை விட அதிக நட்டத்தைக் கொண்டு வரும்.

வீதியில் இறங்கும் போது பெற்றோரின் கையைப் பற்றிக் கொள்ளவேண்டும் என்று சிறுவயதில் (2-3வயது) சொல்லிக் கொடுத்துப் பின்னர் படிப்படியாக வீதி ஒழுங்குகளைப் பற்றிக் கற்றுக் கொடுக்க வேண்டும் பெற்றோர். மஞ்சள் கோட்டில் வீதியைக் கடக்க வேண்டும் என்பது மட்டுமில்லை, மிக வேகமாக ஒரு மோட்டார் சைக்கிள் வருவதைக் கண்டால், மஞ்சள் கோட்டில் தானும் கடக்காமல் பொறுத்திருக்க வேண்டும் என்று சொல்ல வேண்டும் இந்த நாட்டில்! இவையெல்லாம் பாடசாலையில் சொல்லிக் கொடுப்பார்கள் என்று விட்டுவிட வேண்டாம். பெரும்பாலான பாடசாலைகள் “பெறுபேறுகளில் மட்டுமே அக்கறை” என்பதை மறந்து விட முடியாது.

ஆராய்வுக்கமும் தேடலும் இல்லாத வாழ்வு மிகச் சலிப்பானது. வெறுமையானது. பிள்ளைகளுக்கும் அது மிகச் சிறுவயதிலிருந்தே இருக்குந்தானே!

ஆகவே மிகச்சிறு குழந்தைகள் இருக்குமிடங்களில் (ஒரு வயதுக்கும் குறைவாக) நிலத்தில் ஊசிகள், தெறிகள், நாணயங்கள், தீக்குச்சிகள், விளையாட்டு உபகரணப் பகுதிகள், வித்துக்கள் போன்றவை இல்லாதிருப்பதைப் பெற்றோர் உறுதி செய்ய வேண்டும். “தேடி யுனைச் சரணடைந்தேன்” என்று பாரதியே பாடும் போது, சிறு குழந்தை சூழலில் உள்ள எல்லாவற்றையும் தேடும் என்பதை மறந்து விடக்கூடாது. தவழும் பராயத்தில் கையில் அகப்பட்டதைச் சுவைத்துப் பார்க்கவும் செய்யும்.

ஆட்டுக்குட்டி பிறந்து சில மணித்தியாலங்களுக்குள் எழுந்து நடந்து விடும். மனிதக் குழந்தை, “தொட்டிலில் படுக்க வைத்தால், பேசாமல் படுத்து விடும். எமக்கு நிம்மதி” என்று பெற்றோர் இருந்து விட முடியாது. தொட்டிலில் விடப்பட்ட தலையணையும், பொலித்தீன்பையும் பல குழந்தைகளுக்கு மூச்சுத் திணறலை ஏற்படுத்தும் அபாயப் பொருள்களாக மாறியதை நினைவில் இருத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

பிள்ளைகள் விளையாடும் இடங்கள் பாதுகாப்பானவை என்பதைப் பெற்றோர் உறுதிப்படுத்த வேண்டும். அங்கு யார் அதிகாரம் செய்கிறார்கள், அவர்களின் கட்டளைகள் பொருத்த மானவையா, அவர்களின் நடத்தை முன்மாதிரி எப்படியானது என்பதிலிருந்து அங்கு எத்தகைய விலங்குகள் வரக்கூடும், அவற்றின் நச்சுத் தன்மை எத்தகையது என்பது வரை இந்தக் கவனம் இருத்தல் வேண்டும். இவற்றுக்காகப் பதகளிப்பு அடைந்து பிள்ளையை விளையாட விடாமல் தடுத்து விடக் கூடாது என்பதும் முக்கியமானது தான். “பதகளிப்பு” என்ற தொழிற்படாநிலை உணர்வின் தொழிற்படுநிலை மாற்றந்தான் “கவனம்” என்பதை உளவியல் தெளிவாகப் பேசும்.

எமது நாட்டில் சிறுபிள்ளைகளைப் பராமரிப்பதற்கென்று சம்பளத்திற்கு ஒருவரை நியமித்தல் செல்வந்த வீடுகளில் இப்போது ஒருவரை நாகரிகமாகி விட்டது. (வளர்ச்சி அடைந்த நாடுகளில் அவ்வாறு செய்ய முடியாது). சொந்தப் பெற்றோர் பிள்ளையைப் பராமரிப்பது போல் வேறு எவரும் செய்ய முடியாது. செய்ய மாட்டார்கள் என்ற உண்மையை முதலில் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அடுத்த நிலையில் பேரன், பேர்த்தி, வரக்கூடும். அதற்கு அடுத்து நிலையில் பெரியம்மா, சின்னம்மா இருக்கக் கூடும். இப்படி எந்த இரத்த உறவும் இல்லாத ஒருவரை நியமிக்கும் கட்டாயம் ஏற்படும் போது, அவர்கள் பிள்ளைகளின் பாதுகாப்புப்பற்றிப் படித்தவர்களா, அவற்றைச் செயற்படுத்தும் திறனும் மனப்பாங்கும் கொண்டவர்களா, மனதில் இயல்பான கருணை, இரக்கம் உடையவர்களா என்பவற்றைக் கட்டாயம் ஆராயவேண்டும். பிள்ளையின் கழுத்தில் இருக்கும் சங்கிலியும், கையில் இருக்கும் காப்புமே அவர்கள் இந்த வேலைக்கு வந்ததன் குறிக்கோளாக இருக்கலாம். சற்று வளர்ந்த பிள்ளை என்றாலும் கூட, பெற்றோர் இல்லாத வேளைகளில் பிள்ளை கடும் தண்டனை பெறுவதும், அவற்றைப் பற்றிப் பெற்றோருக்குச் சொல்லக் கூடாது என்று அச்சுறுத்தப்

படுவதும், அந்தப் பயம் காரணமாகப் பிள்ளை நிரந்தர மௌனமாகி விடுவதும் சாதாரணம். மனிதர்கள் பலர் பயங்கரமானவர்கள். பிள்ளைகளோ வன்முறைக்குள் இலகுவில் அகப்படக்கூடிய வெள்ளை உள்ளம் கொண்டவர்கள் என்பவை அவதானத்துக்குரியன.

பிள்ளைகளைத் தனியே வீட்டில் விட்டு, வீட்டைப் பூட்டிக்கொண்டு செல்வது ஒரு போதும் உகந்ததில்லை. மேலை நாடுகளில் காரில் விட்டுச் செல்லப்பட்ட பிள்ளைகள் இறந்துபோன சம்பவங்கள் பல அரங்கேறியிருக்கின்றன.

எந்த ஒரு இடருக்கும், இழப்பிற்கும் கடினமான பாதைக்கும், அவசர நிலைக்கும் அவர்களைத் தயாராக இருக்கப் பழக்குவது பெற்றோரின் பணி. அப்போது தான் எதிர்காலத்தில் அவர்கள் தம்மைத் தாமே பாதுகாத்துக் கொள்வர். பள்ளத்தாக்கிலும் பாதுகாப்பாக நடக்க அவர்கள் அறிந்திருக்க வேண்டும். இருளிலும் வழி தெரிய வேண்டும். அவர்களை எங்கும் செல்லவிடாமல் வைத்திருப்பதல்லப் பாதுகாப்பு!

பிள்ளைகள் உயரமான இடங்களில் ஏறும் போதும், நீர் நிலைகளைப் பாவிக்கும் போதும் பெற்றோர் உடனிருக்க வேண்டும் என்பதற்கப்பால் ஒவ்வொரு விநாடியும் என்ன நடக்கிறது என்பதைக் கவனித்துக் கொள்ள வேண்டும். நீர் நிரம்பிய பெரிய வானிகள் கிடாரங்கள், நீர்வீழ்ச்சிகள், குளங்கள், கடல்களில் உயிரிழந்த சிறுவர்கள் எமது நாட்டில் அதிகம்.

சுற்றியிருக்கும் விடயங்களால் அவர்கள் இலகுவில் ஈர்க்கப் படுவர். ஆகவே வீட்டில் மருந்துகள், கத்தி போன்ற கூரிய அல்லது ஆபத்தான உபகரணங்கள், சூடான பொருள்கள், சுடுநீர்ப் போத்தல், பெற்றோல், மண்ணெய் போன்ற எரிபொருள்கள், மின் செருகியின் குதைகள், எரியும் அடுப்பு போன்றவை (பிள்ளையின் வயதுக் கேற்றபடி) இலகுவில் அணுக முடியாமல் இருப்பதை உறுதி செய்ய வேண்டும். இவற்றை நமக்காக நம் கையால் செய்வோம்.

தாய்தான் சிறுபராயத்தில் பிள்ளைக்குச் சோறு ஊட்டுவாள். “நிலா, நிலா ஓடிவா, நில்லாமல் ஓடிவா” என்று பாடிப்பாடி, நிலவைக் காட்டிக் காட்டி ஊட்ட வேண்டும் என்பது எமது கலாசாரத்தில் பலமுறை நாம் கேட்டது. அழுவள்ளியப்பா போன்ற அருமையான குழந்தைக் கவிஞர்களின் பாடல்கள் எதையும் பாடலாம். கவனிக்க வேண்டியது என்னவெனில் பிள்ளைகள் ஓடி, ஓடி அல்லது நடந்து, நடந்து சாப்பிடுவதை விட, அமைதியாக

உட்கார்ந்து ஆறுதலாகச் சாப்பிட உதவ வேண்டும் என்பது, முழுதாக விழுங்கினால் மூச்சுத் திணறலை ஏற்படுத்தக் கூடிய முந்திரிகைப் பழம், நாவல்பழம் போன்ற உணவுகளைப் பிள்ளை தன் கையால் எடுத்துச் சாப்பிடும்போது சற்றே அவதானித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

விளையாட்டுப் பொருள்களாயினும் பிள்ளை கேட்ட தெல்லாம் வாங்கியாக வேண்டும் என்பது அவசியமில்லை. ஆனால் அவை பிள்ளையின் வயதுக்குப் பொருத்தமானதா என்று பார்த்து வாங்குவதுடன் அங்கு எழுதப்பட்டிருக்கும் அறிவுறுத்தல்களைக் கவனமாக வாசிக்க வேண்டும் பெற்றோர். “அது பத்து வயதுப் பிள்ளைக்குரிய விளையாட்டுச் சாமான்தான். என்றை மகனுக்கு மூண்டு வயது தான். நானும் பாத்தன். சரியாத்தான் அதை வைச்ச விளையாடுறான்” என்று புழுகுவது அர்த்தமற்றது.

அதிக உரப்பான சத்தம் போடும் விளையாட்டுப் பொருளை எப்போதுமே வாங்கா திருப்பது நல்லது. ஏனெனில் “ஒலி” என்பது சூழலை மாசுபடுத்துவது.

தடுப்பூசிகளைப் பிள்ளைக்குத் தவறாமல் போட்டுக் கொள்வதும் முதலுதவி முறைகளைப் பெற்றோர் கற்றுக் கொள்வதும் அவசியம்.

பிள்ளை தாய்க்கும், தாய் பிள்ளைக்கும் மிகப் பெரும் பேறுதான். பிள்ளைச் செல்வத்திற்குச் சமமாக வேறு எந்தச் செல்வமும் கிடையாது என்பதால் பிள்ளையின் பாதுகாப்பை விட வேறு முக்கிய விடயம் பெற்றோருக்கு எது இருக்க முடியும்?

கல்கி எழுதிய “பொன்னியின் செல்வன்” மிகப் பிரபலமாகப் பேசப்படும் காலம் இது. அந்நூலில் கல்கி ஓரிடத்தில் செம்பியன் மாதேவி என்ற பாத்திரத்தினூடு, “பொல்லாத அரக்கியாய் இருந் தாலும், தாய் தன் குழந்தைக்குத் துரோகம் செய்ய மாட்டார்கள்” என்று கூறுவார்.

Peggy Rathmann எழுதிய “Officer Buckle and Gloria” என்ற நூலையும் வாசிப்போம். முடிந்தால் தமிழில் மொழி பெயர்ப்போம்.

கோகிலா டீச்சருடைய கோயில் பேச்சுக்களின் போது
சமயத்தோடு சேர்ந்து வரும் விஞ்ஞான விளக்கங்கள்
எங்கள் மனதில் என்றும் இருக்கிறது .

ப .பஞ்சவர்ணேஸ்வரன்

17.11.2020

கோகிலா ஆசிரியையின் கோவையான கோடிட்டுக்
காட்டும் யுக்திகள் இன்னும் கோலமாய் நிற்கிறது
என்னுள்ளே.

சிவாஜினி கிரிதரன்

07.08.2022

14 வழி மீது விழி

“Much Ado About Nothing” என்றொரு மகிழ்நெறி நாடகம், கி.பி 1598 - 1599 காலப்பகுதியில் ஷேக்ஸ்பியர் என்ற மாபெரும் நாடகாசிரியரால் எழுதப்பட்டது. அந்த நாடகத்தில் வரும் Beatrice என்ற பெண் பாத்திரம்,

“I had rather hear my dog bark at a crow, rather than a man swear he loves me” என்று கூறும். இந்த வரிகளின் அர்த்தம் மிக ஆழமான பொருளைக் கொண்டதாயினும், ஒரு நாய் காகத்தைப் பார்த்துக் குரைக்கும் குரல், மனிதர் ஒருவர் “உன்னை அன்பு செய்கிறேன்” என்று சத்தியம் செய்யும் குரலைவிட மேன்மையானது என்ற மேலோட்டமான கருத்தில் கூட ஒரு வகை உண்மை இருக்கத்தான் செய்கிறது. நாயின் குரலில் போலியோ நடிப்போ உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசும் தன்மையோ ஒரு போதும் இருப்பதில்லை.

பிள்ளைகள் தமது வீட்டிலே நாய் போன்ற தொரு செல்லப்பிராணியை வளர்ப்பதைப் பொதுவாக விரும்புவார்கள். அதைப் பெற்றோர் வரவேற்று ஆதரிப்பதே சிறந்தது. “செல்லப் பிராணியைப் பராமரிப்பதில் உதவுதல்” போன்ற வேலைகளை நிறைவு செய்யுமாறு கோரும் போது, அவர்களின் சுயகணிப்பில் ஏற்றம் தெரிவதாக ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன. அது போன்ற உள்ளார்ந்த திருப்தியைக் கொடுக்கும் நடவடிக்கைத் தொடர்களின் மூலம் அவர்களின் “உணர்வு நுண்மதியை” உயர்த்தலாம் என்று உளவியலாளர்களும் கூறுகின்றனர். ஆயினும் செல்லப்பிராணி தொடர் பாகக் கொடுக்கப்படும் வேலை பிள்ளையின் வயதுக்குப் பொருத்தமாக அமைய வேண்டும் என்பதில் கருத்து வேறுபாடு இல்லை. பானங்கள் அருந்தும் நாயின் கோப்பையில் வேளைக்கு வேளை நீர் ஊற்றி மூன்று வயதுப் பிள்ளையை விடலாம்.

அந்த வீட்டில் பிள்ளையும் பெற்றோரும் (சிலவேளை சகோதரர்களும்) ஒருமித்துச் செல்லப் பிராணியைப் பராமரிக்கும் போது “எங்களில் தங்கி யிருக்கும் ஓர் உயிரைக் கவனிப்பது எப்படி?” என்றும் பிள்ளை கற்றுக் கொள்கிறது. அது முக்கியமானதோர் வாழ்க்கைத் திறன் தானே!

நாய் போன்ற செல்லப் பிராணிகள் இருக்கும் வீட்டிலே பிள்ளைகள் தாம் அன்பு செய்யப்படுவதாகவும் ஆதரவு காட்டப் படுவதாகவும் உணர்கிறார்கள். மனிதர்கள் சக மனிதர்களை (பிள்ளைகளையுந்தான்) விமர்சிப்பதும், அவர்களின் செயல்களுக்குத் தீர்ப்பு வழங்குவதும் வழமையாக இருக்க, செல்லப் பிராணிகள் பிள்ளைகள் மீது நிபந்தனையற்ற அன்பையும் ஏற்றுக் கொள்ளலையும் காட்டுவது அவர்களுக்குப் பெரு மகிழ்வைக் கொடுக்கும். பிள்ளை என்ன தான் செய்து நாயைக் கலைத்தாலும் அது திரும்பி வந்து பிள்ளையை நக்கும். பிள்ளையோடு பந்து விளையாடும். வாலை ஆட்டித் தன் சந்தோஷத்தைத் தெரிவிக்கும்.

தோ... தோ... நாய்க்குட்டி

துள்ளி வாவா நாய்க்குட்டி

உன்னைத் தானே நாய்க்குட்டி

ஓடி வாவா நாய்க்குட்டி

கோபம் ஏனோ நாய்க்குட்டி

குதித்து வாவா நாய்க்குட்டி

கழுத்தில் மணியைக் கட்டுவேன்

கறியும் சோறும் போடுவேன்

இரவில் இங்கே தங்கிடு

எங்கள் வீட்டைக் காத்திடு

என்று அழ. வள்ளியப்பா என்ற குழந்தைக் கவிஞர் எழுதினார். இப்பாடல், பிள்ளை நாய்க்குட்டியோடு உரையாடுவது போல வடிவமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

புகழ்ந்தாலும் சரி, அன்புக் கட்டளை இட்டாலும் சரி, ஏதோ ஒரு வகையில் பிள்ளைகள் செல்லப் பிராணிகளோடு உரையாடும் போது அவர்களது அறிகை (Cognition) சிறப்பாக விருத்தியடைவதாகவும் விஞ்ஞான அவதானிப்புகள் ஆதாரத்துடன் முன் வைக்கப்படுகின்றன. ஏதோ ஒன்றை நாய்க்குட்டிக்கு வாசித்துக் காட்டுமாறு பெற்றோர் கேட்கிறபோது, பிள்ளை மிக உற்சாகத்துடன் வாசித்துக் காட்டும். அது வாசிப்புக் கான பயிற்சியாகாதா? பேச்சுப் போட்டிக்கு ஒரு பேச்சைப் பாடமாக்குவதற்கான இலகு வான வழியாகாதா?

வீட்டில் வளர்ப்பு மிருகம் ஒன்று இருக்கிறபோது பிள்ளைகள் பொறுப்புணர்வு காட்டுவது அதிகரிக்கிறது. பிள்ளையின் வயது மெல்ல அதிகரிக்கும் போது, நாய்க்கு உணவு வைப்பது, பின்னர் நாய்க்கான உணவைத் தயாரித்து வைப்பது ஆகியவற்றைப் பிள்ளையிடம் விடலாம். (மேற்பார்வையுடன்)

“நாம் கொடுக்கும் உணவுக்காக எங்கள் வீட்டு நாய்

நன்றியுடன் வாலை ஆட்டும் - எங்கள் வீட்டு நாய்”

என்று “விழிசைச் சிவம்” தனது குழந்தைப் பாடலை இயற்றினார். தனக்கு உணவு வரப் போகிறது என்று தெரிந்தவுடன் நாய் ஆனந்தத்தினால் வாலை ஆட்டும். அப்போது மட்டுமில்லை. பிறகும் பிள்ளையைக் கண்டவுடன் வாலை ஆட்டும். அது நன்றியுடன் இருக்கிறது என்று விழிசைச் சிவம் பாடுகிற போது, “நன்றியுணர்வு” என்ற விழுமியம் கற்பிக்கப்படாமலே பிள்ளையைச் சென்றடைகிறது. செய்ந்நன்றி அறிதல் என்பதற்கு ஒரு அதிகாரமே வைத்த வள்ளுவர்

“கொன்றன்ன இன்னா செயினும் அவர் செய்த

ஒன்று நன்று உள்ளக் கெடும்” என்பார்.

பிறந்த காலத்தில் இருந்து செல்லப்பிராணிகள் இருக்கும் வீட்டிலே வளரும் பிள்ளைகளுக்கு “ஒவ்வாமை” ஏற்படும் சந்தர்ப்பம்

குறைவு என வைத்தியர்கள் வேறு நிரூபித்திருக்கிறார்கள். செல்லப்பிராணிகளோடு விளையாடும் நேரத்தில் செறாரோனின் (Serotonin), டோபமீன் (Dopamine) ஆகியவற்றின் சுரப்பு அதிகரிப்பதனால் பிள்ளைகளின் மனம் அமைதியடைவதுடன் மனநிலையும் உயர்த்தப்படுகிறது. இதனால் பொதுவாக வாழ்வின் நெருக்கீடு குறைந்து கோட்டிசோல் (Cortisol) மட்டம் தாழ்கிறது. ஒரு செல்லப் பிராணி பற்றி நினைக்கும் போது, அது பற்றிப் பேசும் போது கூட கோட்டிசோல் மட்டம் குறையும்.

இப்படிப் பலவேறு நன்மைகள் ஏற்பட்டாலும் கூடச் சிறு பிள்ளைகளைச் செல்லப் பிராணியுடன் தனியாக வீட்டில் விட்டுச் செல்வது பற்றிப் பெற்றோர் கவனம் செலுத்தத் தான் வேண்டும். சில வேளை அது ஆபத்தாகலாம். குறிப்பாக அவை சாப்பிடும்போது, நித்திரை செய்யும் போது, சுகயீனமாக இருக்கும் போது அல்லது களைத்திருக்கும் போது அவற்றைக் குழப்ப வேண்டாம் என்ற உறுதியான அறிவுறுத்தலைப் பிள்ளைக்கு வழங்க வேண்டும். காதைப்பிடித்துக் கிள்ளுதல், காலைப்பிடித்து இழுத்தல், அடித்தல் போன்ற இம்சைகளைச் செய்தாலும் அவை கோப மடையக் கூடும். அவற்றுக்குத் தெரியாமல் மறைவாக நின்று எதையாவது எறிய முற்பட்டாலும் அவை பதற்ற மடையும். ஆகவே பெற்றோரின் தொடர்ச்சியான மேற்பார்வை இருக்கத்தான் வேண்டும்.

எப்போதும் வீட்டிலேயே இருக்கும் நாய் என்றாலும் கூட பிள்ளையின் முகம் நாய்க்கு அண்மையில் போகாமல் பார்ப்பது நல்லது. செல்லப்பிராணியுடன் விளையாடிய பின் கையை அல்லது முழு உடலையும் கழுவுமாறும் கூற வேண்டும். தாய் நாய் அருகிருக்கும் போது எக்காரணம் கொண்டும் அதன் குட்டி ஒன்றைத் தூக்க வேண்டாம் என்றும் கற்றுக் கொடுக்க வேண்டும்.

இவ்வாறு நாய், மாடு, ஆடு, பூனை, முயல், கிளி என்று எந்தப் பிராணி வீட்டில் இருந்தாலும் அவை பற்றிய பாதுகாப்புத் தொடர்பான அறிவு பெற்றோருக்கு இருக்க வேண்டும் என்பதுடன் அவை தொடர்பாகப் பிள்ளைக்குச் சரியாகச் சொல்ல வேண்டும்.

பிள்ளைகளின் பாதுகாப்பு என்று வரும் போது பெற்றோருக்கு முதலில் ஞாபகம் வரவேண்டிய முக்கிய விடயம் பிள்ளைகளுக்கு எதிரான வன்முறைகள் பற்றியதாகும். குறிப்பாகப் பாலியல் வன்முறைகளுக்கு அவர்கள் உட்படாது தவிர்ப்பது, அதற்குத் தேவையான பாலியல் கல்வியையும் பாதுகாப்பு

முறைகளையும் ஊட்டுவது, கண்காணிப்பது ஆகிய விடயங்களில் பெற்றோர் அக்கறையின்றி இருந்து விடக்கூடாது. மனவடுவுக்குரிய நெருக்கீட்டுச் சம்பவங்கள் மீளப் பெறப்பட முடியாதவை.

உலகளாவிய ரீதியில் பார்த்தால் கூடப் பத்துப் பிள்ளைகளில் ஒரு பிள்ளை தனது பதினெட்டாவது பிறந்த தினத்தை அடையமுன் ஒரு முறையாவது இத்தகு வன்முறைக்கு ஆளாகிறது என்று தரவுகள் காட்டுகின்றன. எமது நாட்டில் இத்தகு சம்பவங்களுக்கு எதிராக உத்தியோக பூர்வமான முறைப்பாடுகள் செய்யப்படுவது குறைவு. அப்படி இருந்தும் 2021ம் ஆண்டு 1304 பாலியல் வன்புணர்வுச் சம்பவங்கள் பதியப்பட்டுள்ளன. “கௌரவம் பேணல்” என்ற பெட்டகத்தில் வைத்து மூடப்படாத சம்பவங்கள் மட்டுமே இந்த எண்ணிக்கையில் அடங்கும். இச்சம்பவங்கள் நீதி, நேர்மையுடன் விசாரிக்கப்பட்டு நிறைவுக்கு வருவது மிக மிக அரிது. அதற்கிடையில் யார் யாரோ “பெரும் புள்ளிகள்” தலையிட்டுச் சமாளித்து விடுவார்கள். மனிதன் மனச் சாட்சி இல்லாதவன் என்பதற்கு அதிக ஆதாரங்கள் தேவையில்லை. மனச் சாட்சி சந்தோஷமாக “நோட்டுக் கட்டுக்குள் புகுந்து கொண்டு குளிர்காயும்.”

ஆகவே பாலியல் கல்வியை யாராவது சொல்லிக் கொடுப்பார்கள் தானே என்று பெற்றோர் இருந்து விட முடியாது. இருந்து விடக்கூடாது. தங்கள் பிள்ளை சார்ந்த சில பொறுப்புக்களை யாவது அவர்கள் சுமந்தே ஆக வேண்டும். ஒரு வேளை பாட சாலையில் பாலியல் கல்வி கற்பிக்கப்பட்டிருந்தால் (முறையான ஒரு ஆசிரியரால்) அத்துடன் முரண்படாதவாறு கற்பிப்பதும் முக்கியம். எப்படித் தொடங்கி எவ்வாறு கற்பிப்பது என்று தெரியாவிட்டால், Jayneen Sanders எழுதிய ‘Some Secrets Should never be Kept’ போன்ற நூல்களை வாசிக்கலாம். அந்நூலில் உள்ள விடயங்கள் மூன்று வயதுக்கு மேற்பட்ட எந்தப் பிள்ளையும் அறியக் கூடியவையே!

உடலின் சில பகுதிகளை யாரும் தொடுவதை அநுமதிக்க வேண்டாம் என்றும் அப்படி நடந்தால் உடனே பெற்றோரிடம் அல்லது நம்பிக்கைக்குரிய அதிகாரம் உள்ள பெரியவர் ஒருவரிடம் அச்சமின்றித் தெரிவிக்குமாறும் கட்டாயம் பிள்ளைக்குச் சொல்ல வேண்டும்.

துஷ்பிரயோகம் ஒன்று நடைபெறப் போவதாக அல்லது நடைபெறுவதாக உணர்ந்த மறுகணமே “இல்லை” என்று சொல்லவும், உடனே அவ்விடத்தை விட்டு விலகிச் செல்ல உச்சபட்ச

முயற்சி எடுக்கவும் அறிவுறுத்த வேண்டும். காத்திருந்த கொக்கு பிள்ளையைக் கௌவிக்கொண்டு போக இடமளிக்க முடியாது.

பாடசாலையில் அவசியமற்ற கேலிகளை எதிர்கொள்ளவும், தாங்கிக் கொள்ளவுமான வலுவைப் பிள்ளைக்கு வழங்கலாம். ஆயினும் உணர்வுகள் பாதிக்கப்படும் போது அது பற்றி மனம் திறந்து யாரிடமாவது பேசுமாறு ஊக்கப்படுத்த வேண்டும். அந்த நபர் தாயாராகவும் இருக்கலாம். பாடசாலையின் சீர்மிய ஆசிரியராகவும் இருக்கலாம்.

“எங்கள் வாழ்வில் பெரும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தப்போகும் விடயம் தொடர்பாக நாம் மௌனமாக இருக்கும் நாள், எமது வளமான வாழ்வின் முடிவு தொடங்கும் நாள்” என்று மார்ட்டின் லூதர் கிங் கூறியதை வீட்டின் முக்கியமான ஒரு பார்வைத் தளத்தில் எழுதி விடலாம்.

பிள்ளைகள் மெல்ல மெல்லக் கட்டிளமைப் பருவத்தினுள் நுழைவார்கள் என்பது மனதில் இருக்க வேண்டும். கட்டிளமைப் பருவம் என்பது கனவுகள் நிறைந்த பருவம்! உண்மைதான். அதே சமயம் “நான் யார்?” என்ற கேள்விக்குப் பதில் தேடும் பருவம். இக் காலப் பகுதியில் “பருவம் அடைதல்” நிகழ்வதால், உடலியல், பாலியல், அறிவியல், ஆன்மிகம் சார் சிந்தனைகள் மன எழுச்சிகள் எனப்பல விடங்களிலும் அதிக மாற்றங்கள் நிகழும். ஒமோன் சுரப்புகளில் திடீர் வேறுபாடுகள் ஏற்படுகின்றன.

“அன்றலர் மலரென அவள் முகம் பொலிய
நின்றனள் பதுமை போல் நிலவொளி மூரல்
முன்றரு மொளியினால், மொழியிலாற் பேசும்
வென்றிடு விழியினால், பேசினாள் விளம்பாள்”

என்று கட்டிளமைப் பருவப் பெண் பிள்ளை ஒருவரை விபரிப்பார் மதுரைப் பண்டிதர் க.சச்சிதானந்தன் அவர்கள்.

இரவில் தாமதமாக நித்திரைக்குப் போகவும் காலையில் தாமதமாக எழும்பவும் இவர்கள் முனையும் போது, “மைந்தனே யானும் உன்போல் வாலிபம் கடந்து வந்தேன்” என்பது பெற்றோருக்கு நினைவிலிருக்க வேண்டும். “கூடாது கண்ணிமை கொள்ளாது நித்திரை” என்பது காதல் வசப்பட்ட கட்டிளமைப் பருவத்தை வர்ணிக்கும் வரி. சாதாரணமாக இவர்களுக்குப் பிள்ளைப் பருவத்தை விட அதிக நித்திரை தேவை (9மணித்தியாலம்) என்பது

பெரும்பாலான பெற்றோருக்குத் தெரிந்திருப்பதில்லை.

மூளையில் இவர்களின் முன் நுதல் சோணை மேற்பட்டை இன்னும் முழுமையாக விருத்தி அடைந்திருக்காது. அதனால் சிறு நெருக்கீடுகளின் போதும் அதிக உணர்ச்சிக் கொந்தளிப்பைக் காட்டக் கூடும். கோப்பப்படக் கூடும். அவர்களுக்கு நெருக்கீடு தரும் விடயங்கள் தொடர்பாகவும் பொது விடயங்கள் தொடர்பாகவும் பெற்றோர் அதிக நேரம் அமர்ந்திருந்து கதைக்க வேண்டும். நிலைமைகள் எதிர்காலத்தில் சரியாகும் என்று நம்பிக்கை தரும் வகையில் பேச வேண்டும். அவர்கள் கோருகின்ற அல்லது அவர்களுக்குத் தேவையான ஆதரவை வழங்க வேண்டும். நெருக்கீடு ஒன்றை எதிர் கொள்ளும் தருணத்தில் தம்மைச் சிறிது நேரம் தனித்திருக்க விடும்படி கேட்டால் விட்டு விடலாம். ஆயினும் அவர்கள் படுக்கும் அறையில் தொழில் நுட்பச் சாதனம் எதுவும் இல்லாதிருப்பதைப் பெற்றோர் உறுதிப்படுத்துவது நல்லது.

பிள்ளைப் பருவத்தில் இலகுவாகப் பின்பற்றப் பட்டு வந்த வீட்டின் விதிமுறைகள் சில, பிள்ளை பதின்ம வயதை அடையும் போது மீறப்படலாம். அவர்கள் தமது சொந்த விவகாரங்கள் தொடர்பான முடிவுகளைத் தாமே எடுக்க விரும்புவதும், எடுப்பதும் நண்பர்களின் ஆலோசனைகளுக்கே அதிக மரியாதை கொடுப்பதும் பெற்றோருக்குப் பெரும் அதிர்ச்சியாக அமையலாம். அவர்களுக்கு இது குழப்பம் நிறைந்த பருவம் என்பதைப் பெற்றோர் புரிந்து கொண்டு, வாழ்வில் “தனித்தியங்கு பருவம்” என்ற அடுத்த கட்டத்தை நோக்கி வரத் தம்மைத் தயார்ப்படுத்திக் கொள்கிறார்கள் என்பதையும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

கட்டிளமைப் பருவப்பிள்ளை ஒரு பெரிய நெருக்கீட்டினுள் மூழ்கி இருக்கும் போது, “என்ன நடக்குது இஞ்சை?” “உனக்கு என்னதான் நடந்திட்டுது இப்ப எண்டு கேக்கிறன்” “என்ன? கப்பலே முழுகிப் போட்டுது இந்த வீட்டிலை? ஏன் விடிஞ்சாப் பொழுதுபட்டா மூஞ்சையைத் தூக்கிக் கொண்டு திரியிறாய்?” “தொட்டதுக்கெல்லாம் சள் புள் எண்டு பாஞ்சு கொண்டு திரியிறாய். என்ன பேயே பிடிச்சிட்டுது உனக்கு?” என்பது போலப் பெற்றோர் கதைப்பது நிலைமையை மேலும் இறுக்க மடையச் செய்யும்.

“நான் உனக்கு எப்பிடி உதவலாம்?” என்று கேட்டு உரையாடலைத் தொடங்குவது புத்திசாலித்தனமானது. தொடர்பாடல் நிலை எப்போதும் சாத்தியமாகும் படி பெற்றோர் தான் பார்த்துக்

கொள்ள வேண்டும்.

“நல்லதோர் வீணை செய்தே அதை

நலங்கெடப் புழுதியில் எறிவதுண்டோ?”

நல்ல பிள்ளைகளை நல்ல பிள்ளைகளாகவே காப்பாற்றி
வளர்த்தெடுத்தல் பெற்றோருக்கு மிகப் பெரிய பொறுப்புத்தான்!

15 பதினம்

பிறந்து வந்த போது நெஞ்சம் நிறைந்திருந்தது
பிள்ளையோடு தெய்வம் வந்து குடிபுகுந்தது
வயது வந்த பின்பு நெஞ்சில் மயக்கம் வந்தது - அங்கு
வாழ்ந்திருந்த தெய்வம்கொஞ்சம்விலகிச்சென்றது.

என்பது கவிக்கோ அப்துல் ரகுமானின் கவிதை.
சினிமாப் பாடலாகக் காதில் ஒலிப்பது. பிள்ளை
களுக்குக் கட்டிளமைப் பருவம் வரும் போது பெற்
றோருக்கு இந்த மயக்கம் வருவதற்கான காரணிகள்
எவை?

எமது நாட்டில் சமீப காலமாகக் கட்டிளமைப்
பருவத்துப் பிள்ளைகள் நாங்கள் முற்றிலும் எதிர்பார்க்
காத சவால்களையும் நெருக்கீடுகளையும் எதிர்
கொள்கிறார்கள். இந்த மன அழுத்தங்களைத் தாங்கிக்
கொள்ள முடியாமல் அறையைப் பூட்டிக் கொண்டு
தனித்திருக்க முயலுகிறார்கள். (தனியறை ஒன்று

அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுவதில்லை ஒரு காலத்தில் என்பது வேறு) தற்கொலை செய்ய முயற்சி செய்கிறார்கள். சிலர் அதில் வெற்றியும் பெற்று விடுகிறார்கள். வீதியிலே வேகமாய்ப்போய் அடிக்கடி விபத்துக்களைச் சந்திக்கிறார்கள்.

“சிலர் ஒரு காந்தம் போல விபத்துக்களைத் தேடி இழுத்துக் கவர்ந்து கொள்கிறார்கள்” என்று Stephenie Meyor கூறுவார். புகைத்தல், மதுப்பாவனை, போதைப் பொருள் பாவனை போன்ற பழக்கங்களுக்குள் எளிதில் அகப்பட்டு விடுகிறார்கள்.

“எஞ்ஞான்றும் நஞ்சண்பார் கள்ளுண்பவர்” என்று எப்போதோ வள்ளுவர் சொல்லிவிட்டதை யார் நினைத்துப் பார்க்கிறார்கள்? அப்படி வள்ளுவர் சொன்னதைப் பலர் வாசித்தோ, படித்தோ இருப்பதும் அரிது தான்.

மேற்கூறியவை போன்ற பல விடயங்கள் அவர்களின் மொத்த மன நலம் வேகமாகச் சரிந்து வருவதன் அடையாளங்கள் அல்லது சுட்டிகள் எனலாம். வந்த பின் விசாரணை வைப்பதை விட, வருமுன் காப்பதே புத்திசாலித்தனம் ஆகும்.

பிள்ளைகள் கட்டிளமைப் பருவத்தினுள் வந்து விட்டார்கள், வளர்ந்து விட்டார்கள் என்று நினைத்துப் பெற்றோர் தமது பொறுப்புக்களைக் கைவிட்டு விடக் கூடாது. அவர்கள் அடிக்கடி கோபப்படுகிறார்கள், பதற்றமாக இருக்கிறார்கள் என்று பயந்து ஒதுங்கிவிடக் கூடாது. ஒரு குறிப்பிட்ட நெருக்கீடு பற்றி அவர்கள் கதைக்க விரும்பாவிடினும், கதைக்கக் கூடிய சந்தர்ப்பத்தையும் சூழலையும் உருவாக்குவது பெற்றோரின் கடமைதான். முதலில் அவர்கள் சொல்வதை உடனிருந்து, உற்றுக் கேட்பது மிக அவசியம். கோவிட் 19 தொற்றுக் காலத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட “சூம்” வகுப்புக்காகப் பெற்றோர் ஒவ்வொரு பிள்ளைக்கும் வாங்கிக் கொடுத்த திறன் பேசிகள் ஊடாக அவர்களுக்குப் பலவகையான அழுத்தங்களும், அச்சுறுத்தல்களும் வரலாம் என்பதையும் பெற்றோர் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இணையத்தளம் மூலம் வரும் “வெருட்டல்” என்பது (Cyber bullying, Cyber crime) இக்கால நாகரிகமாக மாறி வருகிறது.

“தாய்மார்கள் பிள்ளைகளைக் குளிக்கவைக்கும் போது, உடைமாற்றும் போது, தொலைக் காட்சியில் சில சம்பவங்களைப் பார்க்கையில், சமையல் செய்கையில் பாலியல் கல்வியை நாடுக்காகப் போதித்தல் அவசியம். நாம் எமது கூச்ச சுபாவத்தால் எதனைச் சொல்வதற்குத் தயங்குகிறோமோ அது பாரிய பரிமாணம்

பெற்று நாம் கூச்சப்படுமளவிற்கு வந்து விடலாம் என்பதை மறவாதீர்கள்” எனச் ச.பொ. கனகசபாபதி தனது “மனம் எங்கே போகிறது?” நூலில் கூறுவார்.

கட்டிளமைப் பருவப் பிள்ளைகள் எதிர்ப் பாலாருடன் வைக்கக் கூடிய நட்பு அல்லது உறவு தொடர்பில் மேலதிக விளக்கங்களைக் கோரினால் விஞ்ஞான ரீதியாகச் சரியான தகவல்களை வழங்குவது பெற்றோரின் கடமை. அது மிக மிக அவசியமானது.

கட்டிளமைப் பருவப் பிள்ளை கடும் நெருக்கீட்டில் இருக்கும் போது சில வேளை உரத்த ஒலியில் பாடல்களைக் கேட்கும் போது மன அழுத்தம் குறைவதாகக் கருதக் கூடும். அது வீட்டில் வேறு சிலருக்குப் பிடிக்காமல் இருக்கும்.

செவிப்பறையின் உள்ளே இருக்கும் அகக்காதில் இருந்து ஆயிரக்கணக்கான உணர்வுக் கலங்கள் ஒலியை மூளைக்கு எடுத்துச் செல்லும். உரத்த ஒலி படிப்படியாக இந்தக் கலங்களைக் கொண்டு விடுகிறது. நீண்ட காலப் போக்கில் கேட்டல் திறன் பாதிக்கப்படுவதற்கு இதுவும் ஒரு முக்கிய காரணியாய் அமையும் என்பதைப் பெற்றோர் சிரித்தபடி, சிநேகமானமுறையில் பிள்ளைகளுக்கு எடுத்துரைக்க வேண்டும்.

பதின்ம வயதுப் பிள்ளைகள் நெருக்கீடுகளில் அகப்படும் போது, பெற்றோரின் பொறுமை, அவர்களின் தனிப்பட்ட விழுமியங்கள் போன்றவற்றின் எல்லைகளை உடைக்கப் பார்ப்பதும் நிகழலாம்.

“அதென்ன கோயில்? கோயில்லை இருக்கிறது வெறும் கல்லுத்தானே! கோயிலுக்குப் போகாட்டி இப்பென்ன செத்தே போயிடுவியன்? அதை விட்டிட்டு, அந்த ரியூசன் கேள்விப் பேப்பரைப் போய் வாங்கிட்டு வாங்கோ...” என்று பிள்ளை சொல்லக் கூடும். பிள்ளைப் பருவத்தில் தானும் கூடவே கோயிலுக்கு வந்த பிள்ளைதான் இது. இப்போது பிள்ளையாரை “வெறும் கல்” என்கிறது. வெள்ளிக்கிழமை மாலை என்றால் பிள்ளையார் கோயிலுக்குப் போவது என்று காலம் காலமாய்க் கட்டிக் காத்து வந்த விழுமியத்தை அப்பா கைவிட நேரலாம். ஆயினும் அந்த விடயத்தை ஒரு தனிப் பட்ட இழிவுபடுத்தலாகக் கருத வேண்டியதில்லை. ஏனெனில் வினாத்தாள் எடுத்து வரும்படியான கோரிக்கை ஓரளவு நியாயமானது தான்.

இந்த வயதுப் பிள்ளைகள் பொருத்தமற்ற, உடல், உள

நலனுக்குக் கேடு விளைவிக்கக் கூடிய கோரிக்கைகளை முன் வைக்கும் போது பெற்றோர் “இல்லை” என்று கூறலாம். கூற வேண்டும். எது பொருத்தமான கோரிக்கை, எது பொருத்தமற்றது என்பது தொடர்பில் பெற்றோர் தெளிந்த அறிவைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். அப்படி இல்லாத போது தெரிந்தவர்களைக் கேட்கலாம்.

நண்பரின் பிறந்த தினக் கொண்டாட்டம். சொகுசு விடுதியில் இரவுவிருந்து. மதுவும் பரிமாறுவார்கள். “மற்றவங்கள் தாராளமாக குடிக்கேக்கை நானும் சாட்டுக் கெண்டாலும் ஒரு வாய் எடுக்க வேணும். இல்லாட்டி “மனேர்ஸ்” இல்லை. வர இரவு பன்னிரண்டு, ஒரு மணியாகும்” என்று சொல்லும் புத்திரனை, “தாராளமாய் மகனே, சென்று வருக, வென்று வருக” என்று வாழ்த்தி அனுப்ப வேண்டியதில்லை.. “அந்த விருந்துக்குப் போகத் தேவையில்லை. போனாலும் சந்தேகத்துக்கிடமான பானங்கள் தரேக்கை ‘வேண்டாம்’ எண்டுதான் சொல்ல வேணும். அதோடை எங்கடை வீட்டு விதிமுறைக்கு ஏற்றபடி நீங்கள் பத்து மணிக்கு முதல் வீட்டை வர வேணும்” என்று மென்மையான குரலில் உறுதியாகக் கூற வேண்டும்.

மதுவுக்கு “ஓம்” என்றால், நாளைக்குச் சிகரெட் பாவனைக்கும் “ஓம்” சொல்ல நேரும். போதைப் பொருள் பாவனைக்கும் “ஓம்” சொல்ல நேரிடும். இரவு பன்னிரண்டு மணிக்கு வரவும் “ஓம்” சொன்னால். இரவு இரண்டு மணிக்கு வரவும் பின்னர் அதிகாலை நாலு மணிக்கு வரவும், பிறகு இரவு வீட்டுக்கு வராமலே விடவும் “ஓம்” சொல்ல வேண்டும். பிள்ளையின் மொத்த அழிவின் அத்தி வாரத்துக்குப் பிள்ளையார் சுழி போட்டு விட்டுப் பின்னர், “ஓம் கணபதியே நமஹா” சொல்லிப் பயன் வராது. குடும்பத்தின் விதிமுறைகள் அப்படியே பேணப்படுவதை உறுதிப்படுத்துவது பெற்றோரின் பணி.

அப்படி உறுதியாகச் சொன்ன பின்னரும் பிள்ளை ஒரு நாள் மீறிவிட்டால் என்ன செய்வது? அப்போதும் கைவிட வேண்டாம். “வாழ்க்கை என்ற சத்திர சிகிச்சையைத் தாங்கிக் கொள்ள நாங்கள் பாவிக்கும் மயக்க மருந்து தான் மது” என்று உலகின் பிரபல நாடகாசிரியர் பேர்னாட் ஷோ (Bernard show) சொன்னதைக் கதையோடு கதையாகப் பிள்ளைக்குச் சொல்லலாம். அதைப்பற்றிப் பிள்ளை பேச்சைத் தொடங்கும் இன்னொரு சந்தர்ப்பத்தில், “சுய அழிவைத் தரும் எந்த விடயமும் எங்களோடு மிக நெருக்கமாக இருப்பதே அதன் மோசமான பக்கம். எங்களை அடிமையாக்கி, அதன் மூலம் நோய்

களையும் மரணத்தையும் கொண்டு வரும் பொருள்களோடு நாம் மிக நெருங்கி விடுகிறோம். அதனால், அதைவிட்டு நீங்குவதென்பது, நாம் உயிரோடு இருப்பதற்கு உதவிய சுயத்தின் ஒரு பகுதியைக் கொலை செய்வதற்கு ஒப்பானது போலத் தோன்றுகிறது” என்றும் கூறலாம்.

இப்படி எல்லாம் நடந்தாலும் கூடக் கட்டிளமைப் பருவத்தினரோடு விவாதிக்காமல் இருப்பதே நல்லது. விவாதங்கள் ஒரு போதும் வெற்றியில் முடிவதில்லை. விவாதத்தில் வென்றாலும் தோல்வி தான். தோற்றாலும் தோல்வி தான்.

அறிவும் உணர்வும் தொடர்ந்து விவாதம் செய்கின்றன.

“இது நல்ல ருசி”

“ஐயோ இதைச் சாப்பிட்டால் நீரிழிவுக்குக் கூடாது”

என்ன செய்வது? சொல்ல வேண்டியதைச் சொல்லிவிட்டு அமைதி காப்பதே உகந்தது.

கட்டிளமைப் பருவத்தினரின் நடத்தைகள் பல சந்தர்ப்பங்களில் பெற்றோரின் பொறுமையைச் சோதிக்கின்றன. பெற்றோர் தமது நல்லெண்ண நடத்தை மீது வெறுப்படைகிறார்கள். இவையும் உண்மை தான். பெற்றோர் அந்த எல்லைகளை மீறாதிருக்கும்படி பார்த்துக் கொள்வது பிள்ளைக்கு நல்லது என்பதையும் பிள்ளைக்கு இலேசாக உணர்த்தலாம்.

பதின்ம வயதுப் பிள்ளையின் நடத்தை எப்படித்தான் மாறினாலும் அவர்களிடம் காணப்படும் நல்ல பக்கங்களைப் பார்க்கப் பெற்றோர் மறந்து விடவோ, மறுத்து விடவோ கூடாது. பிறந்த தின விழாவுக்குப் போவது தொடர்பில் மனக்கசப்பு ஏற்பட்டது என்பதற்காகப் பிள்ளை வலய மட்ட விளையாட்டுப் போட்டியில் நூறுமீற்றர் ஓட்டத்தில் முதலிடம் பெற்றதைப் பாராட்டாமல் அதற்கு மகிழ்ச்சியைத் தெரிவிக்காமல் இருந்து விடக் கூடாது. உள்ளூர்ச் சனசமூக நிலைய நூலகத்திற்கான நூல் கொள்வனவில் உதவி செய்தமை சிறந்த செயற்பாடு என்று கூறாமல் ஒதுங்கிவிடக் கூடாது. நண்பருடன் இவர் பார்த்த விழிப்புணர்வு நாடகம் ஒன்று பற்றி இருவரும் தரமான கலந்துரையாடலில் ஈடுபட்டது, பெற்றோர் காதில் விழும்போது. “இதே வழியில் தொடருங்கள்” என்று ஊக்குவிக்காமல் விட்டு விடக் கூடாது.

கட்டிளமைப் பருவப் பிள்ளைகளுக்கான பெற்றோரியம் உலகம் முழுவதிலுமே அதிக சவால்கள் நிறைந்தது தான்.

சவால்களின் மாதிரிகளும் வீரியமும் செறிவும் நாட்டுக்கு நாடு வேறுபடலாம். சவால்கள் இல்லாத வாழ்வு இல்லை. இப்பருவத்திலே பிள்ளைகளுக்குக் குறைந்த சுயகணிப்பும், குறைந்த வாழ்க்கைத் திருப்தியும் இருக்கலாம். அதனால் அவர்கள் அதிகளவு நேரம் மறை எண்ணங்களுக்குள் மூழ்கி இருக்கக் கூடும். இப் பருவத்தினர் தான் முதன் முதலாகப் பெற்றோரை விட்டு நீண்ட காலம் பிரிந்திருக்க வேண்டி ஏற்படக் கூடிய வயதினர். படிப்பதற் காகத் தொலைவில் உள்ள ஓரிடத்தில் தங்கியிருக்க வேண்டி வரலாம். அப்போது சுயமாகத் தொழிற்படும் தேவைகள் திடீரென அதிகரிப்பது பெரும் நெருக்கீடாகலாம். ஒரு நாளும் உடுப்புத் துவைக்காத பிள்ளை அதைச் செய்யும் நிர்ப்பந்தம் வரலாம். தானே சமைத்து உண்ண வேண்டியும் ஏற்படலாம். இத்தகைய பின்னணிகளில் பெற்றோருக்கும் பிள்ளைக்கும் இயல்பாகவே உள்ள சந்ததி இடைவெளி காரணமாக அபிப்பிராய வேறுபாடுகள் மிக அதிகமாகக் கூடும். கடையில் வாங்கிச் சாப்பிடப் போவதாகப் பிள்ளை சொல்ல, “சமைத்துச் சாப்பிடலாம். நான் அந்தக் காலத்திலை அப்படித்தான் படிச்சனான்” என்று அப்பா சொல்ல, அம்மா யார் பக்கம் சாய்வது என்று தெரியாமல் அமைதி காக்க, மனதை நெருக்கும் மௌனங்கள் அதிகரிக்கும். இப்பருவப் பிள்ளைகள் பெற்றோருடன் அதிகம் கதைக்காமல், குறைந்தளவு தொடர்பைப் பேண விரும்புவதற்கு இது போன்ற பல விடயங்கள் பின்னணியில் இருக்கும். இதயக் கதவு பூட்டிக் கொள்ளப் பார்க்கும்.

மூத்த சகோதரர் ஒருவர் வெளிநாட்டுக்குச் செல்லுதல், மூத்த சகோதரி ஒருவருக்குத் திருமணம் நடைபெறுதல், இளைய சகோதரியின் காதல் தொடர்பில் சிக்கல் நிலை தோன்றுதல் அல்லது இளைய சகோதரி பூப்படைந்த போது செய்யப்பட்ட அதீத செலவினால் ஏற்பட்ட கடனை அடைக்க முடியாதிருத்தல் போன்ற வீட்டின் ஏனைய நிகழ்வுகளும் கட்டிளமைப் பருவப் பிள்ளை ஒருவருக்கு அடுத்தடுத்து வரும் தொடர் நெருக்கீடுகளாகலாம். திருமணத்தினால் ஏற்பட்ட புதிய உறவுகளால் சகோதரர்களுக்கிடையில் ஒற்றுமை இன்மை வலுப் பெறலாம். ஒழுக்கம், விழுமியம் சார் கருத்து நிலைகள் பொது விவாதத்திற்கு வந்து சலசலப்புகள் உருவாகலாம்.

பல சந்தர்ப்பங்களில் பெற்றோரும் என்ன செய்வதென்று தெரியாது பயமும் பதற்றமும் அடைவதற்கும் தமது கோபத்தை வெளிப்படுத்துவதற்கும் இது போன்ற விடயங்களும் பின்புலமாக இருத்தல் கூடும்.

பொதுவாகப் பெற்றோர் பிள்ளைகள் மீது அளவுக்கு அதிகமான எதிர்பார்ப்புகளை வைத்திருக்கா திருப்பதே நல்லது. எந்த வயதிலும் எக்காரணம் கொண்டும் பெற்றோர் தம் பிள்ளையை இன்னொரு பிள்ளையுடன் ஒப்பிடாதிருத்தல் மிக மிக அவசியம். ஏழு ஸ்வரங்களுக்குள் எத்தனை பாடல்? இருபதாயிரம் பரம்பரை அலகுகள் எத்தனை வகை வகையான பிள்ளைகளை உருவாக்கக் கூடும்? “அங்கை பார் அவன் சின்னப் பள்ளிக் கூடத்திலை படிச்சே 9A எடுத்திட்டான். உன்னைக் காசு குடுத்துப் பெரிய பள்ளிக்கூடம் எண்டு எல்லாவசதியும் செய்து என்ன கிழிச்சனீ? நீயெல்லாம் உயிரோடை இருந்து என்னதான் பிரயோசனம்?” என்று பெற்றோர் எரிச்சல் பட்டதால் தற்கொலைக்கு முயன்ற பிள்ளைகளும் உள்ளனர். கட்டிளமைப் பருவத்தினரின் சுயம் இலகுவில் உடையக் கூடியதாக இருக்கலாம். ஆகவே பெற்றோர் ஒவ்வொரு சொல்லையும் வெகு நிதானமாக யோசித்து வெளிவிட வேண்டும். கடும் சொற்கள், பொருத்தமற்ற விமர்சனங்களைத் தவிர்ப்பதே சிறந்தது.

கட்டிளமைப் பருவப் பிள்ளை பற்றிய முறைப் பாடுகளை மற்றவர்களுக்குச் சொல்லாதிருப்பதும் அவசியமற்ற ஆலோசனைகளை வழங்காதிருப்பதும் கூடக் கவனிக்கப்பட வேண்டிய விடயங்களே!

“வீட்டிலை படிக்கிறதே இல்லை!” என்று அம்மா ஆசிரியரிடம் சொல்லிவிட்டால், “கொம்மா சொல்றா, வீட்டிலை படிக்கிறேல்லையாம்” என்று ஆசிரியர் மறுநாளே கேட்க, ஒரிரு நாள் பொறுமை காக்கும் பிள்ளை பிறகு, “அம்மா நேரத்துக்குச் சாப்பாடு தானேல்லை. இழுத்தடிப்பா... அது தான் ரியூசனுக்குப் பிந்திறது...” என்று சொல்ல, தேவையற்ற நச்சுவட்டம் ஒன்று நாராச வட்டமாய்ப் பெருகும் சாத்தியங்களே அதிகம்.

பெற்றோர் தாங்கள் சொன்ன வாக்கை மீறினால் அல்லது தவறு செய்ததாக உணர்ந்தால் பிள்ளையிடம் மன்னிப்புக் கேட்பதில் தவறில்லை. “பெத்த பிள்ளைட்டை என்ன மன்னிப்பு வேண்டிக் கிடக்கு...” என்ற நிலைப்பாடு உகந்ததில்லை.

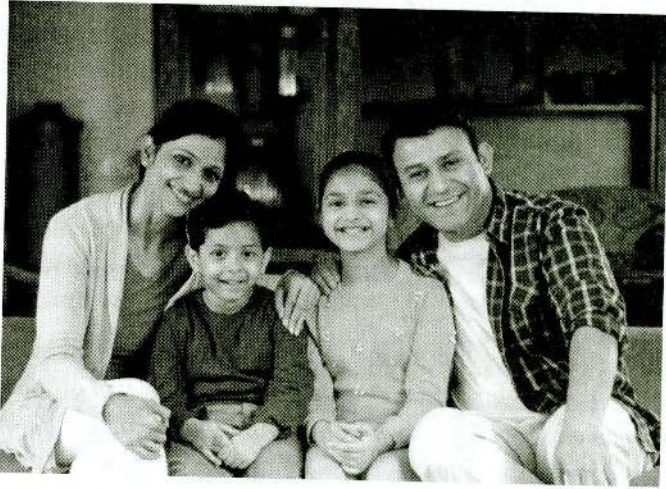
கட்டிளமைப் பருவப் பிள்ளைகளை நம்பினால் அவர்கள் பெற்றோர் வியக்கும் வண்ணம் காரியமாற்றக் கூடும். அளவுக்கு மீறிய சுதந்திரத்திற்கும், அளவுக்கு மீறிய கட்டுப்பாட்டிற்கு மிடையில் ஒரு சமநிலையைப் பேணக் கூடிய திறன் பெற்றோர் பெறும் வரம்.

புதிய ஆத்தி குடி ஒன்றைப் படிப்போமா பெற்றோர்களே!

அபிப்பிராயம் கூறல் ஆக்ஞையிலும் மேல்.

ஆட்களுக்கு முன் குறை சொல்லேல்.
 இரைந்தொரு நாள் பேசேல்.
 ஈதல் நன்று. என்றும் நன்றல்ல.
 உறுதியுடன் சொல், இறுதிவரை நில்.
 ஊக்கம் கொடு, உதவ வராதே.
 எண்ணித்துணி, துணிந்த பின் வருந்தாதே.
 ஏன் இந்தப் பிழையென்று ஏசாதே ஒரு போதும்.
 ஐய, உன் நண்பர் போல் என்னையும் பார்.
 ஒப்பீடு வேண்டாம் ஒரு காலும்.
 ஒதாதே ஒரு நாளும் பொய் என் முன்னே.
 ஒளடதம் தேடேல் என் பிணியாவுக்கும்.
 அஃது உன் பிழையெனில் ஏற்றுக் கொள்.

16 நானும் நலம்

ஒவ்வொரு பிள்ளையும் தனியாகப் பிறக்கிறது. அது பல வகையிலும் தனித்துமானது. அது வளரும் முறையும், அதன் ஆளுமை விருத்தியும் ஆளுக்காள் வேறுபடும். ஆகவே பெரியவர்கள் யாரும் ஒரு பிள்ளை பற்றி அபிப்பிராயம் அல்லது கணிப்புக் கூறும் தேவைக் காகவோ அல்லது வேறு எக்காரணம் கொண்டுமோ, இன்னொரு பிள்ளையுடன் இந்தப் பிள்ளையை ஒப்பிடத்தேவையில்லை, ஒப்பிட முடி யாது, ஒப்பிடக் கூடாது.

“பெற்றோரெல்லாம் பிள்ளைகள் அல்லர்” என்பதும் உண்மைதான். ஒரு தாயின் வயிற்றில் பிறந்து விட்டால் மட்டும் “பிள்ளை” ஆகிவிடாது. இது என்ன தென்னம் பிள்ளையா? அணில் பிள்ளையா? மனிதக் குழந்தை. மனிதப் பண்பு எல்லாப் பிள்ளைகளிலும்

வந்து விடுவதில்லை. தேவகிக்குப் பிறந்த குழந்தைகளில் எட்டாவது தானே “பிள்ளை” ஆயிற்று? ஆகவே, பிள்ளை ஒன்று பிறந்த பின்னர் அது “பிள்ளை”யாக வளரவேண்டுமாயின் பெற்றோர் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்று பார்ப்போம். இங்கு சொல்லப்படும் விடயங்கள் பெற்றோருக்கு முதல் நிலையிலும் ஆசிரியர்களுக்கு இரண்டாம் நிலையிலும் பொருந்தும்.

பிள்ளைகளுக்கு முன் மாதிரியாக வாழ்ந்து காட்டும் பெற்றோர், எப்போதும் எல்லாரையும் மரியாதையுடனும் கண்ணியத்துடனும் நடத்துவர். “மரியாதை இல்லாதான் மகிமை அற்றான்” என்பது பழமொழி.

தங்கள் பிள்ளை நல்ல முறையில் வளர வேண்டும் என்று விரும்பும் பெற்றோர், பிள்ளையிடம் எதையும் வலிந்து திணிப்பதற்குப் பதிலாகப் பொறுமையுடனும், நேர்மையான தொடல்பாடல் ஊடாகவும், உறுதியுடனும் விடயங்களை எடுத்துக் கூறுவர். உறுதி என்பது பெரியவிடயம். அநேகமான மனிதர்களுக்குக் கடினமான விடயம்.

“அசோகர் இனிமேல் போரே நடாத்துவதில்லை என்று உறுதி எடுத்துக் கொண்டார்” என்று கூறப்படும்போது அவர் அந்த வார்த்தையில் இருந்து ஒரு போதும் மாறமாட்டார் என்பதே பொருள். “நாலும் இரண்டும் சொல்லுக்கு உறுதி” என்று பெரியோர்கள் இயம்பும் போது திருக்குறளிலும் நாலடியாரிலும் சொல்லப்பட்ட விடயங்களை, காலையில் ஒரு மாதிரியும், மாலை யில் இன்னொரு மாதிரியும் புரட்டிப் புரட்டிக் கூறமுடியாது என்பது அர்த்தம்.

தங்களுடைய பிள்ளைகளில் பொருத்தமற்ற நடத்தைகளை அவதானிக்கும் போதும் முன்மாதிரியான பெற்றோர் அதனை உறுதியுடனும் மென்மையுடனும் அணுகுவர். அந்தப் பொருத்தமற்ற நடத்தைக்கான காரணத்தை அறிந்து கொள்வதற்குப் பிரச்சினை தீர்த்தல் முறைமைகளைக் கையாளுவர்.

தமது பிள்ளைகளின் வயதுக்கும், திறனுக்கும் பொருத்தமான செயற்பாடுகளைத் திட்டமிட்டு ஆயத்தம் செய்து கொடுப்பர். அந்தச் செயற்பாடுகளைச் செய்வதற்குத் தேவையான மூலப் பொருள்கள் கிடைக்கச் செய்வர். பிள்ளைகளின் நாளாந்தக் காரியக் கிரமத்தை அவர்களுடன் கூடிப் பேசி நிர்ணயித்துக் கொள்வர்.

“பாசம்” என்பது என்ன என்று இந்தப் பெற்றோருக்குத்

தெளிவாகத் தெரியும். அவர்கள் பிள்ளைகள் மீது காட்டுகிற பாசம் நிபந்தனையற்றதாக இருக்கும். பிள்ளைக்கு இவர்கள் முன்னரே உறுதி அளித்த விடயங்களைச் செய்து முடிப்பதற்கு ஒரு போதும் நிபந்தனை விதிக்க மாட்டார்கள்.

“மெய்ம்மையும் பொய்ம்மையும்” ஆயினார் இறைவன் என்பது மணிவாசகப் பெருமானின் கருத்து. சான்றோரான பெற்றோர் தம் பிள்ளைகளுக்கு எப்போதும் மெய்யுரைப்பர். நேர்மையாக இருப்பர். பெற்றோர் பொய்யுரைக்கும் சந்தர்ப்பங்களைக் காண்பது அவ்வீட்டில் மிக மிக அரிதாக இருக்கும். பெற்றோர் செயற்படும் வழிகள் எப்போதும் நேரானவையாக இருக்கும். “எல்லாரும் அப்பிடித்தானே செய்யினம்! அப்ப நாங்களும் செய்வம்” என்ற ரீதியில் அவர்கள் ஒரு போதும் நேர்மையற்ற வழிகளை நோக்கித் திரும்புவதில்லை.

பிள்ளைகளுக் கிடையிலான தனிப்பட்ட வித்தியாசங்கள் அக்குடும்பத்தில் கொண்டாடப்படும்! மூத்தபிள்ளை பாடுவான், அடுத்தபிள்ளை ஆடுவான், மூன்றாவது பிள்ளை கீறுவான் என்றால், “தைப்பொங்கலண்டைக்குப் பின்னேரம் அக்கா பாட, தங்கச்சி அந்தப் பாட்டுக்கு ஆட, தம்பி அதைப் பார்த்து அழகான ஒவியமாக்குவான்” என்று பெற்றோர்திட்டமிடுவர்.

பிள்ளைகள் சொல்வது எப்போதும் முழுமையாக உற்றுக் கேட்கப்படும். அவர்களுக்குத் தமது கருத்துக்களைச் சொல்ல உரிமை யுண்டு என்பதைப் பெற்றோர் அறிவர். பிள்ளைகளின் ஏனைய உரிமைகள் பற்றியும் பெற்றோருக்குத் தெளிவாகத் தெரியும். தமது அடிப்படைத் தேவைகளைப் பெற்றுக் கொள்ளவும், வன்முறை, துஷ்பிரயோகம் போன்றவற்றிலும் இருந்து தம்மைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளவும் அவர்கள் உரிமையுடையவர்கள் என்பதைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொண்டு செயற்படுவர் இந்த முன்மாதிரியான பெற்றோர்.

இனி, குடும்ப நதி அமைதியாக ஓடும்!

இக் குடும்பம் நாளும் நலம் பெறும்!

வானாகி நிற்கும் இக்குடும்பத்தை வாழ்த்த வார்த்தைகளைத்

தேட வேண்டி வரும்!

வெண்ணிலா ஒளிரும் வேளை, வீசும் தென்றல்!

நூல்கள்

- 1.1982-மனித சொரூபங்கள் - சிறுகதைத் தொகுதி - நூலாசிரியர்
- 2.1983-முரண்பாடுகளின் அறுவடை - சிறுகதைத்தொகுதி - நூலாசிரியர்
- 3.1984-அறிமுகவிழா - சிறுகதைத் தொகுதி விமர்சனத்துடன் - நூலாசிரியர் இருவரில் ஒருவர்
- 4.1986-பிரசவங்கள் - சிறுகதைத் தொகுதி - நூலாசிரியர்
- 5.1986-துயிலும் ஒருநாள் கலையும் - நாவல் - நூலாசிரியர்
- 6.1989-தூவானம் கவனம் - நாவல் - நூலாசிரியர்
- 7.1994-கோலங்கள் ஐந்து - நாடகத் தொகுதி - நூலாசிரியர் ஐவரில் ஒருவர்
- 8.1996-மனக்குறை மாறு வழி - உளவியல் கட்டுரை - நினைவு வெளியீடு - ஆசிரியர்
- 9.1997-வாழ்வு ஒரு வலைப் பந்தாட்டம் - சிறுகதைத் தொகுதி - நூலாசிரியர்
- 10.1997-கிரேக்கத்தின் தொல்சீர் அராங்கு - நாடக அறிமுகரை - நூலாசிரியர்
- 11.1999-விழிமுத்து-தனிமனித ஆளுமை - தொகுப்பாசிரியர்
- 12.1999-இறைமணிமாலை - கவிதைத்தொகுப்பு - பதிப்பாசிரியரும் தொகுப்பாசிரியரும்
- 13.2000-விஞ்ஞானக் கதைகள் - சிறுவர் நூல் - நூலாசிரியர் (2017திருத்திய மறு பதிப்புகள்)
- 14.2000-தங்கத்தலைவி - தனிமனித ஆளுமை - நூலாசிரியர்
- 15.2000-எங்கே நிம்மதி - உளவியல்சார் கட்டுரைத்தொகுதி - நூலாசிரியர்
- 16.2001-குயில்கள் - நாடகத் தொகுதி - நூலாசிரியர் (2005 திருத்திய மறுபதிப்பு)
- 17.2001-மல்லாக்கத்தின் வரலாறும் அதன் அபிவிருத்தியும் - சரித்திரம் - தொகுப்பாசிரியர்
- 18.2002-சிறுவர் உளநலம் - உளவியல் பயிற்சிக் கைநூல் - நூலாசிரியரில் ஒருவரும் பதிப்பாசிரியரில் ஒருவரும்(2005மறு பதிப்பும் ஆங்கில சிங்கள மொழிபெயர்ப்பும், 2017திருத்திய விரிந்த மறுபதிப்பு)
- 19.2003-முகங்களும் மூடிகளும் - சிறுகதைத் தொகுதி - நூலாசிரியர்
- 20.2003-மகிழ்வுடன் வாழ்தல் - உளவியல் பயிற்சிக் கைநூல்-நூலாசிரியரில் ஒருவரும் (மறுபதிப்பு-2004) பதிப்பாசிரியரில் ஒருவரும்
- 21-2003-அரங்கக் கலையில் ஐம்பதாண்டு -தனிமனித ஆளுமையும் நாடகமும் -நூலாசிரியர்
- 22-2005-சின்னச் சின்னப் பிள்ளைகள் - உளவியல் பயிற்சி வழிகாட்டி நூல் - நூலாசிரியரில் ஒருவரும் பதிப்பாசிரியரில் ஒருவரும்
- 23.2006-உள்ளக்கமலம் - உளவியல் பயிற்சிக்கைநூல் -நூலாசிரியரில் ஒருவரும் பதிப்பாசிரியரும்
- 24.2006-முற்றத்தில் சிந்திய முத்துக்கள் - உளவியல் பயிற்சிக்கைநூல் - நூலாசிரியரில் ஒருவரும் பதிப்பாசிரியரும்
25. 2006-சுனாமியில் சிதறிய சித்திரங்கள் - உளவியல் பயிற்சிக்கைநூல் - நூலாசிரியரில் ஒருவரும் பதிப்பாசிரியரும்
- 26.2006-மனச்சோர்வு -பயிற்சிக் கைநூல் - நூலாசிரியர்
- 27.2008-மனமெனும் தோணி -உளவியல் கட்டுரைத் தொகுப்பு -நூலாசிரியர்
- 28.2008-மனதைக் கழுவும் மகாசமுத்தர்கள்-உளவியல் சிறுகதைத் தொகுப்பு - நூலாசிரியரில் ஒருவரும் பதிப்பாசிரியரும்
- 29.2009-உள்ளம்பெருங்கோயில் - உளவியல் கட்டுரைத்தொகுப்பு - நூலாசிரியர்
- 30.2009-விழிசைச் சிவம் -தனிமனித ஆளுமை - நூலாசிரியர்
- 31.2011-உள்ளத்துள் உறைதல் - உளவியல் புனைவுச் சரிதைகளின் தொகுப்பு - நூலாசிரியர்
- 32.2013-புலச்சிதறல் நெஞ்சம் - புலம்பெயர்வாழ்வுப் புனைவுக்கதைகள் - நூலாசிரியர்
- 33.2014-சிறுகதை என்பது - சிறுகதை பற்றிய கட்டுரைகளும் கதைகளும் - தொகுப்பாசிரியரில் ஒருவர்
34. 2014-விழிசைச் சிவம் ஜனன நூற்றாண்டுமலர் - தொகுப்பாசிரியர்
- 35.2015-நேர்கொண்ட பாவை -பெண்ணிய உளவியல் சார் கட்டுரைத் தொகுப்பு -நூலாசிரியர்
- 36.2015-சிறுவர் பாதுகாப்பு - உளவியல் கட்டுரைகளின் தொகுப்பு - நூலாசிரியரில் ஒருவர்
- 37.2015-கலையும் வாழ்வும் - செ. சிவகாமசுந்தரி நினைவு வெளியீடு - தொகுப்பாசிரியரில் ஒருவர்
- 38.2016-பதினமவயதப் பிரச்சினைகளும் அவற்றைக் கையாளுதலும் - நினைவுப்பேருரை - ஆசிரியர்
- 39.2016-வரிக்குயில் - சிறுகதைத் தொகுப்பும் விமர்சனமும் - நூலாசிரியரும் தொகுப்பாசிரியரும்
- 40.2017-திருமணிதர்வாழ்வு-சமூக உளவியல் கட்டுரைத் தொகுப்பு - நூலாசிரியர்
- 41.2018-சந்தனச் சிதறல்கள் -நாவல் - நூலாசிரியர்
- 42-2020-சீரமியத்தில் சிறப்பு முறைகள் -உளவளத்துணை அறிவியல் - நூலாசிரியர்
- 43-2020-அறிவியல் கதைகள் - சிறுவர் விஞ்ஞானப் புனைகதைகள் - நூலாசிரியர்
- 44.-2020-வாழ்வின் முன்னேற்றத்திற்கான கற்றல் -பயிற்சிக் கைநூல் - ஆசிரியரில் ஒருவர்

எமது சமூகத்தில் மட்டுமல்ல, உலகம் எங்கணுமே இன்று குடும்பம் என்ற அமைப்பின் வலிமை மெல்ல மெல்லச் சரிந்து வருகிறது. மனிதன் “சுதந்திரம்” என்ற கருத்தேற்றத்தால் உந்தப்பட்டு, தனி ஒருவராக வாழவே விரும்புகிறான். இயற்கை மனிதரைச் சமூக விலங்காகப் படைத்திருப்பதால், இந்தப் போக்கு மனிதகுல மேம்பாட்டுக்கு நன்மை பயக்காது. குடும்பம் என்ற அமைப்பு ஸ்திரப்படுத்தப்பட வேண்டும். அதற்காக வந்தான் குடும்ப உளவளத்துணை, பெற்றோரியம் ஆகிய விடயங்களைக் கற்பிக்கவும் எழுதவும் தொடங்கினேன்.

